

**THE EFFECTS OF COOPERATIVE LEARNING ON THE ACHIEVEMENTS OF
STUDENTS' COGNITIVE, AFFECTIVE AND PSYCHOMOTOR BEHAVIORS IN
PHYSICAL EDUCATION GYMNASTICS UNIT**

Burak GÜNEŞ
Master of Science, Institute of Social Sciences
Physical Education Department
Advisor: Asist. Prof. Asist. Dr. Hakkı ÇOKNAZ
Şubat, 2007, 156 Pages

ABSTRACT

The purpose of this research was to evaluate the effectiveness of cooperative learning in Physical Education and Sport lessons in the students' affective, psychomotor and cognitive performances. The data was collected in the 9th grade students in a secondary school in Bolu, Mudurnu. The research lasted seven weeks. Experimental model was used in this research. There were two groups: experimental and control. The program based on cognitive learning was carried out the first group (experimental group). The second group (control group) was carried out the program prepared with using traditional method while the third group (control group) didn't have any education. Cooperative experimental group is made up 20, 10 male and 10 female. Traditional control group is made up 20, 10 male and 10 female. Noneducated control group is made up 19, 9 female and 10 male. The results showed that there was a significant improvement in both cooperative experimental group and traditional control group in cognitive and psychomotor domains ($p < 0.05$), while there were no difference in both three domains of noneducated control group ($p > 0.05$). When the cognitive, affective and psychomotor scores of cooperative experimental group and traditional control group were compared, there was a significant difference in cognitive domain in favor of cooperative experimental group ($p < 0.05$). The statistical results showed, there was no significant difference in psychomotor and affective domains between cooperative experimental group and traditional control group ($p > 0.05$).

Keywords: Cooperative Learning, Traditional Method, Cognitive Domain, Affective Domain, Psychomotor Domain, Attitude, Gymnastics

**BEDEN EĞİTİMİ DERSİ CİMNASTİK ÜNİTESİNDE İŞBİRLİĞİNE DAYALI
ÖĞRENMENİN ÖĞRENCİLERİN BİLİŞSEL DUYUŞSAL VE PSİKOMOTOR
ERİŞİ DÜZEYLERİNE ETKİSİ**

Burak GÜNEŞ
Yüksek Lisans, Sosyal Bilimler Enstitüsü,
Beden Eğitimi Öğretmenliği Anabilim Dalı
Tez Danışmanı: Yrd.Doç.Dr. Hakkı ÇOKNAZ
Şubat 2007, 156 sayfa

ÖZET

Bolu İli Mudurnu İlçesinde bulunan bir ortaöğretim kurumunun 9. sınıf öğrencileri üzerinde yürütülen ve 7 hafta süren bu çalışmanın amacı, İşbirliğine dayalı öğrenme yöntemi doğrultusunda işlenen Beden Eğitimi ve Spor derslerinin öğrencilerdeki bilişsel, duyuşsal, psikomotor alanlardaki gelişimine etkililiğini incelemektir. Araştırmada deneysel modellerden deney kontrol gruplu ön-test-son-test modeli kullanılmıştır. Bu amaçla, orta öğretim okulu 9. sınıf öğrencilerinden ilk gruba (deney grubu) işbirlikçi öğrenmeye dayalı hazırlanan program uygulanmıştır. İkinci gruba (kontrol grubu) geleneksel yöntem ile hazırlanan program uygulanırken, üçüncü gruba (kontrol grubu) ise eğitim verilmemiştir. İşbirlikçi Deney grubu 10 kız 10 erkek olmak üzere toplam 20 kişi, geleneksel kontrol grubu 10 kız ve 10 erkek olmak üzere toplam 20, eğitim almayan kontrol grubu ise 9 kız 10 erkek olmak üzere 19 kişiden oluşmaktadır. İstatistiksel sonuçlar, işbirlikçi deney grubu ve geleneksel kontrol grubunun her ikisinin de, bilişsel ve psikomotor alanda kendi içinde anlamlı düzeyde gelişim gösterdiğini ($p<0.05$), kontrol grubunun ise hiçbir alanda gelişim göstermediğini göstermiştir ($p>0.05$). İşbirlikçi deney grubu ve geleneksel kontrol grubunun bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alan erişim düzeyleri karşılaştırıldığında ise sadece bilişsel alanda işbirlikçi deney grubu lehine istatistiksel açıdan anlamlı ($p<0.05$) bir fark elde edilmiştir. İstatistiksel sonuçlar psikomotor ve duyuşsal alanlarda işbirlikçi deney grubu ile geleneksel kontrol grubu arasında anlamlı bir fark olmadığını göstermiştir ($p>0.05$).

Anahtar Kelimeler: İşbirliğine dayalı öğrenme Yöntemi, Geleneksel Yöntem (komut yöntemi), Bilişsel alan, Psikomotor alan, Duyuşsal alan, Tutum, Cimnastik

Bu çalışma yaşamı her zaman benimle paylaşan, yanımda olduklarını her zaman hissettiren babam Mustafa GÜNEŞ ve annem Keriman GÜNEŞ'e adanmıştır.

TEŞEKKÜR

Bu çalışmanın ortaya çıkmasında, çalışmanın başından sonuna kadar desteklerini benden esirgemeyen yüksek lisans tez danışmanım Sayın Hocam Yrd. Doç. Dr . Hakkı ÇOKNAZ’a teşekkürü bir borç bilirim.

Çalışmanın hazırlık aşamasından sonuna kadar, programın geliştirilmesi, günlük planların hazırlanması, yıllık ve ünite belirtke tablolarının hazırlanması, cimmastik bilişsel testin geliştirilmesi ve her türlü konuda benimle bilgilerini paylaşan Sevgili Hocam Yrd. Doç. Dr. Dilşad MİRZEOĞLU’na teşekkür ederim.

Ayrıca, araştırma öneri aşamasında iken değerli görüşleriyle araştırmaya yön veren değerli Hocam Prof. Dr. Hülya GÖKMEN’e, Bilişsel testi hazırlarken soru düzeylerinin belirlenmesinde Öğr. Gör. Gülsen ÖZCAN’a, günlük planlara katkılarından dolayı Arş. Gör. Aylin ÇELEN’e, Araştırmaya katılan öğrencilerin performanslarının kameraya çekilmesi ve bilişsel testlerin puanlanmasında bana yardımcı olan arkadaşım Muhterem BOŞNAK’a, yine bilişsel testlerin puanlanmasında yardımlarını eksik etmeyen arkadaşım Barış OZAR’a, araştırmanın her aşamasında bana yardımcı olan eşim Nebahat BORA GÜNEŞ’e, araştırma boyunca yaptığım uygulamalarda görüşlerini benimle paylaşan değerli Hocam Mustafa GÜNEŞ’e teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

ABSTRACT.....	iii
ÖZET.....	iv
İTHAF.....	v
TEŞEKKÜR.....	vi
İÇİNDEKİLER.....	vii
TABLolar DİZİNİ.....	xii
EKLER LİSTESİ.....	xiv
BÖLÜM I	
GİRİŞ.....	1
1.1.Problem Durumu.....	1
1.2.Problem Cümlesi.....	5
1.3.Araştırmanın Amacı.....	5
1.4.Alt Problemler.....	5
1.5.Araştırmanın Önemi.....	6
1.6.Sayıtlar.....	7

1.7.Sınırlılıklar.....	7
1.8.Tanımlar.....	7

BÖLÜM II

Kuramsal Temeller ve İlgili Araştırmalar.....	9
---	---

2.1.Öğretme Yöntemi Kavramı.....	9
----------------------------------	---

2.2. Sporda Değişik Öğretim Yaklaşımları	10
--	----

2.3.İşbirliğine dayalı Öğrenme.....	12
-------------------------------------	----

2.3.1.İşbirliği İçin Gerekli Koşullar.....	14
--	----

2.3.1.1.Grup Ödülü.....	15
-------------------------	----

2.3.1.2.Olumlu Bağımlılık.....	16
--------------------------------	----

2.3.1.3.Bireysel Değerlendirilebilirlik.....	17
--	----

2.3.1.4.Yüz Yüze (destekleyici) Etkileşim.....	17
--	----

2.3.1.5.Sosyal Beceriler.....	17
-------------------------------	----

2.3.1.6.Grup Sürecinin Değerlendirilmesi.....	18
---	----

2.3.1.7.Eşit Başarı Fırsatı.....	18
----------------------------------	----

2.3.2.İşbirliğine Dayalı Öğrenmenin Yararları.....	18
--	----

2.3.3.Beden Eğitiminde İşbirliğine Dayalı Öğrenme.....	20
2.4.Beden Eğitiminde Geleneksel (Komutla) Öğretim.....	23
2.5.Beden Eğitiminde İşbirliğine Dayalı Öğrenme ile İlgili Yapılan Çalışmalar.....	26
2.6.Beden Eğitiminde Geleneksel Yöntem ile İlgili Yapılan Çalışmalar.....	35
2.7. Eğitiminde İşbirliğine Dayalı Öğrenme ile İlgili Yapılan Bazı Çalışmalar.....	37

BÖLÜM III

YÖNTEM.....	41
3.1.Araştırma Modeli.....	41
3.2.Çalışma Grubu.....	42
3.3.Veri Toplama Araşları.....	44
3.3.1.Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği.....	45
3.3.2.Cimnastik Bilişsel Erişi Testi.....	45
3.3.3.Gözlem Formları.....	48
3.3.4.Gözlem Formlarının Geçerliliği, Güvenirliği, Uygulanabilirliği.....	49

3.4.Verilerin Toplanması ve Çözümü.....	50
3.5.İşbirlikçi Öğrenme Grubunda Derslerin İşlenmesi.....	52
3.6. Geleneksel Öğrenme Grubunda (kontrol) Derslerin İşlenmesi.....	53
3.7.Cimnastik eğitimi almayan Kontrol Grubunda Derslerin İşlenmesi.....	53
3.8.Verilerin Çözümü.....	53

BÖLÜM IV

BULGULAR VE TARTIŞMA.....	55
4.1.Bulgular.....	55
4.1.1.Alt Problem 1.....	55
4.1.2.Alt Problem 2.....	61
4.1.3.Alt Problem 3.....	66
4.1.4.Alt Problem 4.....	70

BÖLÜM V

SONUÇ VE ÖNERİLER.....	78
5.1.Sonuçlar.....	78

5.2.Öneriler.....	80
5.2.1.İşbirliğine Dayalı öğrenme Yaklaşımına İlişkin Öneriler.....	80
5.2.2.Geleneksel Öğrenme Yöntemine İlişkin Öneriler.....	82
KAYNAKÇA.....	83
EKLER LİSTESİ.....	93

TABLOLAR DİZİNİ

<u>TABLÖLAR</u>	<u>SAYFALAR</u>
1.Çalışma Gruplarının Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği Ön-Test Puanlarının Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları (Tablo 3-1).....	42
2.Çalışma Gruplarının Cimnastik Bilisel Ön-Test Puanlarının Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları (Tablo 3-2).....	43
3.Çalışma Gruplarının Cimnastik Testi Ön -Test Puanlarının Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları(Tablo 3-3).....	44
4.Cimnastik Ünitesinin Bilişsel Alan Taksonomisi Ve Soru Dağılımı(Tablo 3-4).....	46
5. Deneme Testi Sonucunda Nihai Teste Alınan Soruların Madde Analizleri Tablosu(Tablo 3-5).....	47
6. Ön Testler İçin Gözlemciler Arasındaki Tutarlılığa İlişkin Bağımlı örneklem t testi sonuçları (Tablo 3-6).....	49
7. Son Testler İçin Gözlemciler Arasındaki Tutarlılığa İlişkin Bağımlı örneklem t testi sonuçları(Tablo 3-7).....	50
8. İşbirlikçi Öğrenme Grubunun Bilişsel Ön Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-1).....	55
9. İşbirlikçi Öğrenme Grubunun Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ön -Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-2).....	57
10. İşbirlikçi Öğrenme Grubunun Psikomotor Cimnastik Ön –Test Puanlarıİle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-3).....	59

11. Geleneksel Öğrenme Grubunun Bilişsel Ön -Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-4)	62
12. Geleneksel Öğrenme Grubunun Beden Eğitimi veSpor Tutum Ön-Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-5)	63
13. Geleneksel Öğrenme Grubunun Psikomotor Cimnastik Ön-Test Puanları ile Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-6)	65
14. Kontrol Grubunun Bilişsel Ön-Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-7)	67
15. Kontrol Grubunun Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ön-Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-8)	68
16. Kontrol Grubunun Psikomotor Cimnastik Ön -Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-9)	69
17.Grupların Bilişsel Erişi Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-10).....	70
18.Grupların Tutum Erişi Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-11).....	73
19.Grupların Psikomotor Cimnastik Erişi Puanlarının Karşılaştırılması(Tablo 4-12).....	74

EKLER LİSTESİ

<u>EKLER</u>	<u>SAYFALAR</u>
1.Yıllık Beden Eğitimi Planı.....	94
2.Yıllık Belirtke Tablosu.....	108
3.Cimnastik Ünitesi Belirtke Tablosu.....	109
4.Cimnastik Denemelik Bilişsel Test.....	110
5.Soru Matrisi.....	115
6. Cimnastik Nihai Bilişsel Testi.....	118
7.Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği.....	121
8.Psikomotor Gözlem Formları.....	122
9.Geleneksel Yöntem Günlük Ders Planları.....	125
10.İşbirlikçi Yöntem Günlük Ders Planları.....	134
11.İşbirlikçi Yöntem Çalışma Yaprakları.....	148
12.Milli Eğitim Bakanlığı İzni.....	154
13.Özgeçmiş.....	155

BÖLÜM I

GİRİŞ

Bu bölümde, araştırmanın önemi ve gerekçesini içeren problem durumu, problem cümlesi, araştırmanın amacı, alt problemler, sayıtlar, sınırlılıklar, tanımlar yer almaktadır.

1.1.PROBLEM DURUMU

Eğitim, bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme sürecidir. Kasıtlı olarak kültürlenmeye eğitim denilir (Ertürk, 1998:12). Beden Eğitimi, eğitimin hedeflerine ulaşması için kullanılan araçlardan sadece bir tanesi ama belki de en eğlencelisi ve doğru kullanıldığında en etkilisidir (Öztürk, 1998:79).

Demirhan(2003)'ın Grössing (1991)'den aktardığına göre yakın zamana kadar okullarda yapılan beden eğitimi ve spor etkinlikleri salt beden eğitimi olarak algılanmış, bilişsel ve duyuşsal gelişim ihmal edilmiştir. Oysa Beden Eğitimi ve Spor, insanın salt bedenini eğitmek için değil insanın bütünsel gelişimi için gerekli bir araç ve eylemdir.

Beden eğitimi ve sporu genel olarak, hareket etmeyi öğrenmek ve hareket yoluyla öğrenmek, biçiminde tanımlayabiliriz. Hareket etmeyi öğrenmek, 'koşmak, atlamak, atmak' gibi temel hareketlerin cimnastik ve spor becerilerinin, dans ve suda yapılan çok çeşitli fiziksel etkinliklerin öğrenilmesidir. Hareket yoluyla öğrenmek ise, beden eğitiminin çocuklara zihinsel, sosyal ve duygusal açıdan olumlu bir katkıda bulunmasını temel alır. İnsanın toplum kurallarına uygun olarak yaşaması, birbiriyle olan ilişkilerin iyi örneğini verebilmesi, yardımsever, insan haklarına saygılı, dürüst davranması, zeki olması, ruh ve beden yapısı itibarı ile sağlıklı olmasına bağlıdır. Bu amaç ve ilkeye bağlı kalındığı için Beden Eğitimi ve Spor, sadece tek yönlü gelişimi kabul etmemektedir. Beden, ruh ve fikir eğitimi genel eğitimin bir tamamlayıcısıdır (Yavaş ve İlhan, 1997:24).

Günümüzdeki eğitim sisteminde insan fiziksel, zihinsel ve ruhsal yönleri ile bir bütün olarak değerlendirilmeli ve eğitim bu hizmeti gerçekleştirecek biçimde düzenlenmelidir. Aksi takdirde belli bir eğitim düzeyinde, bir meslek sahibi ve yeterli bir geliri bulunan, ancak kendini gerçekleştirememiş pek çok insan ortaya çıkmaktadır. Başarılı görünimleri arkasında, mutsuz ve dengesiz yaşantıları ile bu insanlar topluma beklenen katkıyı sunamamaktadır (Öztürk, 1998:27).

Beden eğitiminde, tüm bu bilişsel, duyuşsal ve psikomotor yeterliliklerin geliştirilebilmesi, derslere değişik ve farklı yöntemlerin sokulmasını beraberinde getirir. Yöntem, ders işlerken öğretmenin izlediği yoldur. Beden Eğitiminde öğrencilere istendik davranışları kazandırmak için kullanılan birçok öğretim yöntemi vardır. Beden Eğitimi derslerinde kullanılan bu öğretim yöntemleri, beden eğitiminin hitap ettiği alanlara (bilişsel, duyuşsal, psikomotor alanlar) farklı düzeylerde katkıda bulunurlar. Bu yöntemler komut yöntemi, alıştırma yöntemi, işbirliğine dayalı eşli çalışma yöntemi, kendini değerlendirme yöntemi, katılım yöntemi, yönlendirilmiş buluş yöntemi, problem çözme yöntemi, kişisel tasarım yöntemi, öğrencinin başlatması yöntemi, kendi kendine öğrenme yöntemi olarak sıralanabilir. Bu yöntemlerden işbirlikçi öğrenme yöntemi, öğrencilerin birbirlerine yardım ettikleri, becerileri öğretmenden ziyade arkadaşından öğrendiği bir yöntemdir.

İşbirlikçi öğrenme, basitçe; öğrencilerin küçük gruplar halinde çalışarak ve birbirlerinin öğrenmesine yardım ederek öğrenmeyi gerçekleştirme süreci olarak ele alınabilir. İşbirlikçi sınıflar, öğrencilerin küçük gruplar halinde toplanarak etkileşimde bulundukları, öğretmenin de grupların arasında dolaşarak gereksinim duyanlara yardımcı olduğu yerlerdir. Bir başka deyişle, işbirlikçi sınıfların geleneksel sınıflardan farkı daha görüntüsünden başlamaktadır (Açıkgöz, 2003:172).

Beden eğitiminde işbirliğine dayalı öğretim, eşli çalışma şeklinde de isimlendirilmektedir. Çünkü öğrenciler eşleştirilerek çalışma yaparlar (Demirhan, 2002).

Bu yöntemde, öğretmen ve öğrenci arasında yeni ilişkilerin oluşmasını sağlayan, yeni bir gerçek yaratmak için daha fazla karar öğrenciye devredilir. Bu kararlar, anında dönüt ilkesine önem vermek açısından, etkileşim sonrası evresinde devredilir. Öğrenci nasıl çalıştığını ne kadar erken bilirse, hatasız performans şansı o kadar büyük olur. Bu nedenle anında dönüt için en uygun oran, bir öğrenciye bir

öğretmendir. O halde, öğretmen beden eğitimi sınıflarına bu hedefi nasıl koyar? Eşli çalışma yöntemi bu durumu sağlayan bir sınıf düzenlemesi gerektirir (Mosston, Ashworth, 2001:77).

Çalışmada her eş bir görevi yerine getirir. Eşlerden birisi istenen hareketi yapar ve hareket ile ilgili kararları verir. Diğeri ise, yapılan hareketi izleyerek öğretmenin verdiği ölçütlere dayalı olarak eşinin performansı hakkında bilgi verir. Uygulama sırasında eşlerin görevleri sürekli değişir. Öğrenci, uygulama sırasında kararlara katılmaktadır. Değerlendirmede ise sadece düzeltme ve pekiştireç sunma anlamında kararlara katılma durumu vardır. Eşler arasındaki toplumsal ilişkiler ve anında dönüt sağlamanın koşulları işbirliğinin önemli bir parçasıdır. Eşlerin seçilmesinde boy, kilo, beceri düzeyi, vb. özelliklerden yararlanılabilir. İki den fazla kişi de gruba katılabilir. Örneğin, grup 3 kişi olursa bir kişi hareketi yapar, bir kişi gözler, bir kişi de sonuçları kayıt eder. Grup dört kişiden oluşuyorsa gözlemci sayısı iki kişi olmalıdır. İşbirliğine dayalı öğretimin temel amacı, öğrenciler arasında toplumsal hoşgörü ile iletişimi sağlamaktır. Arkadaşını gözlerken ve ona durumu hakkında bu durum rahatlıkla sağlanabilir. Performans ölçüleri konusunda performans ölçüt çizelgesi kullanılmaktadır. Öğretmen, gözlemci ve uygulayıcı ile kuracağı iletişimde; gözlemci öğrenciye gözlemcilik rolü ile ilgili sorular sormalı, yanlış dönüt verdiğinde performans standartlarını tekrar incelemesini sağlamalı, uygulayıcıyı incitecek sözcükler kullanması engellenmeli ve dönüt vermediği zaman onu uyarmalıdır. İşbirliğine dayalı öğretim büyük sınıflarda ve araç-gerecin kısıtlı olduğu ortamlarda kolaylıkla kullanılabilir. Grup içinde roller değiştiğinde, yorulan öğrenciler dinlenme fırsatı bulabilirler. Bu yöntemde, grupları oluştururken öğrencilerin eşit katılım göstermelerini sağlamak, beceri yönüyle benzer düzeyde olanların aynı grupta olmalarını ve işbirliği ilkesinin temele alınmasını sağlamak önemlidir. Öğrenme ortamında öğrenciler birbirlerine bağımlı olduklarından sınıfta toplumsal ortamın gelişmesi olanaklıdır. Sabır, saygı, hoşgörü, eleştiri, iletişim ve sorumluluk gibi özelliklerin ortaya çıkması ilk göze çarpan noktadır. Ayrıca etkin katılımdan dolayı zihinsel becerilerin kazanılması mümkün olmaktadır (Demirhan, 2002).

Geleneksel yöntemde ise, tüm kararlar öğretmen tarafından verilir. Konu ile ilgili tüm açıklamaları öğretmen yapar. Öğrencilerin önemli noktalara dikkat

etmesini sağlar. Dersin uygulama kısmında, öğretmen, doğru olan becerinin nasıl yapılacağını göstererek öğrencilerden uygulamalarını ister. Öğrencilerin beceriyi uygulaması esnasında, gerekli dönüt ve düzeltmeleri, öğretmen verir.

Beden eğitimi derslerinde önemli olan öğretmenin belirlediği hedeflerdir. Yani, öğrencilerde hangi alanlarda ve hangi düzeylerde davranış değişikliği meydana getireceğine karar vermesidir. Öğretmen hedefini belirledikten sonra istediği hedefi gerçekleştirmek için, onu hedefe götürecek en uygun yöntemi seçmelidir. Beden eğitiminde eşli çalışma yönteminin yapısı incelendiğinde, öğrencilere bazı rollerin devredildiği göze çarpmaktadır. Öğrenciler, geleneksel yöntemin aksine beraber çalıştıkları eşlere dönüt, düzeltme, pekiştirici sunmakta ve çalıştığı eşini öğretmenin verdiği ölçütlere göre değerlendirmektedirler. Öğrenciler derste daha aktif rol almaktadır.

Günümüzde, Türkiye’deki sınıflar oldukça kalabalık ve okullardaki araç gereç sayısı oldukça azdır. Beden eğitimi öğretmenin psikomotor becerileri öğretmek, dersle ilgili temel bilgileri öğrencilere öğretmek ve beden eğitimi dersini öğrencilere sevdirmek için gerekli olan dönüt ve düzeltme zamanı oldukça azdır. Eşli çalışma yöntemi yapısı gereği her öğrenciye bir öğretmen görevi vererek öğrencilerin dönüt ve düzeltme alma sayısını arttırmaktadır.

Sonuçta, öğretme işinin bir dizi kararlar zinciri olduğu unutulmadan, öğretmen sınıfında değişik yöntemleri kullanabilir. Birçok zamanda ve günümüzde öğretmenler sayısız düşünce, program, araştırma sonucu ve materyalin etkisi altında kalmış ya da bunların yol gösterici ilkelerini uygulamışlardır. Ancak, bunların bazılarının yararlı olmasına, bazılarının da yararlı olmamasına karşın hemen hemen her biri karşıtlık fikrini savunmuşlardır. Bu veya şu düşünce bütün diğer düşüncelere karşıdır. Her bir bakış açısı spor eğitiminin sorunlarına tek bir çözüm olarak ortaya konulur. Grup eğitime karşı bireycilik, ezberci eğitime karşı problem çözme, gelişime yönelik çalışmalara karşı top oyunları karşıtlık düşüncesini ortaya koyan düşüncelerden sadece birkaçıdır. Mostonn ve Asworth’ a göre (1986), “İnsan söz konusu olduğunda, tek başına bu düşüncelerin hiçbirisi doğru değildir. Biz sadece ‘bu’ veya ‘şu’ değiliz. Öğrenciler bütün boyutlarda yaşantı geçirmek ve gelişmek durumundadırlar. Bu karşıt düşünceler öğretmeni bütün yönlerle çeken kuvvetlerden birkaçıdır” şeklinde yorumlarda bulunmuşlardır. Önemli olan karşıtlık yaratmak

değil, öğretim yollarının her birinin ne anlama geldiği ve kapsadıkları öğretim yollarının bireyin bütünsel gelişimine sağladığı katkıdır. Uygulamada özel konulara bağlı olarak yaklaşımdan yaklaşıma geçilebilir. Öğrenci merkezli eğitimin öne çıkmasındaki temel gerekçe olan bireyin öğrenmesi ve öğrenme işinden zevk almasıdır. Çünkü öğrenci merkezli eğitim bireyin bütünsel gelişimine daha fazla önem vererek sporun bilişsel ve duyuşsal boyutunu da her zaman canlı tutar (Akt:Demirhan, 2002,79).

Beden eğitiminde öğrencilerin bütünsel gelişimine katkıda bulunmak için farklı yöntem ve yaklaşımlar derslerde kullanılabilir. Bu yöntemlerden bir tanesi de işbirlikçi yöntemdir. Beden Eğitimi derslerinde işbirlikçi öğrenme yöntemi kullanılarak öğrencilerin psiko-motor gelişimlerinin yanında duyuşsal ve bilişsel gelişimleri de desteklenebilir.

1.2.PROBLEM CÜMLESİ

Beden eğitimi dersi cimnastik ünitesinde geleneksel yöntem ile işbirlikçi öğrenme yöntemlerinin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alanların gelişimi üzerine etkisi araştırmanın problemini oluşturmaktadır.

1.3.ARAŞTIRMANIN AMACI

Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi dersinde kullanılan işbirlikçi öğrenme yönteminin ve geleneksel yöntemin, psikomotor becerilerin, duyuşsal özelliklerin ve bilişsel özelliklerin kazanılmasında etkililiğinin ne olduğu araştırmak ve beden eğitimi öğretimi ile ilgili önerilerde bulunmaktır.

Bu amaçla cevaplandırılacak sorular şunlardır:

1.4.ALT PROBLEMLER

1-İşbirlikçi öğrenme yöntemi kullanılarak yürütülen cimnastik dersindeki deney grubu öğrencilerinin, bilişsel, psikomotor ve duyuşsal ön-test puanları ile son-test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

2-Geleneksel yöntem kullanılarak yürütülen cimmastik dersindeki kontrol grubu öğrencilerinin, bilişsel, psikomotor ve duyuşsal ön-test puanları ile son-test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

3-Cimmastik eğitimi almamış kontrol grubundaki öğrencilerin, bilişsel, psikomotor ve duyuşsal ön-test puanları ile son-test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

4-İşbirlikçi yöntem ile ders işleyen deney grubunun, bilişsel, duyuşsal ve psikomotor erişiş puanları ile geleneksel yöntem ile ders işleyen ve eğitim almayan kontrol gruplarının bilişsel, duyuşsal ve psikomotor erişiş puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

1.5.ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ

Beden eğitimi farklı üç alana hitap eden bir disiplindir. Bu alanlar psikomotor alan, bilişsel alan ve duyuşsal alanlardır. Beden eğitimi öğretmeninin sözü edilen gelişim alanlarında davranış değişikliği meydana getirebilmesi geleneksel yöntemlerin işe koşulmasıyla pek mümkün olmamaktadır. Günümüzde, Türkiye’deki sınıflar oldukça kalabalık ve okullardaki araç gereç sayısı oldukça azdır. Bundan dolayı, öğrenciler beden eğitimi derslerinde herhangi bir beceriyi öğrenmek için zamanlarının büyük bir bölümünü sıra bekleme ile geçirmektedirler. İşbirlikçi öğrenme yöntemi yapısı gereği öğrencilere, hareketle meşgul olmadıkları zamanlarda farklı roller vererek, beden eğitimi derslerinde sorumluluk almalarını sağlamaktadır. Ayrıca işbirlikçi öğrenme yöntemi her öğrenciye bir öğretmen görevi vererek öğrencilerin dönüt ve düzeltme alma sayısını arttırmaktadır.

İşbirlikçi öğrenme yöntemi iyi bir planlamayla beden eğitimi derslerinde kolaylıkla kullanılabilecek ekonomik bir yöntemdir. Ancak ülkemizde beden eğitimi öğretmenlerinin işbirlikçi yöntem hakkında bilgi eksikliği bulunduğu düşünülmektedir ve ülkemizde bu yaklaşım ile ilgili yapılan araştırmalar oldukça sınırlıdır. Yapılan bu araştırmanın işbirlikçi öğrenme yönteminin davranış alanlarının gelişimine katkısının ortaya konulması, beden eğitiminde hizmet veren kişilere işbirlikçi öğrenme yöntemi hakkında önerilerde bulunulması, açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

Ayrıca bu çalışmanın beden eğitimi alanında yapılan yeni araştırmalara ışık tutması ve literatüre katkıda bulunması beklenmektedir.

1.6.SAYILTILAR

Bu araştırmanın sayıtlıları şunlardır:

1-Öğrencilerin performanslarını tam olarak sergiledikleri varsayılmıştır.

2-Öğrencilerin sosyo-ekonomik düzeylerinin performanslarını etkilemediği varsayılmıştır.

1.7.SINIRLILIKLAR

Bu araştırma, 2005 -2006 eğitim ve öğretim yılında, Mudurnu Çok Programlı Lisesi 9.sınıfta okuyan 59 öğrenci ile sınırlıdır.

Bu araştırma, beden eğitimi dersi cimmastik ünitesi temel bilgileri, öne takla, geriye takla ve amut takla konuları ile sınırlıdır.

1.8.TANIMLAR

Bilişsel gelişim: Bireyin çevresindeki dünyayı anlama ve öğrenmesini sağlayan, aktif zihinsel faaliyetlerdeki gelişime bilişsel gelişim denmektedir.

Duyuşsal gelişim: Kişilerin hareket deneyimleri sırasında kendi ve diğerleri hakkında geliştirdiği duygularını kapsar. Bunlar; paylaşma, işbirliği, kurallara uyma, başkalarının hakkına saygı gösterme, kendi hakkını savunma, iletişim becerilerini geliştirme şeklinde sıralanabilir.

Psiko-motor gelişim: Yaşam boyu devam eden bir süreç olup motor becerilerde azalma ya da yeni bir becerinin kazanılması gibi tüm fiziksel değişmelerle ilgilenir.

İşbirlikçi öğrenme yöntemi: İşbirlikçi öğrenme, öğrencilerin küçük, heterojen gruplarla çalışarak, birbirlerinin öğrenmesinden sorumlu oldukları, dersin içeriğinin kavratılmaya çalışıldığı yönergeli formatta bir öğretim yöntemidir.

Geleneksel yöntem: Öğretmenin konuyu sunduğu, öğretmen merkezli yöntemdir.

Erişi: Öğrencilerin giriş davranışları ile çıkış davranışları arasındaki hedefle tutarlı farktır.

BÖLÜM II

KURAMSAL TEMELLER VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Bu bölümde, öğretme yöntemi kavramı, beden eğitiminde işbirliğine dayalı öğrenme, geleneksel (komut) öğrenme yöntemi, eğitimde ve beden eğitiminde yapılan araştırmalar yer almaktadır.

2.1.ÖĞRETME YÖNTEMİ KAVRAMI

Çağ bilgisinin değişkenliği ve bilimdeki hızlı gelişmenin bilgiyi sürekli olarak yenilediği, geliştirdiği günümüzde “Hangi bilgiyi öğreteceğiz? Neyi öğreteceğiz? Sorularıyla karşı karşıya kalınmıştır. Bunun paralelinde “Bilginin aktarılması” giderek bir amaç olmaktan çok, bir yöntem sorunu haline gelmiştir (Şahinel,2003:1).

Bilen (2002:80)’in Clark ve Starr’dan aktardığına göre (1968:6); yöntem, öğrenme ünitesinin hedeflerini gerçekleştirmek amacıyla teknikleri, içeriği, araç-gereç ve kaynakları ilişkili bir biçimde hizmete sunan bir öğretme yoludur. Yöntem en genel anlamda, öğretimde izlenecek yoldur (Yavaş ve İlhan,1997;48).

Öğretim yöntemi, eğitim durumları planlanırken belirlenmesi gereken önemli bir öğedir. Çünkü saptanan bilişsel, duyuşsal ve psikomotor davranışlar öğrencilere, öğretim yöntemi ile kazandırılmaktadır. Her duruma uyabilecek tek tip bir yöntem yoktur. Hedefler, içerik, öğrenciler ve öğretmen değiştikçe yöntemin biçimi ve kapsamı da değişecektir. Sözü edilen durumlara uygun yöntem en iyi yöntemdir (Bilen, 2002:79).

Bilen (2002:79)’in Jacobsen ve ark.(1980:10)’dan aktardığına göre öğretim yöntemini seçerken, hedefe, öğrencinin özelliklerine, öğretmenin gücü ve yeteneklerine, öğretim ortamının donanımına ve diğer koşullara uygun olmasına dikkat edilmelidir.

Eğitim hedeflerinin gerçekleşmesi uygun bir yöntemin seçilmesiyle sağlanabilir. Yani sınıf içinde öğrenme-öğretme sürecinin etkili olabilmesi uygun yöntemlerin seçimiyle doğru orantılıdır. Öğretmenlerin yöntem konusunda seçici olabilmesi onların çok farklı yöntemleri tanımaları ve kullanabilmeleri ile orantılıdır. Diğer bir deyişle yöntem zenginliğine sahip olmaları gerekmektedir (Şahinel,2003:16).

Öğrencileri programın merkezinde tutabilmek için hedeflerle tutarlı öğrenme etkinliklerinin neler olacağı iyi bir şekilde düşünülmeli ve buna uygun öğrenme etkinliklerine yer verilmelidir (Demirel,2002:127).

Beden eğitimi öğretmenleri için oldukça önemli olan öğretim yöntemleri, bilinmesi gereken önemli konulardandır. Günümüzde beden eğitimi dersleri, örgün eğitim kurumlarında zorunlu ders veya seçmeli ders olarak okutulmaktadır. Ancak Beden Eğitimi dersi okullarınızda yeteri kadar beden eğitimi öğretmeni olmadığı için özellikle ilköğretim okullarında ya boş geçmekte ya da başka öğretmenler tarafından doldurulmaktadır.

Sporun başlama yeri olan okullarımızda beden eğitimi derslerinin boş geçmesi ve derslerin bu alanda uzman kişiler tarafından verilmemesi öğrencilerin bütünsel gelişimleri açısından önemli bir kayıptır. Çünkü spor becerilerinin öğretiminde belirli yöntemler kullanılır. Bu nedenle sporu öğretmek, sevdirmek gerekiyorsa bunun uygun yöntemler ile hatasız öğretilmesi gerekmektedir. Çünkü bir spor tekniğinin yanlış öğretilmesinden sonra düzeltilmesi zor olmaktadır (Yavaş ve İlhan,1997;47).

2.2.SPORDA DEĞİŞİK ÖĞRETİM YAKLAŞIMLARI

Sportif becerilerin nasıl öğretileceği ve öğrenileceği konusunda birçok yaklaşımdan söz edilebilir. Yaklaşımlardaki farklılıklar, denenecek yolların farklılığından kaynaklanmaktadır. Bu farklılıklar bazen genel ifade edilebildiği gibi, beceriler özelinde de ele alınmaktadır. Konuya ilişkin yaklaşım türleri tündengelim ve tümevarımdır. Felsefi bir bakış açısının eğitime yansmasıyla oluşan tündengelim ve tümevarım ayrıca bilimsel araştırmaların temel tartışma konularındandır (Demirhan, 2006:276).

Tümevarımda parçadan bütüne, diğer bir deyişle, becerinin değişik parçaları öğretilerek bütünün oluşturulması ve parçalar arasında bağ kurulması öne çıkarken, tümdengelimde hareketin bir bütün olarak ele alınması gerektiği ve öğretimin bu bütünü algılayışla gerçekleşeceği ileri sürülür. Diğer bir sınıflama ise "sunuş yolu ve buluş yolu" şeklindedir. Sunuş yolu yaklaşımı kararlarında öğretmen, buluş yolu yaklaşımı kararlarında öğrenci daha etkindir (Demirhan, 2006:276). Sunuş yoluyla öğrenme kuramcılarına göre, öğretmenin görevi, konuyu öğrenciler için en uygun biçimde organize ederek yapılandırma; uygun materyalleri seçme, daha sonra da konuyu, genelden özele doğru sistemli, anlamlı bir şekilde öğrencilere sunmadır (Senemoğlu, 2004:477). Buluş yoluyla öğrenme, öğrencinin kendi etkinliklerine ve gözlemlerine dayalı olarak yargıya varmasını teşvik edici bir öğretim yaklaşımıdır (Senemoğlu, 2004:468). Buluş yolu, özünde araştırma, soruşturma ve buluş yapmayı kapsamaktadır. Bazı kaynaklarda araştırma-inceleme yolu yaklaşımı ayrı bir başlık altında ele alınmaktadır. Ancak, Spor eğitimiyle ilgili kaynaklar incelendiğinde öğretme-öğrenme etkinliklerinin düzenlenmesinde strateji, yaklaşım, model, yöntem, teknik, stil ve taktik kavramlarının kullanıldığı görülmektedir. Hatta aşamalı sınıflamaların da bunlara benzer şekilde geliştiği söylenebilir. Bu alanda en çok dikkat çeken yaklaşım ise, yaklaşık 30 yıldır Mosston ve Ashworth tarafından sistematik hale getirilen öğretim yollarının "stil" kavramıyla açıklanmasıdır (Demirhan, 2006:276).

Mosston ve Ashworth bu öğretim stillerini; komut stili, alıştırma stili, işbirliğine dayalı eşli çalışma stili, kendini denetleme stili, katılım stili, yönlendirilmiş buluş stili, problem çözme stili, kişisel tasarım stili, öğrencinin başlatması stili, kendine öğretme stili şeklinde isimlendirmişlerdir. Bu stillerden komut stili, alıştırma stili, işbirliğine dayalı eşli çalışma stili, kendini denetleme stili, katılım stili, sunuş yoluyla öğrenmeyi; yönlendirilmiş buluş stili, problem çözme stili, kişisel tasarım stili, öğrencinin başlatması stili, kendine öğretme stili, buluş yoluyla öğrenmeyi kapsamaktadır. Öğretme ve öğrenme ilişkisinde bir stil diğerinden iyi değildir. Hiçbir stil beden eğitiminin bütün hedeflerine ulaşamaz. Sadece bir bölümünü karşılar. Beden eğitiminde

öğretim stilleri yelpazesinin amacı her bir stilin yerini ve onun diğerleriyle ilişkisini belirlemektir (Mosston, Asworth, 2001:14). Burada önemli olan terimlerdeki farklılıklar değil, terimlerin ne anlattıklarıdır. Çünkü bazı kaynaklarda aynı tarz ve gidiş yolunun yöntem, bazı kaynaklarda ise model ya da stil olarak ifade edildiği görülmektedir. Ancak, önemli olan kuram ile uygulama arasındaki bağın kurulup ders planı tasarımlarının hazırlanması, uygulanması ve değerlendirilmesidir (Demirhan, 2006:276). Yapılan bu çalışmada, Mosston'un sunuş yolu yaklaşımı altında ele aldığı işbirliğine dayalı eşli çalışma stili kavramı, işbirliğine dayalı öğrenme yöntemi adı altında kullanılmıştır.

2.3.İŞBİRLİĞİNE DAYALI ÖĞRENME

İşbirlikçi öğrenme, öğrencilerin küçük, heterojen gruplarla çalışarak dersin içeriğinin kavratılmaya çalışıldığı yönergeli formatta bir öğretim yöntemidir. Öğrenciler sadece öğrenmek değil grup arkadaşının öğrenmesi ile de sorumludurlar. İşbirlikçi öğrenmede öğrencilerin motor becerileri ve sosyal becerileri gelişir, bir toplumla çalışmayı öğrenir, arkadaşlarının becerilerinin gelişmesine yardımcı olur, kendi öğrenmeleri için sorumluluk alır, geribildirim vermeyi ve almayı öğrenir ve becerileri gelişir (Dyson, Rubin, 2003). İşbirlikçi öğrenme, basitçe; öğrencilerin küçük gruplar halinde çalışarak ve birbirlerinin öğrenmesine yardım ederek öğrenmeyi gerçekleştirme süreci olarak ele alınabilir. İşbirlikçi sınıflar, öğrencilerin küçük gruplar halinde toplanarak etkileşimde bulundukları, öğretmenin de grupların arasında dolaşarak gereksinim duyanlara yardımcı olduğu yerlerdir. Bir başka deyişle, işbirlikçi sınıfların geleneksel sınıflardan farkı daha görüntüsünden başlamaktadır. Grup çalışmalarını işbirlikçi öğrenme yapan özellik, öğrencilerin hem kendilerini hem de arkadaşlarını kapasitelerinin sonuna kadar geliştirmeye çalışmalarındır. Bu, tek tek her öğrencinin öğretilenleri tam olarak öğrenmesinden farklı bir durumdur. Grup çalışması sırasında öğrenciler tek başlarına geçiremeyecekleri ancak başka biriyle etkileşerek geçirebilecekleri, örneğin, soru sorma,

açıklama yapma, eleştirme, örnek verme gibi, çok önemli öğrenme yaşantılarını geçirme fırsatı bulurlar (Açıkgöz, 2003:171–174).

İşbirlikçi öğrenme ile ilgili son güncel teoriler işbirlikçi öğrenme ile işlenen derslerde öğrencilerin daha fazla akademik başarı sergiledikleri, sosyal becerilerinin ve dil becerilerinin geliştiği, hayatını kontrol edebilme becerisi kazandıklarını ortaya koymaktadır (Dunn ve Wilson,1991).

İlk bakışta, işbirlikçi öğrenmenin düz anlatım, tartışma vb. yöntemler gibi tek bir öğretim yöntemi olduğu düşünülebilir. Oysa işbirlikli öğrenmenin Birlikte Öğrenme, Öğrenci Takımları, Grup Araştırması, Birleştirme ve Birlikte Sorulmuş Birlikte Öğrenelim gibi, birçok uygulama biçimi vardır. Bu tekniklerde işbirlikçi öğrenmenin bireysel değerlendirme, grup ürünü vb. ilkeleri uygulanmakta, yalnız bu ilkelerin uygulanma biçimleri çeşitlilik göstermektedir (Açıkgöz, 2003:171–174).

Öğrencilerin gruplar halinde çalışması özelliğinden yola çıkılarak işbirlikçi öğrenme okullarımızda uygulanan küme çalışmasıyla aynı sanılmaktadır. Bu yaygın olarak düşülen bir yanılgıdır. Okullarımızda uygulanmakta olan küme çalışmalarının, öncelikle grup çalışmalarının yapılandırılmasına ilişkin nedenlerle işbirlikçi öğrenme olmadığı söylenebilir. Çünkü küme çalışmasında üyelerin, konuları paylaştıktan sonra kendilerine düşen konu üzerinde genellikle ayrı ayrı çalıştıkları gözlenmektedir. Bu da grup çalışmasını bireysel çalışmaya döndürmektedir. Hatta en iyi sunumu yapan kümelerin seçildiği sınıflarda küme çalışması açıkça "grupla yarışma" uygulamasına dönüşmektedir. Ayrıca, işbirlikçi öğrenme, grupların oluşturulması, grup içinde rollerin dağılımı vb. noktalarda da küme çalışmalarından ayrılmaktadır (Açıkgöz, 2003:171–174).

Genel olarak işbirlikçi öğrenme yaklaşımı altı basamaktan oluşmaktadır. Bunlar; hedefleri saptama, kaynaklarla öğrenciye bilgiyi sunma, bir konuda çalışacak öğrencilerden küçük bir grup oluşturma, gruba belirlenen konu üzerinde çalışma yapması için belli bir zaman verme ve onların takım halinde çalışma yapmalarına yardım etme, hem grubun, hem de bireyin erişilerini kavrama (Sönmez, 2001:292).

Her küçük grup çalışmasının işbirlikçi öğrenme olduğunun düşünülmesi doğru değildir. Çünkü öğrencileri küçük gruplara ayırıp birlikte çalışmalarını söylemek işbirlikçi öğrenmeyi gerçekleştirmeye yetmez. Böyle bir uygulama şu nedenlerle verimli olamamaktadır:

1-Bazı üyelerin grup çalışmasına hemen hemen hiçbir katkı getirmeden başkalarının başarısına ortak olması (hazıra konma).

2-Üyelerden bazılarının, başkalarının işlerini kendisine yaptırdığını hissetmesi ve bundan rahatsız olması (sömürülme).

3-Başarı düzeyi yüksek grup üyelerinin ön plana çıkarak daha fazla iş yapmaları, dolayısıyla grup çalışmasından daha fazla yararlanmaları, başarı düzeyi düşük olan grup üyelerinin bunu yapamamaları ve durumlarının daha da kötüye gitmesi (zenginin daha da zenginleşmesi).

4-Başarı düzeyi yüksek olan grup üyelerinin düşük olan grup üyelerinin açıklamalarına ve önerilerine değer vermemesi (sorumluluğun karışması).

İşbirlikli öğrenmenin grup çalışmasının yukarıda değinilen sakıncalarını giderecek biçimde yapılandırılması gerekir. Bu yapılandırma sırasında dikkat edilmesi gereken başlıca koşullar aşağıda ele alınmaktadır (Açıkgöz, 2003:171–174).

2.3.1.İŞBİRLİĞİ İÇİN GEREKLİ KOŞULLAR

Bir grup çalışmasının işbirlikçi öğrenme olabilmesi için sağlanması gereken koşullar vardır. İlgili kaynaklar incelendiğinde bu koşulların aşağıdaki gibi belirtildiği görülmüştür.

Johnson, Johnson ve Johnson-Holubec (1998) ve Johnson, Johnson ve Smith (1998) işbirlikçi öğrenme için gerekli 5 temel bileşenin olumlu bağımlılık, bireysel değerlendirilebilirlik, destekleyici etkileşim, sosyal beceriler ve grup sürecinin değerlendirilmesi olduğunu belirtmektedirler. Dyson ve Grineski (2001)'de çalışmalarında aynı beş temel öğeye yer vermişlerdir.

Açıkgöz (2003) işbirliği için sağlanması gereken ve yukarıda sözü edilen beş koşula ek olarak eşit başarı fırsatı ve grup ödülü koşulunu da eklemiştir.

Dyson ve Grineski (2001)'ye göre öğrenmenin en üst düzeye çıkarılabilmesi için işbirlikçi öğrenmenin koşullarının beden eğitimciler tarafından çok iyi analiz edilmesi gereklidir. Öğrenmenin ve öğrencinin dersten keyif almasının bu koşullar olmaksızın yükseltilmesi zordur.

Bu koşullar şu şekilde sıralanabilir;

Grup ödülü / Ortak ürün.

Olumlu bağımlılık.

Bireysel değerlendirilebilirlik.

Yüz yüze (destekleyici) etkileşim.

Sosyal beceriler.

Grup sürecinin değerlendirilmesi.

Eşit başarı fırsatı.

Bu koşullar açıklanacak olursa (Açıkgöz,2003:174-177; Dyson ve Grineski,2001; Tanel,2006:24-25):

2.3.1.1.Grup Ödülü

İşbirlikçi öğrenme üzerinde çalışanların görüş birliği içinde oldukları nokta, gerçek işbirliği ortamlarında grup üyelerinin başarılı olabilmek için önce grubun başarılı olmasının gerektiğine inanmalarıdır. Bir başka deyişle, işbirlikçi öğrenme etkinlikleri öyle düzenlenmelidir ki, grup üyeleri, ancak grup başarılı olunca başarılı olabilsinler.

Bu koşulun, işbirlikçi ödül yapısı ve işbirlikçi iş yapısı ile elde edilebileceğini savunulmaktadır. İşbirlikçi ödül yapısı, grup üyelerinin grup amaçları doğrultusunda grup ürünü ortaya koymalarını ve grup halinde ödüllendirilmelerini gerektirir. İşbirlikçi iş yapısı ise, grup üyelerinin bir işi bitirmek amacıyla çabalarının birleştirilmesinin özendirildiği ya da gerekli bulunduğu durumlardır. İşbirlikçi iş yapısının, (a) görev dağılımı, (b) grup çalışması olmak üzere iki şekli vardır. Birincisinde, öğrenciler ayrı ayrı

işlerden sorumlu olup tek tek değerlendirilirler ve bireysel puanlar toplanarak grup puanı elde edilir. İkincisinde ise, grup üyelerinin ayrı ayrı işleri yoktur. Hepsi birden, bir tek iş üzerinde çalışırlar. Her iki durumda da ödül, grup ürününe verilir.

2.3.1.2.Olumlu Bağımlılık

Bu öge, grup üyelerinin her birinin, gruptaki öteki üyelerinde öğrenmesinden sorumlu oldukları bilincine sahip oluşunu açıklamaktadır. Olumlu bağımlılık, bireylerin ortak bir amaç ve ödül için çabalarını birleştirebilecekleri bir durum yaratır. Gruptaki her üye kendi çabasının gruptaki herkese ve gruptaki diğer üyelerinin çabalarının da kendisine yararlı olduğunun bilincindedir.

Olumlu bağımlılık, bireylerin ortak amaç ve ödül için çabalarını birleştirecekleri bir durum yaratır. Olumlu bağımlılık, olumlu ürün bağımlılığı ve olumlu araç bağımlılığı ile elde edilebilir. Olumlu ürün bağımlılığı, grup üyelerinin eğer birlikte çalışırlarsa başarabileceklerine inanmaları anlamındaki amaç bağımlılığını ve ortak ürüne dayalı olarak verilen tek tip ödül anlamındaki ödül bağımlılığını da içerir.

Olumlu araç bağımlılığı ise; kaynak, rol ve iş bağımlılığını içermektedir. Kaynak bağımlılığı, her üye bilginin kaynaklarının ve malzemenin yalnızca bir bölümüne sahip olduğunda; rol bağımlılığı, her üyeye diğerlerini tamamlayıcı birbirleriyle ilişkili roller verildiğinde; iş bağımlılığı ise, bir üyenin işinin bitmesinin bir başka üyenin işinin bitmesine bağlı olduğu durumlarda ortaya çıkar. Açıkgöz'ün (2003;174) Johnson ve Johnson'dan (1989:42), aktardığına göre ürün ve araç bağımlılığı birlikte olduğu zaman, üyelerin ortak amaç doğrultusunda eşgüdümlü etkileşimde bulunacağını ileri sürmektedirler. Ayrıca, olumlu bağımlılık ise, yalnızca grup üyelerinin katkısının sağlanmasıyla kalmayıp aynı zamanda bireylerde kişisel sorumluluk ve değerlendirebilirlik duyguları yaratılabilir. Böylece, sorumluluktan kaçma, yardım etmek istememe gibi durumlar da önlenabilir.

2.3.1.3.Bireysel Değerlendirilebilirlik

Her bir üyenin katkısının nitel ve nicel olarak değerlendirilmesi ve sonuçların bireye ve gruba yansıtılmasıdır.

İşbirlikçi öğrenme kuramcılarının özel bir önem verdikleri koşul, bireysel değerlendirilebilirliktir. Bu da, grup başarısının tek tek bireylerin öğrenmesine bağlı olması durumudur. Bireysel değerlendirilebilirlik çeşitli biçimlerde sağlanabilir. Bunlardan ilki, grup üyeleri arasında, grup amacına ulaşmak için birbirlerine yardımcı olma sorumluluğunu hissedecekleri biçimde olumlu bağımlılık yapılandırmaktır. İkincisi, öğretmenin her bir öğrencinin başarı düzeyini değerlendirmesidir. Yani, her öğrencinin öğrenme malzemesini öğrenme ve yapılması gerekenleri yapma sorumluluğunu taşımasıdır.

Öğretmen, bireysel sorumluluğu kazandırmak için üyelerin her birinin başarısını ayrı ayrı değerlendirip sonucu birey ve tüm grupla paylaşmalıdır.

2.3.1.4.Yüz Yüze (Destekleyici) Etkileşim

Bu öge, öğrenmenin daha etkili ve verimli bir şekilde gerçekleşmesi için grup üyelerinin birbirini cesaretlendirmesini, yardım etmesini ve desteklemesini içerir. Öğrenciler bunu, yardım etme, dönüt verme, güvenme, yapılanları tartışma vb. davranışlarla gerçekleştirirler. Böylece üyeler, birbirinin başarılarının yükselmesine katkıda bulunmuş olurlar.

2.3.1.5.Sosyal Beceriler

İşbirliğine dayalı öğrenme çabalarının etkili ve verimli olması, kişiler arası iletişim becerilerinin yanında diğer sosyal becerilerin de kullanılmasını gerektirir. Eğer grup üyeleri birbirini yeterince tanımıyor, birbirine güvenmiyor, birbiriyle iletişim kuramıyor ve birbirlerine yeterince destek olamıyorsa işbirliğine dayalı öğrenme çabalarından alınacak verim düşer. Bu nedenle öğrencilere, kişilerarası ilişkilerin nasıl olması gerektiği öğretilmeli ve bütün öğrencilerin bunları kullanmaları özendirilmelidir. Öğretmenlerin,

uygulamalar sırasında sosyal ilişki üzerinde durması, işbirlikçi öğrenmenin etkililiğini artıracaktır.

2.3.1.6.Grup Sürecinin Değerlendirilmesi

Grup üyelerinin kendilerinin, bireysel ve grup amaçlarını ne düzeyde gerçekleştirip gerçekleştiremediklerini değerlendirmelerini ve birlikte çalışma becerilerinin geliştirilerek sürdürmeleri anlamındadır. Başka bir deyişle; grup sürecinin değerlendirilmesi; grup etkinliğinin sonunda, grup üyelerinin hangi davranışlarının katkı getirip getirmediğinin, hangi davranışların sürmesi, hangilerinin değişmesi gerektiğinin saptanmasıdır. Grup, üyelerin hangi etkinliğinin yararlı ve hangilerinin yararsız olduğuna, hangi etkinliklere devam edilmesi, hangilerinin değiştirilmesi gerektiğine tartışarak karar vermelidir.

2.3.1.7.Eşit Başarı Fırsatı

Eşit başarı fırsatı; öğrencilerin, gruplarına kendi edimlerini geliştirerek katkıda bulunmasıdır. Öğrencilerin başarı durumuna bakılmaksızın eşit derecede gayret etmeleri ve her öğrencinin katkısının değerlendirilmesi demektir. Bu ilke, özel puanlama yöntemleri ile uygulanabilir. İşbirlikçi öğrenme gruplarında her üye gruptaki diğer üyeler başarmadan başaramayacağını bilir, bu nedenle diğer arkadaşlarının öğrenmesine yardımcı olur. Sonunda elde edilen başarı tek tek bireylerin katkısıyla elde edilmiş grup başarısıdır.

2.3.2.İŞBİRLİĞİNE DAYALI ÖĞRENMENİN YARARLARI

İşbirliğine dayalı öğrenmenin yararları hakkında çeşitli yazarların görüşleri aşağıdaki şekilde özetlenebilir (Joyce ve Weil, 1996:67–69; Senemoğlu, 2004:447; Webb, 1982; Özder,1996; Oktar, 1995; Yeşilyaprak, 1995).

1.İşbirliğine dayalı öğrenme, öğrencilerin öğrenmeye güdülenmelerine ve dikkatlerini sürdürmelerine yardım etmektedir.

2.Özellikle düşük yetenekli öğrencilere, problem çözme ve üst düzey düşünme becerilerinin kazandırılmasında etkili olmaktadır.

3.Bireye, dünyayı diğer insanların bakış açısından görme yetisini kazandırmaktadır. Böylece öğrencilerde empati kurma becerileri artmakta; onlar, özel eğitime muhtaç çocukları daha kolay kabul ederek onların gelişimleri için rehberlik etmektedirler.

4.Öğrenciler başkalarının fikirlerine saygılı olmayı, hoşgörülü olmayı, tartışmayı öğrenmektedirler. Kısaca demokratik yaşama alışkanlığı kazanmaktadırlar.

5.Öğrenme sırasında öğrencinin akranlarıyla iletişimde bulunması, ona zevk vermekte; öğretme- öğrenme ortamı öğrenciler için eğlenceli hale gelmektedir.

6.İşbirliğine dayalı öğrenme, gruptaki her bireyin katkısını gerektirdiğinden öğrencilerin öz saygı ve öz yeterlilik duygularını geliştirmelerine yardım etmektedir.

7.Öğrencilerin ait olma gereksinimlerini karşılamalarına yardım etmektedir.

8.İşbirlikçi öğrenmede öğrenciler becerilerini geliştirirken, bir arada ancak bireysel çalışıp, bilgiye katılıp, analiz etmeyi, hipotez geliştirip test etmeyi, birbirlerine koçluk etmeyi öğrenirler.

9.İşbirlikçi öğrenme ortamındaki sinerji, bireysel ve rekabetçi ortamlara göre daha çok motivasyon sağlar. İç içe geçmiş sosyal gruplarda, parçaların toplamından daha çok sonuç alınır. Bağlılığın sağladığı duygular, pozitif enerji üretir.

10.İşbirlikçi gruplarda üyeler birbirlerinden öğrenirler. Her öğrenci izolasyonun söz konusu olduğu gruplara göre birbirlerine daha çok yardım sağlar.

11.Birbirleri ile iletişim içinde olmaları, yalnız çalışmalarla karşılaştırıldığında, daha fazla entelektüel aktivite yaratan bilişsel olduğu kadar sosyal karmaşa da sağlar.

12.İşbirliği yalnızlık ve yabancılığı azaltan, kişilerin birbirlerine olan pozitif duygularını artırır. İlişkiler inşa eder ve diğerlerine karşı olumlu duygular üretir.

13.İşbirliği eğitimsel alanda olduğu kadar ortamda diğer insanlar tarafından merak edilme ve beklentilere cevap verebilme duygularını yaratarak özgüveni yükseltir.

14.Öğrenciler birlikte üretken olabilme kapasitelerini yükselterek, beklentilere cevap vermeye çalışırlar. Diğer bir deyişle, öğrencilere ne kadar çok birlikte çalışma fırsatı verilirse o kadar başarılı olurlar.

2.3.3.BEDEN EĞİTİMİNDE İŞBİRLİĞİNE DAYALI ÖĞRENME

İnsanlar, sağlıklarını korumak ve yükseltmek için gerekli olan fiziksel aktivitelere yaşamlarında düzenli olarak yer vermemektedirler. Sedanter yaşamdan uzaklaşmak için başta beden eğitimciler olmak üzere her bireyin sorumluluk alması gerekmektedir. Hayat boyu düzenli egzersize, katılımın ve ilginin eksikliği öğrencilerin beden eğitimi derslerinde sorumluluk almamasından kaynaklanmaktadır. Öğrenciler, beden eğitimi derslerini takım sporlarına hazırlık, not almak için yapılması gereken bir şey olarak görmekte ve mezun olduktan sonra da hayat boyu meşgul olunacak bir aktivite olarak görmemektedirler (Dunn ve Wilson, 1991).

Öğrenciler beden eğitimi sınıflarının kalabalık olması, yetersiz malzeme ve benzeri nedenler yüzünden derslerde yeteri kadar aktivite yapamamakta, zamanlarının büyük bir kısmı sıra ve öğretmenden geri bildirim almak için beklemek ile geçmektedir. Bu nedenle öğrenciler sıkılmakta, dikkatleri dağılmakta ve başarı, ait olma, gurur duygularını nadiren deneyimlemektedirler (Dunn ve Wilson, 1991).

Mosston ve Ashworth (2001:297), beden eğitimi öğretimi kitabında değişik öğrenme ortamlarında öğretmen ve öğrencilerin değişik sorumluluklar almak zorunda olduklarını ve çeşitli öğrenme tekniklerinin kullanılması gerektiğini vurgulamıştır. Ancak her durumda beden eğitimi dersinin hedefi,

öğrencinin aktivite ile meşgul olmasının sağlanması, motivasyonunun sağlanması, bilişsel ve motor becerilerinin geliştirilmesidir.

İşbirlikçi öğrenme, öğrencilerin kendi ve arkadaşlarının öğrenmesinde sorumluluk aldıkları, değişik roller üstlenip sadece öğretmenin söylediklerini yapmadıkları, daha çok aktivite ile meşgul oldukları ve bilişsel ve motor becerilere katkıları nedeniyle beden eğitimi dersi ile ilgili sıkça yaşanan problemlere çözüm getirebilecek bir yöntemdir (Dunn ve Wilson, 1991).

Beden Eğitimi alanında, işbirliğine dayalı öğretim eşli çalışma şeklinde de isimlendirilmektedir. Çünkü öğrenciler eşleştirilerek çalışma yaparlar. Çalışmalarda her eş bir görevi yerine getirir. Eşlerden birisi istenen hareketi yapar ve hareketle ilgili kararları verir. Diğeri ise, yapılan hareketi izleyerek öğretmenin verdiği ölçütlere dayalı olarak eşinin performansı hakkında bilgi verir. Uygulama sırasında eşlerin görevleri sürekli değişir. Öğrenci, uygulama sırasında kararlara katılmaktadır. Değerlendirmede ise sadece düzeltme ve pekiştireç sunma anlamında kararlara katılma durumu vardır. Eşler arasındaki toplumsal ilişkiler ve anında dönüt sağlamanın koşulları işbirliğinin iki önemli parçasıdır. Eşlerin seçilmesinde boy, kilo, beceri düzeyi, vb özelliklerden yararlanılabilir. İki den fazla kişi de gruba katılabilir. Örneğin, grup 3 kişi olursa bir kişi hareketi yapar, bir kişi gözler, bir kişi de sonuçları kaydeder. Grup dört kişiden oluşuyorsa gözlemci sayısı iki kişi olmalıdır (Demirhan, 2006:316–317).

İşbirlikçi öğrenme gruplar arası ilişkiyi ve grupla çalışma becerisini geliştirmekte, öz saygıyı yükseltmekte ve başkalarına saygı duymayı öğretmektedir (Johnson ve ark., 1981). İşbirliğine dayalı öğretimin temel amacı, öğrenciler arasında toplumsal hoşgörü ile iletişimi sağlamaktır. Arkadaşını gözlerken ve ona durumu hakkında bilgi verirken bu durum rahatlıkla sağlanabilir. Performans ölçüleri konusunda performans ölçüt çizelgesi kullanılmaktadır. Çizelgenin olması hem gözleyene hem de hareketi yapana somut bilgiler sunarak yararlar sağlamaktadır. Ölçüt çizelgeleri (çalışma yaprakları) hazırlanırken beceri analizi yapılarak en az 3 konu alanı uzmanının ortak birleştikleri özelliklerin işlem basamağı olarak ele alınması en doğru yoldur. Geçerlik açısından bu gereklidir. Hatta çeşitli istatistikî yollarla

güvenirliği kanıtlanmış çizelgeler kullanmak daha sağlıklı olabilir (Demirhan, 2006:316–317).

Öğretmen, gözlemci ve öğrenci ile kuracağı iletişimde; gözlemci öğrenciye gözlemcilik rolü ile ilgili sorular sormalı, yanlış dönüt verdiğinde performans standartlarını tekrar incelemesi sağlanmalı, uygulayıcıyı incitecek sözcükler kullanması engellenmeli ve dönüt vermediği zaman onu uyarmalıdır.

İşbirliğine dayalı öğretim, büyük sınıflarda ve araç-gerecin kısıtlı olduğu ortamlarda kolaylıkla kullanılabilir. Grup içinde roller değiştikçe, yorulan öğrenciler dinlenme fırsatı bulabilirler. Grupları oluştururken öğrencilerin eşit katılım göstermelerini sağlamak için beceri yönüyle benzer düzeyde olanların aynı grupta olmalarını ve iş birliği ilkesinin temele alınmasını sağlamak önemlidir. Bu teknikte, hareketlerin sürekli izlenmesi, anında düzeltilmesi ve doğru hareketlerin pekiştirilmesinin gelişim üzerinde önemli etkisi vardır. Öğrenme ortamında öğrenciler birbirlerine bağımlı olduklarından sınıfta toplumsal ortamın gelişmesi olanaklıdır. Sabır, saygı, hoşgörü, eleştiri, iletişim ve sorumluluk gibi özelliklerin kazanılması ilk göze çarpan noktalardır (Deline, 1991).

Öğrenciler, yıla işbirlikçi becerilerin işlendiği bir ünite ile başılandığı takdirde öğrencilerin yılın ilerleyen zamanlarında da bu becerileri kullanmaktadırlar (Deline, 1991). Ayrıca, etkin katılımdan dolayı zihinsel becerilerin kazanılması da mümkün olmaktadır. İşbirliğine dayalı çalışmanın, öğretmenin öğrencilerden uzak kalması, fazla zaman harcanması, öğrenci kararlarına güvenmek gibi eksik yönleri de bulunmaktadır. Gelişim boyutunda ise; fiziksel gelişimi en az, toplumsal gelişimi en fazla, duyuşsal gelişimi üst düzeye yakın, zihinsel gelişimi ise az düzeydedir. Çalışmanın öğretmene getirdiği sınırlılıklar ise; öğrencilerin yeni rollerini öğrenmelerinin uzun zaman alması, uygulayıcıyla doğrudan iletişim kuramaması, öğrencilerin değerlendirme sonuçlarına güvenmesi şeklindedir (Demirhan, 2006:316–317).

2.4.BEDEN EĞİTİMİNDE GELENEKSEL (KOMUTLA) ÖĞRETİM

Komutla öğretimde, öğretmen, bilgi ve becerileri hazır olarak öğrencilere aktarır. Geleneksel bakış açısı olan komutta öğretmen bilgi ve deneyimleri doğrultusunda becerilerin öğretilmesinde önce beceri hakkında açıklamalar yapar, ilgili komutları öğrencilere göndererek hareketi gösterir (Demirhan, 2006:294). Bu yöntemde öğretmen etkinlikle ilgili bütün kararları verir. Öğrenci ise öğretmen tarafından verilen kararları izleyerek kendinden istenenleri yapar (Yavaş ve İlhan1997:56).

Komutla iletişim, sözlü yapıldığından öğrenci-öğretmen ilişkisinde belli bir düzey bulunmaktadır. Komutlar belli bir işi yapmaya yönelik olabileceği gibi becerinin ayrıntıları ile de ilgili olabilir. Örneğin, "15 dakika kültür-fizik yapınız." ya da "Kaya tırmanışı yaparken yükselme hareketlerinde ağırlığı bacaklara aktarınız ve kollarla dengeyi sağlayınız." gibi ifadeler komutla ilgili uyarıcılardır. Dersin başlangıç aşamasında genellikle sözlü ya da düdük uyarısıyla öğrenciler istenilen düzende toplanırlar. Daha sonra öğretmen tarafından istenilen soruların yanıtları verilir ve gösterilen hareketler yapılır. Bu arada öğretmen gereksinim duyduğu anlarda hareketi durdurur ya da tekrar yaptırır. Ders süresinin sonunda ise öğrenciler belli bir düzende toplanarak seremoni yapılır ve ders bitirilir (Demirhan, 2006:294).

Komutla işlenen derslerde bütün öğrencilerin öğretmeni dikkatli bir şekilde dinlemeleri gerekmektedir. Öğretmen ise öğrenci düzeyine uygun, açık ve anlaşılır açıklamalar yapmalıdır. Açıklamaların bütün öğrenciler tarafından anlaşılıp anlaşılmadığının kontrolü mutlaka yapılmalıdır. Gerektiğinde gör-ışit araçlarından yararlanılmalı ve disiplin bozulmamalıdır. Açıklama ve gösteriler yapılırken sıkıcılıktan sakınılmalı ve öğrencileri istekli kılmak için ders çeşitli yollarla renklendirilmelidir (Demirhan, 2006:294). Komutla öğretimde hareket tek bir standarda sahiptir ve sürekli tekrarla öğrenilir. Öğretmen hareketi seçmede tek uzman kişidir. Bireysel farklılıklar göz ardı edilerek grup eğitimi yapılır. Sık yapılan tekrarlarla grubun birlikteliği sağlanır. Bu durumda öğrenciler ilerlemeyi iyi sağladıklarından temel hedeflerden sapma olmaz. Komutla öğretimin temelini model alma ve taklit oluşturmaktadır. Buna, örnek

alma yoluyla öğrenme de denilmektedir. Travers'e göre örnek alma yoluyla öğrenme aşağıdaki durumlarda daha etkili ortaya çıkmaktadır (Fidan, 1986:61).

1-Modelin kişi üzerinde etkisi varsa.

2-Model yaptığı bir davranış için pekiştirilmişse.

Bu koşullar içinde örnek alma yoluyla yeni davranışlar kazanır, eski davranışlar güçlendirilir ya da harekete geçirilir. Komutla öğretimde öğretmenin rolü ağırlıklı olduğundan davranışlarından etkilenme daha kolay olmaktadır. Ancak bunun için taklit, zihinsel hazırlık ve pekiştirmeye gereksinim duyulmaktadır. Taklidin olabilmesi için hareketin öğrencinin ilgisini çekmesi, onu çekici bulması, dikkatini vermesi ve hareketi doğru algılaması gerekir. Özellikle küçük yaş çocuklarında görsel, işitsel ve kinestetik duyuların algılanması önem taşımaktadır. Bu, aynı zamanda zihinsel hazırlık gerektirir. Yapılan doğru hareketin pekiştirilmesi ise kalıcılık oranını yükseltir.

Komutla öğretimin özünü öğretmen ve belli bir zaman süresi içinde verilecek konu oluşturmaktadır. Komutla öğretim; öğrencileri düzgün biçimde hemen harekete geçirme, belli bir düzen sağlama ve öğrencileri kontrol etme, zamanı ekonomik kullanma, belirtilen performans standardının sürekliliğini sağlama ve tehlike içeren etkinliklerde başarıyla kullanılmasına rağmen, okullardaki Beden Eğitimi derslerindeki farklı düzey grupları, öğretimi bireyselleştirmemesi, az düşünce içermesi ve standart programlar yüzünden başarısız sonuçlara yol açabilir. Bunun için öğretmenin kendi yetkisini yanlış yönlendirmesi, komutu kontrol ve azarlama amacı ile kullanması ile öğretmenin gösteriş, hayranlık uyandırma ve ilgi çekmeyi öne çıkarmaması gerekir. Derste uygulamanın yönlendirilmesi için; hareketin tanıtımı anlaşılır olarak yapıp gösterilmeli, roller iyi anlaşılmalı, ölçütler iyi belirlenmeli öğretmen hareketli olmalı, sürekli aynı tip uyarıcılar verilmemeli, düzeltme yapılırken tüm sınıf durdurulmamalı, olumlu dönütler sunulmalı ve öğrenci ile iyi ilişkiler geliştirilmelidir (Demirhan, 2006:295). Komutla öğretim yöntemi kullanıldığında komut verildiğinde veya açıklama yapıldığında bütün öğrencilerin öğretmeni dinliyor olmasına dikkat edilmesi gerekir. Bütün

öğrencilerin dinliyor olduğundan emin olmadan komut verilmemelidir (Yavaş ve İlhan1997:56).

Öğrencinin davranışı ve öğretme davranışı arasındaki uyum, uygulanan her hareket için geçerlidir; her hareket için komut sinyalini öğretmen verir ve öğrenci de buna göre hareket eder. Bu ilişkinin örnekleri karate, bale, aerobik ve halk oyunları sınıflarında görülebilir. Bazen, komut sinyali başka insanlara veya araçlara devredilir. Aerobikte müziğin vuruşları, bazı halk oyunlarında davul, kürek çekmede dümenci, ısınma alıştırmasında sınıfı yöneten öğrenci bunun örneklerindendir. İlişkinin özü aynıdır. Bir kişi ya da bir vekil diğerleri için bütün kararları verir. Bu ilişki olduğu zaman komutla öğretim hedeflerine ulaşılmış olur (Demirhan, 2006:295).

Komutla öğretimi temele alarak ders işleyen öğretmen öğrencilerin bazı hedeflere ulaşamadıklarını saptayabilir. Bunun bir veya birkaç nedeni olabilir. Komutla öğretim, bireysel farklılıklar ve gereksinimlere duyarlı olmadığından, derin bir içerik ve iş analizi gerektirir. Bu da geniş kapasite ve detaylı plan gerektirir. Ders işleme sonunda öğrencilerdeki bireysel gelişim, bilişsel, duyuşsal ve toplumsal alanlarda en az düzeydedir. Oysa eğitimin temel amacı bireylerin bütün olarak gelişmelerini sağlamaktır.

2.5.BEDEN EĞİTİMDE İŞBİRLİĞİNE DAYALI ÖĞRENME İLE İLGİLİ YAPILAN ÇALIŞMALAR

Smith (1996), yaptığı çalışmada üçüncü sınıf beden eğitimi derslerinde işbirlikçi öğrenmenin sosyal becerilerin gelişimi üzerine etkilerini incelemiştir. 20 ders saati boyunca sürdürülen araştırma öğrenciler arasındaki sosyal etkileşimi arttırmak üzere dizayn edilmiştir. İşbirlikçi öğrenmenin sosyal iletişim becerileri üzerine etkisini tanımlamak için, öğretmen değerlendirme skalası, sosyometrik değerlendirme, katılımcı gözlemi, öğrenciler ile formal ve informal görüşmeler kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre öğrencilerin işbirliği yapma, paylaşma ve sosyal katılımda bulunma becerileri yükselmiştir. Araştırmadaki az sayıda öğrenci işbirlikçi öğrenmenin doğasında bulunan görevleri yerine getirmekte yetersiz kalmıştır. Smith araştırmasında işbirlikçi öğrenme ile yürütülen derslerde öğrencilerin verilen görevi yerine getirebilmeleri için sosyal becerilerin öğrenilmesi gerektiğini vurgulamıştır.

Cai (1997), yaptığı bir çalışmada, üniversite öğrencilerinin beden eğitiminde kullanılan üç farklı öğretim yöntemine (komut, eşli çalışma, katılım yöntemleri) karşı tutumlarını açıklamaya çalışmıştır. Araştırma Beden Eğitimi sınıflarından 121 üniversite öğrencisi üzerinde gerçekleştirilmiştir. Komut, eşli çalışma ve katılım yöntemleri 3 karate ve 3 raketbol sınıflarında uygulanmıştır. Her dersin sonunda deneklere "Öğretime Yönelik Tutum Ölçeği" uygulanmıştır. Verileri çözümlemek amacıyla yapılan varyans analizi sonucunda, öğrencilerin komut yöntemine ait tutum puanları hem karate, hem de raketbol derslerinde eşli çalışma ve katılım yöntemlerine ait tutum puanlarından önemli derecede yüksek bulunmuştur. Her iki ders için eşli çalışma ve katılım yöntemleri ile ders işleyen grupların, bu yöntemlere ait tutum puanları arasında bir fark bulunmamıştır. Ayrıca, öğrenciler komut yöntemini karate öğreniminde tercih ederken, katılım yöntemini ise, raketbol dersinin öğretiminde kullanmayı istemişlerdir. Eşli çalışma ve katılım yöntemleri öğretmenler için değerli alternatifler iken, öğrenciler için komut yönteminin en istenilen yöntem olduğu vurgulanmıştır (Akt: Mirzeoğlu;2000: 66).

Cai (1998)' nin aynı yöntemleri kullanarak yaptığı diğer bir çalışmada, öğrencilerin dersten aldıkları zevk düzeyi incelenmiştir Araştırmaya karate ve

raketbol sınıflarına katılan 98 üniversite öğrencisi katılmıştır Karate ve raketbol sporlarının öğreniminde komut, eşli çalışma ve katılım yöntemlerinin uygulandığı üç karate ve üç raketbol sınıfı oluşturulmuştur. Veriler, beden eğitimi zevk ölçeği uygulanarak ve dersler kamera ile çekilerek toplanmıştır Araştırma bulgularına göre, farklı yöntemlerle ders işleyen karate gruplarındaki öğrenci zevklerinde istatistiksel anlamlı farklılıklar bulunurken, raketbol sınıflarında bir fark bulunmamıştır. Karate gruplarında komut yöntemi ile ders alan öğrenciler, eşli çalışma ve katılım yöntemine katılan öğrencilerden uygulamalarda daha çok zevk almışlardır. Ayrıca, eşli çalışma yöntemi ile ders alan öğrenciler, katılım yöntemi ile ders alan öğrencilerden uygulamalarda daha çok zevk almışlardır. Karate ve raketbol sınıflarında uygulanan yöntemlerin öğrenci zevki açısından farklılıklarına bakıldığında, karateyi komut yöntemi ile öğrenen grubun uygulamalarla ilgili zevk düzeyi, raketbolu komut yöntemi ile öğrenen grubun zevk düzeyinden daha yüksek bulunmuştur. Her iki spor dalı için eşli çalışma ve katılım yöntemlerinin uygulandığı gruplarda, öğrencilerin zevk alma düzeyleri açısından anlamlı istatistiksel fark bulunmamıştır (Akt: Mirzeoğlu;2000:67).

Ernst ve Byra (1998), ortaokul öğrencilerinin motor beceri performanslarında, bilişsel performanslarında ve eş ile çalışmaya ait görüşlerinde, eşli çalışmanın etkisini incelemişler ve gönüllü 60 denek üzerinde çalışmışlardır. Çalışmada 48 öğrenci deney, 12 öğrenci ise kontrol grubunu oluşturmuştur. Deney grupları yüksek becerili, düşük becerili olmak üzere aynı sayıda kız ve erkekten oluşan iki guruba ayrılmıştır Çalışma 35' er dakikalık 8 ders boyunca devam etmiştir. Veriler, beceri ve bilgi testleri ile elde edilmiştir. Uygulanan beceri testinde, sihirbazlığa ait beceriler (3 topu atıp tutma) ölçülmüştür. Araştırma sonuçlarına göre, ortaokul öğrencileri için, yüksek ya da düşük becerili eşlerle çalışmak, beceri performansında, becerinin bilişsel olarak anlaşılmasında ya da dönüt alma ve vermede düşük etkiye sahip olduğu saptanmıştır. Yüksek ve düşük becerili eşler ile çalışan düşük becerili öğrenciler hem beceri tekniğinde, hem de beceri ürününde ön-test-son-test uygulamasında önemli gelişmeler göstermişlerdir. Düşük becerili öğrenciler ile çalışan yüksek becerili öğrenciler sadece öğrenme ürününde ön-test ve son-teste göre gelişme göstermişlerdir. Fakat yüksek becerili öğrencilerle çalışan yüksek becerili öğrenciler ve kontrol gurubunu oluşturan öğrenciler ön-test ve son-

test puanları arasında bir gelişme göstermemişlerdir. Ayrıca dört deney gurubundan üçü beceri tekniğini ölçmek için hazırlanan bilgi testinden aldıkları puanlar ön-test ve son-testte farklılık göstermiştir. Ayrıca öğrenciler eş ile çalışmayı, paylaştıkları eşlerin düzeyine göre rahatlatıcı ve olumlu bir deneyim olarak algılamışlardır (Akt: Mirzeoğlu;2000: 67).

Wilson (1998), yaptığı bir çalışmada, alıştırma ve eşli çalışma yöntemlerinin ilkökul üçüncü sınıf öğrencilerinin motor beceri performanslarında ve beceri gözlemlerine dayalı görev analiz yeteneklerindeki etkisini araştırmıştır. Bu araştırmada bağımsız değişken olarak öğretim yöntemleri, bağımlı değişken olarak ise göreve ait ürün, görevin yapılış biçimi ve görevi analiz yapma yeteneği olarak belirlenmiştir. Araştırmaya 79 üçüncü sınıf öğrencisi katılmış ve iki tanesi alıştırma yöntemi, iki tanesi ise eşli çalışma yöntemi ile ilgili olmak üzere dört grup oluşturulmuştur. Deneklerin tümü baş üzerinden topu atış becerisinde ön-test- son-test ve hatırlama tutma testi almışlar ve ayrıca atış, yakalama ve forhand vuruş olmak üzere üç tane transfer testine katılmışlardır. Araştırma sonuçlarına göre, atış doğruluğu, atış şekli ya da görevlerin transferinde ve görev analizi yeteneğinde farklı iki öğretim yöntemi uygulanan grupların puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Fakat atış şeklinin kalitesi ile ilgili olarak ön-test-son-test ve hatırlama puanları arasında önemli farklılıklar bulunmuştur. Ön-test ile karşılaştırıldığında son-test ve hatırlama testlerinde büyük ölçüde yüksek sonuçlar elde edilmiştir. Ayrıca, görev analizi yeteneğinde de grupların ön-test-son-test ve hatırlama testleri arasında önemli farklılıklar bulunmuştur. Bu farklılıklar baş üstü atış görevinin analiz yeteneğinde ortaya çıkmıştır. Bu bulgulara göre, öğrencilerin hem atış şeklinde, hem de atış görev analiz yeteneğinde zamana bağlı olarak değişiklik meydana geldiği söylenebilir (Akt: Mirzeoğlu;2000:68).

Sarıtaş (1998), yaptığı bir araştırmada, ilköğretim okulu 4. sınıfta okuyan öğrencilerin beden eğitimi dersinde, işbirlikçi öğrenme yönteminin uygulandığı deney grubu ve yarışmalı öğrenme yönteminin uygulandığı kontrol grubu arasındaki akademik başarı ve beden eğitimi dersine karşı tutumları açısından farklılık olup olmadığını incelemiştir. Sonuç olarak işbirlikçi öğrenme yönteminin uygulandığı deney grubu öğrencilerinin, Beden Eğitimi dersine karşı tutumlarında ve akademik başarılarında deney grubu lehine anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır.

Mirzeoğlu (2000), yaptığı çalışmada yapılandırmacı öğrenme etkinliklerinin voleybolda bilişsel, duyuşsal, psikomotor alanlar üzerine etkisini incelemiştir. Araştırma sonuçları, deney ve kontrol gruplarını oluşturan öğrencilerin, duyuşsal alanda voleybol dersine ait ön-test, son-test tutum puanları arasında anlamlı bir fark olmadığını göstermiştir. Deney ve kontrol grupları birbirleri ile karşılaştırıldığında da tutum puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Yapılanmacı öğrenme etkinlikleri ile desenlenmiş derslere katılan deney grubu öğrencileri ve bütün sınıf öğretimi yöntemi ile ders işleyen kontrol grubu öğrencileri, voleybolu oluşturan temel becerilerde ön-test ve son-test puanlarında anlamlı bir artış göstermişlerdir. Deney ve kontrol gruplarını oluşturan öğrencilerin temel becerilerdeki farklılıklarına bakıldığında, deney grubundaki öğrencilerin parmak pas ve blok becerilerinde kontrol grubundaki öğrencilerden anlamlı düzeyde farklılık görülürken, diğer becerilerde (manşet pas, tenis servis, smaç, yana planjon) iki grup arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir sonuç elde edilememiştir. Araştırma sonuçlarına göre, her iki grubu oluşturan öğrencilerin bilişsel ön-test ve son-test puanları arasında, istatistiksel olarak anlamlı bir farka ulaşılmıştır. Deney ve kontrol gruplarını oluşturan öğrencilerin bilişsel alan testindeki erişim değerleri arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Huang (2000), yaptığı bir çalışmada, işbirlikçi öğrenme ve demonstrasyon stratejilerinin video kullanılan derslerde motor beceri performansına etkilerini incelemiştir. Araştırma 120 üniversite öğrencisinin katıldığı, golf becerileri üzerinde uygulanmıştır. Huang, oluşturduğu üç öğretme modeli üzerinde, işbirlikçi çalışma ve bireysel çalışma yöntemlerini karşılaştırmıştır. Bu üç model sözel ve görsel uyarıcıların olduğu, video destekli ve demonstrasyon kullanılan karma model, sadece video destekli model ve sözel-görsel uyarıcıların kullanılmadığı metin tarzında açıklamaların yapıldığı model olarak sınıflandırılmıştır. Huang yaptığı bu çalışmada, bu üç modeli de iki gruba ayırarak öğrencilerin bu modellerde işbirlikçi çalışma ve bireysel çalışma yapmalarını incelemiştir. Araştırmanın sonucunda her üç modelde de işbirlikçi çalışan öğrencilerin performansları bireysel çalışanlara göre üst düzeyde çıkmıştır. Modeller kendi aralarında karşılaştırıldığında video destekli model ile karma model arasında anlamlı bir fark çıkmamıştır. Ancak sözel ve görsel uyarıcıların kullanılmadığı, metin tarzında açıklamaların yapıldığı üçüncü model ile

diğer iki modelin arasında video modeli ve karma model lehine istatistiksel fark çıkmıştır.

Johnson ve Ward (2001)'ın yaptıkları bir araştırmada, sınıf genelinde eşli çalışma yöntemi uygulamalarının 3. sınıf Beden Eğitimi dersinde, doğru hücum beceri performansına etkilerini incelemişlerdir. Bu amaçla araştırmacılar öğrencilerin uygulama öncesinde ve sonrasında toplam deneme sayılarını, doğru deneme sayılarını ve yüzdelerini araştırmışlardır. Araştırmaya 18,18 ve 20 öğrenciden oluşan 3 sınıf katılmıştır. Bu üç sınıftan toplam 11 öğrenci yetenek, cinsiyet ve etnik kökenlerine göre hedef grup olarak seçilmiştir. Seçilen bu 11 öğrenci sınıflara 4-4-3 şeklinde dağıtılmıştır. Gözlemler bu 11 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Uygulamalar her gün 25 dakika olmak üzere planlanmıştır. Öğrenciler her sınıfta dörderli takımlara ayrılmışlardır. Takımlara çalışma yaprakları dağıtılmış ve öğrenciler bu çalışma yapraklarına göre 2 dakika uygulama, 2 dakika yaptıklarını kontrol için zaman ayırmışlardır. Öğrenciler yaptıkları uygulamalarda her bir beceri için beş deneme yapmışlardır. Takımlardan bir kişi her doğru denemenin kaydını tutmuştur. Öğretmen ise her grup için bir puan hedefi belirlemiştir. Öğretmen bu puan hedefini bir önceki günden daha fazla olmasına dikkat ederek belirlemiştir. Hedefe ulaşan gruplara oyun ödülü verilmiştir Öğrencilerde toplam 39 adet beceri gözlemlenmiş ve her bir beceri için 1 ya da 2 kritik nokta belirlenmiştir. Her doğru ve yanlış deneme gözlemciler tarafından kayıt edilip yüzdesi çıkartılmıştır. Sonuç olarak, öğrencilerin toplam deneme sayıları, uygulama öncesine göre düşmüş ve öğrencilerin doğru deneme sayıları ve yüzdeleri ise artış göstermiştir. Bu sonuçlar dikkate alındığında, eşli çalışma yönteminin düşük becerili kız öğrenciler için umut vaat ettiği, yeni öğrenilen beceriler için etkili bir strateji olduğu söylenebilir.

Dyson (2001), yaptığı bir araştırmada 5. ve 6. sınıf beden eğitimi programında öğretmen ve öğrencilerin deneyimlerini yorumlayıp tanımlamayı amaçlamıştır. Araştırmada dersin amaçları, işbirlikçi öğrenme rolleri, işbirlikçi öğrenmenin faydaları ve işbirlikçi öğrenmenin uygulaması konularında öğrencilerin ve öğretmenlerin yorumları alınmıştır. Uygulamalar 8 saat voleybol, 8 saat basketbol üniteleri üzerinde yapılmıştır. Voleybol grubunda 24 öğrenci, basketbol grubunda ise 23 öğrenci gözlenmiştir. Uygulamalardan önce ve sonra öğretmen ile 20-30 dakika görüşmeler yapılmıştır. Öğrencilerle ise uygulamalardan sonra 3-4 kişilik gruplar

halinde yaklaşık 15 dakikalık görüşmeler yapılmıştır. Beden eğitimi öğretmeni uygulamadan önce işbirlikçi öğrenme ile ilgili eğitim almıştır. Beden eğitimi öğretmen işbirlikçi öğrenmenin öğrencilerin motor becerileri ve sosyal becerileri geliştirdiğini, bir takım halinde çalışmalarını sağladığını, arkadaşlarının becerilerinin gelişmesine yardımcı olduklarını ve kendi öğrenmeleri için sorumluluk aldıklarını belirtmiştir. Öğrencilerle yapılan görüşmelerde ise öğrenciler şu ifadeleri kullanmışlardır:

“İşbirlikçi öğrenmenin kullanıldığı derslerde kendimi değersiz hissetmiyorum, çünkü bir işe yarıyorum.”

“Takımdaki bir arkadaşımın hatası benim hatamdır.”

“Biri bir şeyi yapamadığında, “Seni salak! Nasıl yapamazsın?” diyemezsin.”

“Bu yöntem sana hayat boyu yardım edecek bir yöntemdir. Çünkü hayat boyu insanlarla çalışacaksın.”

“Herkes birbirinin güçlü yanlarını bilir ve bunu takım için kullanırlar.”

Bu sonuçlara göre beden eğitimi öğretmeni işbirlikçi öğrenmenin psikomotor ve sosyal becerileri geliştirdiğini öne sürmüştür. Öğrencilerde öğretmen ile benzer hedefler rapor etmişlerdir ve arkadaşlarından geribildirim aldıklarında hata yapsalarda uygulamalara katıldıklarından mutlu olduklarını ifade etmişlerdir.

Dyson (2002) yaptığı başka bir çalışmada, ilkökul Beden Eğitimi programında işbirlikçi öğrenme uygulamasının öğretmenin perspektifinden incelenmesi ve öğrencilerin Beden Eğitimi dersleri içerisinde uygulayıcıya yanıtlarını araştırmıştır. Veriler Beden Eğitimi öğretmenleri ile görüşme, gözlem, saha notları ve bir öğretmenin günlük dokümanları ile toplanmıştır. Tümevarımsal analiz ve sabit karşılaştırma metotları verileri analiz ve organize etmekte kullanılmıştır. Sonuçlar öğrenci ve öğretmenlerin işbirlikçi öğrenmeye benzer algılar geliştirdiklerini göstermiştir. Öğrenciler ve uygulamayı yapan beden eğitimi öğretmeni ile yapılan görüşmede 6 temel kategori ön plana çıkmıştır. Bunlar: Dersin amacı, öğrencilerin rolleri, iletişim becerisi, birlikte çalışma, alıştırma zamanı ve açıklama yapmadır. Dersi uygulayan beden eğitimi öğretmeni, beden eğitimi dersinin amaçları doğrultusunda öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor becerilerinin geliştirilmesi gerektiğine inanmıştır. Beden Eğitimi öğretmeni öğrencilerin aktif olmalarını, takım halinde çalışmalarını ve birbirlerine destek olmalarının gerekli

olduğunu ifade etmiştir. Beden eğitimi öğretmeni birbirlerine saygı duymak, eşlerinden geribildirim almak ve onlara geribildirim vermek, yalnızca kendi becerilerinin değil eşlerinin becerilerinin de geliştirilmesinde birbirlerine destek olmalarının gerektiğini vurgulamıştır. Öğrenciler beden eğitimi dersinin amaçları doğrultusunda ders amacının birlikte çalışmak, öğrenmiş oldukları becerileri uygulamak ve amaca ulaşmak için işbirliği yapmak şeklinde yorumlar yapmışlardır. Beden eğitimi öğretmeni öğrenci rolleri kategorisinde öğrencilerin tüm rolleri üstlenmelerini ve arkadaşlarının öğrenmelerine yardımcı olmalarını, onlara koçluk yapmalarını, gerekli geribildirimleri vermelerinin gerekli olduğunu vurgulamıştır. Öğrenciler, ilk uygulamalarda, daha rolleri üstlenme konusunda sorunlar yaşadıklarını belirtmişlerdir. Daha sonra birbirlerine geri bildirim vermelerinin önemini kavradıklarını belirtmişlerdir. Hazırlanan çalışma yaprakları başlangıçta öğrenciler tarafından kafa karıştırıcı bulunmuştur. Daha sonra beden eğitimi öğretmeni tarafından yeniden düzenlenmiştir. Öğrenciler ve öğretmen tarafından çalışma yapraklarının etkili olduğu ifade edilmiştir. Beden eğitimi öğretmeni iletişim becerilerinin derste en önemli hedef olduğunu belirtmiştir ve öğrencilerin birbirlerine geribildirim vermelerinin iletişim becerilerini geliştirdiğini söylemiştir. Öğrenciler ise birbirlerini dinledikleri için başarılı olduklarını düşünmüşler ve bir grupta herhangi bir sorun çıktığında oturup konuşmaları gerektiğini vurgulamışlardır. Beden eğitimi öğretmeni öğrencilerin birlikte çalışırken vücutlarının nasıl manevra yaptıklarını ve pozisyon yaptıklarını gördüklerini belirtmiş ve insanların birlikte çalışmak için çok iyi arkadaş olmaları gerekmediğini vurgulamıştır. Öğrenciler ise birlikte çalışma zorunluluğunun faydalı olduğunu belirtmişlerdir. Beden eğitimi öğretmeni öğrencilerin çalışma zamanının birbirlerini dinleme ve organize olma becerilerine göre değiştiğini vurgulamıştır. Öğrenciler ise birbirlerini daha fazla dinledikleri takdirde daha fazla alıştırma yapacaklarına inanmışlardır.

Cadopi ve arkadaşları (2002) yaptıkları araştırmada yüzme becerisinde eşin beceri seviyesinin öğrencinin motivasyonunu ve performansını nasıl etkilediğini incelemişlerdir. Araştırmada cinsiyet faktörü de ele alınmıştır. Araştırmaya yaş ortalaması 18,3 olan 24 erkek ve 24 kız yüksek okul öğrencisi katılmıştır. Katılımcılar ön-test sonuçlarına göre düşük, orta ve yüksek becerili olarak 3 gruba ayrılmıştır. Öğrencilere ön-test uygulamalarının ardından son-test uygulanmış ve

son-test uygulamasından 2 hafta sonra hatırlama testi uygulanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre, tüm gruplarda yüzme becerilerinde son-test puanlarında ve hatırlama testi puanlarında ön-test puanlarına göre artış gözlenmiştir. Son-test ve hatırlama testi puanları arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Yüksek becerili grupta ise diğer her iki gruba göre istatistiksel olarak yüksek sonuçlar elde edilmiştir. Araştırmada erkek eşlerde kızlara göre her üç grupta da daha yüksek sonuçlar gözlenmiştir.

Barrett (2005) yaptığı araştırmada, Beden Eğitimi hantbol becerilerinde işbirlikçi öğrenmenin akademik öğrenme zamanı, doğru deneme yüzdesi, toplam deneme sayısı ve doğru deneme sayısı üzerindeki etkisini incelemiştir. Bu amaçla, 6. sınıf öğrencileri üzerinde yapılan bu araştırma 18 gün boyunca sürdürülmüştür. 23 kişiden oluşan bir sınıfta öğrenciler öğretmen tarafından psiko-motor beceri ve hazırbulunuşluk durumlarına göre tanımlanmışlardır. Öğrenciler yüksek, orta ve düşük becerili olarak tanımlandıktan sonra dört karma takım oluşturulmuştur. Cinsiyet takımlarda dengelenmiştir. Araştırmanın birinci aşamasında dersler tüm sınıfa öğretmen tarafından komut yöntemiyle anlatılmış ve hantbol becerileri öğretmen tarafından gösterilmiştir. Ardından öğrenciler becerileri tekrar etmişlerdir. Bu süreçte takımlar öğrencilere açıklanmamış; öğrenciler birbirlerinden destek almamışlar yalnızca bir arada çalışmışlardır. İkinci aşamada takımlar açıklandıktan sonra öğrencilere dört grup halinde sunumlar yapıp yeni beceriler gösterilmiştir. Ardından her gün takımlara bir çalışma yaprağı verilmiş ve bir hedef tanımlanmıştır. Hedefe ulaşmaları için gerekli olan kritik noktalar çalışma yapraklarında belirtilmiştir. Her öğrenci uygulayan ve gözlemleyen rollerinde ikili olarak çalışmış, gözlemciler geribildirim vermekten de sorumlu olmuşlardır. Görevi tamamlayan takım bir oyun oynama hakkı kazanarak ödüllendirilmiştir. Tamamlayamayan takım ise başarıya kadar pratik yapmaya devam etmiştir. Bu dört takımın her birinden önceden seçilen birer öğrenci gözlenmiştir (2 düşük, 1 orta ve 1 yüksek becerili olmak üzere). Öğrenciler için yapılan gözlemler 18 gün boyunca her gün devam etmiştir. Gözlemlere göre yapılan bu girişim toplam deneme sayısında bir değişiklik yaratmazken, doğru deneme yüzdesinde işbirlikçi öğrenme lehine istatistiksel bir artış görülmüştür. Akademik öğrenme zamanı ile ilgili ise girişim öncesi ve sonrası

arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Doğru deneme sayısı ise yaklaşık olarak % 80 bir artış göstermiştir.

Ward ve Lee (2005) yaptıkları araştırmada, beden eğitiminde eşlerin kullanımı ile ilgili teori ve araştırmaları gözden geçirmişlerdir. Araştırmada öncelikle genel eğitimde eşlerin kullanımı ile ilgili deneysel literatür özetlenmiş, beden eğitiminde eşlerin kullanımıyla ilgili yapılmış araştırma bulgularından bahsedilmiş ve yapılacak araştırmalar için önerilerde bulunulmuştur. İşbirlikçi öğrenme ile ilgili olarak üç deneysel, üç nitel araştırma üzerinde durulmuştur (Rattigan,1997; Smith,1996; Barrett, 2000; Dyson, 2001, 2002; Dyson ve Strachan, 2000). Araştırma sonuçları işbirlikçi öğrenme ile yürütülen derslerde, araştırmaların üzerinde durdukları alanlara göre, motor beceri gelişimi, derse katılım ve sosyal iletişim becerilerinde işbirlikçi öğrenme lehine yüksek sonuçlar elde edilmiştir. Ward ve Lee araştırmalarında eşli çalışma ile yürütülen öğrenme etkinlikleri ile ilgi yapılmış araştırmaların nicel yetersizliklerini vurgulamışlardır. Eşli çalışma ile ilgili çeşitli stratejilerin kullanıldığı pek çok araştırma yapıldığını ve genelinde eşli çalışma yönteminin beden eğitimi için elverişli ve etkin bir yöntem olduğuna dair olumlu sonuçlar elde edilmiştir. Ancak eşli çalışma stratejilerinin genellenebilirliğini sağlayabilmek için bu alanda yapılan araştırmaların çoğaltılması gerektiğini de vurgulamışlardır.

Tunçel (2006) yaptığı çalışmada, işbirlikli öğrenme ve alıştırma yönteminin ilköğretim yedinci sınıfların beden eğitimi başarısı, sosyal beceriler, bilişsel süreçler üzerindeki etkileri ve bu etkiler ile öğrenci cinsiyeti arasındaki ilişkileri incelemiştir. Araştırmada kontrol gruplu ön-test-son-test deney deseni kullanılmıştır. Araştırmada deney grubunda, işbirlikçi öğrenme etkinliklerinden “Birlikte öğrenme, Eşleş-Kontrol et- Uygula” tekniği, kontrol grubunda ise alıştırma yöntemi uygulanmıştır. Araştırma sonucunda; işbirlikli öğrenme yönteminin öğrencilerin beden eğitimi başarısı, sosyal beceriler ve bilişsel süreçler üzerinde geleneksel öğretime göre daha etkili olduğu belirlenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, işbirlikçi öğrenme, erkek öğrencilerin beden eğitimi başarısı üzerinde kız öğrencilerininkinden daha önemli etkiye sahiptir. İşbirlikçi öğrenme yönteminin, kız ve erkek öğrencilerin sosyal becerileri ve bilişsel süreçleri üzerindeki etkileri arasında önemli farklılıklar yoktur.

Şenışık (2006), ilköğretim okullarında uygulanan Beden Eğitimi ve Spor derslerinde kullanılan farklı öğretim yöntemlerinin sosyal yetkinlik beklentisi üzerine etkisini incelemiştir. Çalışma 6. ve 7. sınıflar üzerinde yapılmış ve toplam 166 öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Araştırmada dersler eşli çalışma ve komut yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmada verileri toplamak için sosyal yetkinlik beklentisi ölçeği kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre, komut yöntemi ve eşli çalışma yöntemi ile ders işleyen öğrencilerin sosyal yetkinlik beklenti düzeylerinde anlamlı olarak artış görülmüştür. Yöntemler birbiriyle karşılaştırıldıklarında ise her iki yönteminde benzer etkiye sahip olduğu bulunmuştur. Araştırmacı, kullanılan yöntemlerin farklı olsa da öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılımlarının sosyal yetkinlik beklentisi üzerinde olumlu etkisi olduğunu vurgulamıştır.

2.6.BEDEN EĞİTİMDE GELENEKSEL YAKLAŞIM İLE İLGİLİ YAPILAN ÇALIŞMALAR

Konukman ve arkadaşları (2001) yaptıkları bir çalışmada, üniversite düzeyindeki öğrencilere teniste forehand ve backhand becerileri üzerinde bilişsel ve psikomotor test uygulayarak beceri analizi ve tenis beceri performanslarını incelemişlerdir. Araştırmaya toplam 42 öğrenci katılmıştır. Deney grubu 20, kontrol grubu ise 22 kişiden oluşmaktadır. Deney grubundaki dersler bilgisayar destekli eğitim ve komut yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Kontrol grubundaki dersler ise komut yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Araştırma sonuçlarına göre, bilişsel alanda gruplar arasında anlamlı bir fark bulunamazken, gruplar kendi içlerinde son-test lehine anlamlı farklılıklar göstermiştir. Psikomotor alanda beceri testinde ise grupların arasında tenis becerilerinde anlamlı bir fark bulunamamıştır. Ancak deney grubunda forehand ve backhand becerilerinde son-test lehine anlamlı gelişme sağlanmıştır. Forehand ve backhand beceri analizlerinde ise gruplar arasında anlamlı bir fark bulunamazken, deney grubu kendi içlerinde son-test lehine anlamlı farklılıklar göstermiştir.

Konukman ve arkadaşları (2005), Beden Eğitimi öğrencileri üzerinde bilgisayar destekli eğitimin tenis servis becerisini analiz edebilme yeteneğine etkisini araştırmışlardır. Araştırma için üç grup oluşturulmuştur. Bu gruplar herhangi bir

uygulamanın yapılmadığı kontrol grubu, bilgisayar destekli eğitimin uygulandığı grup ve komut yöntemiyle ders işleyen gruptur. Araştırmanın verileri beceri analizi ve görev analizi testi kullanılarak toplanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre tenis servis beceri analizi testinde anlamlı bir fark bulunamamış ve grupların hiçbirinde ön-test - son-test değerlerinde bir gelişme gözlenmemiştir. Ancak gruplar arasında görev analiz testinde anlamlı farklar bulunmuştur. Komut yöntemi ile ders işleyen grup, bilgisayar destekli eğitim alan grup ve kontrol grubu arasında komut yöntemi ile ders işleyen grup lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Araştırma sonuçlarına göre, özel bir beceri analiz, uygulama eğitiminin öğretmen adaylarının beceri analizine etki etmediği vurgulanmıştır.

Güneş ve arkadaşları (2005) yaptıkları bir araştırmada, yönlendirilmiş buluş ve geleneksel yöntem ile işlenen Beden Eğitimi ve Spor derslerinde yöntemlerin bilişsel ve psikomotor alanlardaki gelişimi incelemişlerdir. Araştırma voleybol ve basketbol üniteleri üzerinde sürdürülmüştür. Araştırma verileri İlköğretim Okulu yedinci sınıf öğrencileri üzerinde 8 hafta süre ile toplanmıştır. Araştırmada ön-test, son-test deney- kontrol gruplu deneysel model kullanılmıştır. Deney grubundaki öğrencilere basketbol ve voleybol ünitelerinde yönlendirilmiş buluş yöntemi ile ders işlenirken, kontrol grubunda geleneksel yöntemle yürütülen dersler işlenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, deney ve kontrol grupları, kendi içlerinde değerlendirildiklerinde bilişsel ve psikomotor alanlarda son-testler lehine gelişim göstermişlerdir. Deney ve kontrol grupları birbirleri ile karşılaştırıldıklarında bilişsel alanda yönlendirilmiş buluş yöntemi lehine, psiko-motor alanda ise komut yöntemi lehine istatistiksel farklılıklar bulunmuştur.

Tuzcuoğlu (2006) yaptığı bir araştırmada, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokul öğrencileri üzerinde geleneksel yaklaşım ve taktik oyun yaklaşımı doğrultusunda işlenen tenis dersleri sonunda deneklerin beceri analizi (forehand, backhand, servis) ve maç analizi değerleri açısından gelişim gösterip göstermedikleri incelenmiştir. Araştırmada ön-test, son-test deney-kontrol gruplu araştırma modeli kullanılmıştır. Deney grubunda taktiksel oyun yaklaşımı ile dersler yürütülürken, kontrol grubunda geleneksel yaklaşımla dersler sürdürülmüştür. Araştırma bulgularına göre, her iki grup ön-test ve son-test değerleri açısından üç beceride de maç analizinde kendi içlerinde gelişim göstermişlerdir. Fakat grupların forhand,

backhand ve servis beceri analizi erişî değerlerine bakıldığında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Maç analizi erişî değerlerinde ise deney grubu lehine anlamlı bir fark elde edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, maç performansını geliştirmek için taktiksel oyun yaklaşımı, bireysel becerileri geliştirmek ve desteklemek için ise geleneksel yaklaşımın uygun olduğu vurgulanmıştır.

Çelen (2006) yaptığı çalışmada, İlköğretim Öğretim Okulu altıncı sınıf öğrencileri üzerinde geleneksel yöntem ve çoklu zeka uygulamaları doğrultusunda işlenen Beden Eğitimi derslerinin sonunda öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişimlerini incelemiştir. Araştırma voleybol ve cimnastik üniteleri üzerinde yürütülmüştür. Araştırmada deney-kontrol gruplu ön-test, son-test modeli kullanılmıştır. Deney grubundaki dersler çoklu zeka uygulamaları ile yürütülürken, kontrol grubundaki dersler komut yöntemi ile işlenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre deney ve kontrol gruplarının, bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alan erişî düzeyleri karşılaştırıldığında, her iki ünite de bilişsel alanda deney grubu lehine anlamlı bir fark, psikomotor alanda ise kontrol grubu lehine anlamlı bir fark elde edilmiştir. Duyuşsal alanda ise deney grubu lehine anlamlı bir fark elde edilmiştir. Gruplar tüm alanlarda kendi içlerinde değerlendirildiklerinde son-testler lehine anlamlı farklar elde edilmiştir.

2.7.EĞİTİMDE İŞBİRLİĞİNE DAYALI ÖĞRENME İLE İLGİLİ YAPILAN BAZI ÇALIŞMALAR

Oral (2000), yaptığı çalışmada; ilköğretim beşinci sınıf Sosyal Bilgiler dersinde yer alan "Güzel Yurdumuz Türkiye" ünitesinin öğretiminde işbirlikli öğrenme ile küme çalışması yönteminin; öğrencilerin erişîleri, öğrenilenlerin kalıcılığı ve derse yönelik tutumları üzerindeki etkileri araştırmıştır. Araştırmada; işbirlikçi öğrenme (Birleştirme II) yönteminin uygulandığı deney grubu ile küme çalışması yönteminin uygulandığı kontrol grubunun uygulama sonunda tutum puanları arasında anlamlı fark saptanmış ve işbirlikçi öğrenme etkinliklerinin öğrencilerin tutumlarının olumlu yönde gelişmesinde daha etkili olduğu görülmüştür. İşbirlikçi öğrenmenin uygulandığı deney grubu ile küme çalışması yönteminin uygulandığı kontrol grubunun son-test erişî puanları ve öğrenilenlerin kalıcılığına

ilişkin puanları arasında anlamlı fark gözlenmiş ve burada da işbirlikli grubundaki öğrencilerin son-test puanlarının ve öğrenilenlerin kalıcılığına ilişkin puanlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Bilgin ve Akbayır'ın (2003) yapmış olduğu bir çalışmada, işbirlikçi öğrenme yöntemi ve geleneksel öğrenme yöntemlerinin genel matematik konularından dizi ve seriler konusunda akademik başarı ve hatırd tutma üzerindeki etkilerini incelemişlerdir. Gruplar, deneysel durumu kontrol etmek amacıyla, deney ve kontrol grubu olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Deney grubu 30, kontrol grubu 32 öğrenciden oluşturulmuştur. Araştırmada ölçme aracı olarak 7 çoktan seçmeli, 12 doğru yanlış ve 1 tanede klasik soru olmak üzere 20 sorudan meydana gelen Dizi ve Seri Başarı Testi kullanılmıştır. Bu test deneklere ön-test ve son-test olarak uygulanmış ve aynı test uygulamanın bitiminden iki ay sonra hatırd tutma testi olarak tekrar uygulanmıştır. Oluşturulan problemlere yanıt aramak için veriler t testi ile yoklanmıştır. Yapılan değerlendirme sonucunda geleneksel öğretim yönteminin uygulandığı kontrol grubundaki denekler dizi ve seri başarı testinde işbirlikçi öğrenme yönteminin uygulandığı deney grubundaki deneklerden daha başarılı olmuştur. Fakat hatırd tutma testinde daha önce kontrol grubunun lehine olan anlamlı fark ortadan kalkmıştır.

Ateş (2004) yaptığı çalışmada, işbirlikçi öğrenme yönteminin öğrencilerin fen bilgisi derslerindeki başarıları ile fen bilgisi derslerine karşı tutumlarını incelemiştir. Araştırma 7. sınıflarda madde ve özellikleri konusunda yürütülmüştür. Araştırmada deney grubuna işbirlikçi yöntem ile dersler işlenirken kontrol grubunda ise geleneksel öğretim yöntemi ile dersler yürütülmüştür. Araştırma sonuçlarına göre işbirlikçi öğrenme grubundaki öğrencilerin fen bilgisi başarıları ve derse karşı tutumları geleneksel yöntemle göre anlamlı olarak daha yüksek düzeyde bulunmuştur.

Hevedanlı ve arkadaşlarının (2005) yaptıkları çalışmada, ortaöğretim biyoloji dersinde işbirlikçi öğrenme, tam öğrenme, tam öğrenmeye dayalı işbirlikçi öğrenme ve geleneksel öğretim yöntemlerinin başarıya etkisi karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Araştırma, Diyarbakır il merkezinde bulunan Ziya Gökalp Lisesi, lise birinci sınıfa devam eden öğrencilerden oluşan dört sınıf üzerinde gerçekleştirilmiştir. Sınıfların birinde geleneksel öğretim yöntemi, diğer üç sınıfta ise sırası ile işbirlikli öğrenme, tam öğrenme, tam öğrenmeye dayalı işbirlikçi öğrenme

yöntemleri kullanılarak “Canlıların Temel Bileşenleri” ünitesi iki ay süre ile işlenmiştir. Araştırmada ön-test-son-test kontrol gruplu model kullanılmıştır. Elde edilen bulgulara göre, denenen öğretim yöntemleri kendi içlerinde karşılaştırıldıklarında, bütün gruplar için ön-test ve son-test puanları arasında anlamlı fark bulunmuştur. Söz konusu yöntemler birbirleri ile karşılaştırıldıklarında ise son-test puanları bakımından tam öğrenme, tam öğrenmeye dayalı işbirlikçi öğrenme ve işbirlikçi öğrenme yöntemlerinin geleneksel öğretim yöntemine göre başarıyı daha fazla etkilediği gözlenmiştir. İşbirlikçi öğrenme ve tam öğrenmenin birlikte kullanılmalarının ayrı ayrı kullanılmalarına göre başarıyı önemli derecede etkilemediği gözlenmiştir.

Altınparmak ve Nakiboğlu (2005) yaptıkları çalışmada lise biyoloji laboratuvarlarında işbirlikçi öğrenme yönteminin başarı ve tutuma etkisini incelemişlerdir. Araştırmada, İzmir Boca Anadolu Lisesi 2. sınıf öğrencilerinin laboratuvara yönelik tutumları ve akademik başarıları üzerine işbirlikçi öğrenmede birleştirme-1 tekniğinin etkileri incelenmiştir. Bu tekniğin uygulandığı deneysel çalışmada, deney grubunda akademik başarıda artış belirlenmiş ancak laboratuvara yönelik tutumlarda belirgin bir değişiklik görülmemiştir.

Bozdoğan ve arkadaşları (2006), işbirlikli öğrenme yönteminin öğrencilerin bilimsel süreç becerilerine etkisini incelemişlerdir. Araştırma için, Fen Bilgisi Öğretmenliği 1. sınıfında okuyan 210 öğrenciden 1 deney 1 kontrol grubu oluşturulmuştur. Öğretim etkinliklerinin gerçekleştirileceği ders olarak, Fizik II Dersi laboratuvarı seçilmiş ve uygulama “Elektrik” ünitesinin işleneceği haftaları kapsamıştır. Verilerin toplaması amacıyla, uygulama düzeyinde 8 Essey tipi sorudan oluşan bir ölçek geliştirilmiştir. Ölçeğin güvenirliği için, KR-20 güvenirlik analizi yapılmış, analiz sonucunda testin KR-20 güvenirlik katsayısı 0.72 olarak bulunmuştur. Deney ve Kontrol gruplarının bilimsel süreç beceri testleri arasında anlamlı bir ilişkinin olup olmadığını belirlemek için yüzde, frekans ve t-Testinden yararlanılmıştır. Araştırma sonucunda, her iki grup öğrencilerinin bilimsel süreç becerileri ön-test-son-test puanları arasında anlamlı farklılığın olduğu görülmüştür. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin bilimsel süreç becerileri son-test puanları arasındaki ilişki incelenmiş, deney grubundaki öğrencilerin son-test puanlarının kontrol grubundaki öğrencilerin son-test puanlarından yüksek olduğu görülmüştür.

Avşar ve Alkış (2007), işbirlikli öğrenme tekniklerinden biri olan “birleştirme I” tekniğinin sosyal bilgiler derslerinde öğrenci başarısına etkisini araştırdıkları çalışmada, deneysel desenlerden ön-test-sontest kontrol gruplu desen kullanmışlardır. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Uzaktaki Arkadaşlarım” ünitesini kapsayan bir başarı testi geliştirilmiş ve hem ön-test hem de son-test olarak uygulanmıştır. İlgili ünite, deney grubundaki öğrencilere araştırmacılar tarafından işbirlikli öğrenme yöntemiyle, kontrol grubunda ise sınıf öğretmenleri tarafından geleneksel yöntemle verilmiştir. Sonuç olarak, hem deney hem de kontrol grubunun ön-test ve son-test puanları arasında anlamlı bir fark olduğu saptanmıştır. Ayrıca, üniteyi iki ayrı yöntemle öğrenen öğrencilerin başarı düzeylerinin uygulama öncesi ve anlamlı farklılık gösterdiği, yani farklı yöntemlerin uygulandığı gruplarda olma ve tekrarlı ölçümler faktörlerinin sosyal bilgiler ders başarısı üzerindeki ortak etkilerinin anlamlı olduğu bulunarak, işbirlikçi öğrenme yönteminin, geleneksel yöntemle göre çok daha etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

BÖLÜM III

YÖNTEM

Bu bölümde, araştırma modeli, çalışma grubu, veri toplama araçları, verilerin toplanması ve çözümü üzerinde durulmuştur.

Bu araştırmada, Beden Eğitimi dersi cimnastik ünitesinde kullanılan işbirlikçi öğrenme yönteminin ve geleneksel yöntemin öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alanlardaki erişim düzeylerine etkilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Bunun için Mudurnu Çok Programlı Lisesi 9. sınıf öğrencilerine; Demirhan'ın geliştirmiş olduğu Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği (Ek 7), araştırmacı tarafından geliştirilen Bilişsel Cimnastik Testi (Ek 6) ve uzmanlar denetiminde geliştirilen cimnastikteki öne takla, geriye takla, amut takla becerilerini içeren gözlem formları (Ek 8) hazırlanmıştır. Araştırmanın problemini cevaplamak için işbirlikçi öğrenme yöntemi ile ders işleyen grup deney, geleneksel öğrenme yöntemiyle ders işleyen ve cimnastik eğitimi almayan gruplar kontrol grubu olarak seçilmiştir. Deney ve kontrol grupları arasındaki bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişime ve farklılıklara bakılarak araştırmanın problemine yanıt aranmaya çalışılmıştır.

3.1.ARAŞTIRMA MODELİ

Bu araştırma, deneysel bir çalışma olup, deney- kontrol gruplu ön-test- son-test modeli, araştırmanın modelini oluşturmaktadır. Araştırmanın bağımsız değişkeni işbirlikçi öğrenme yöntemi ve geleneksel yöntem ile hazırlanmış cimnastikteki öne takla, geriye takla, amut takla becerilerini içeren programlar; bağımlı değişkenleri ise öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları, bilişsel öğrenme düzeyleri ve cimnastikteki öne takla, geriye takla ve amut takla becerilerindeki performansları oluşturmuştur.

3.2. ÇALIŞMA GRUBU:

Araştırmanın gerçekleştirilebilmesi için çalışma evreni olarak 2005- 2006 eğitim ve öğretim yılında Mudurnu Çok Programlı Lisesi 9. sınıfta okuyan 70 öğrenci seçilmiştir. Öğrencilerden 1'inin sakatlanması, 7 öğrencinin okula devamsızlıkları, 3 öğrencinin ise okuldan ayrılmaları nedeni ile 11 öğrenci örnekleme dahil edilmemiştir. Buna göre araştırmanın örnekleme, Mudurnu Çok Programlı Lisesi 2005- 2006 eğitim ve öğretim yılında 9.sınıfta okuyan 59 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmanın üç grubunu karşılaması için okulda üç şubeden oluşan 9. sınıflar tercih edilmiştir. Deney ve kontrol grupları oluşturulurken bilişsel test (Ek 6), tutum ölçeği (Ek 7) ve psikomotor testler (Ek 8) 9. sınıf öğrencilerine cimmastik ünitesinin başında uygulanmış ve kura yolu ile deney ve kontrol grupları oluşturulmuştur. Araştırmanın deney grubunu işbirlikçi yöntem ile ders işleyen öğrenciler, araştırmanın kontrol gruplarını ise geleneksel yöntem ile ders işleyen öğrenciler (1.kontrol) ve cimmastik eğitimi almayan öğrenciler (2.kontrol) oluşturmaktadır. İşbirlikçi öğrenme grubunda 10 kız 10 erkek, geleneksel öğrenme (1.kontrol) grubunda 10 kız 10 erkek ve eğitim alamayan 2.kontrol grubunda 9 kız 10 erkek bulunmaktadır.

Deney ve kontrol gruplarındaki öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği ön- test puanlarına ilişkin sayısal veriler tablo 3.1'de verilmiştir.

Tablo 3.1. Çalışma Gruplarının Beden Eğitimi Ve Spor Tutum Ölçeği Ön-Test Puanlarının Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler toplamı	Serbestlik derecesi	Kareler ortalaması	F	p
GA	294,862	2	147,431	1,106	0,338
Gİ	7463,308	56	133,273		
Toplam	7758,169	58			

Tablo 3.1'deki Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği ön-test sonuçlarına bakıldığında deney ve kontrol grupları arasında yapılan tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre anlamlı bir fark bulunmamıştır ($F_{(2-56)}=1,106$, $p>0,05$). Bu sonuca göre deney ve kontrol gruplarını meydana getiren öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı sahip oldukları tutumların benzer düzeyde oldukları söylenebilir.

Tablo 3.2. Çalışma Gruplarının Cimnastik Bilişsel Ön-Test Puanlarının Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler toplamı	Serbestlik derecesi	Kareler ortalaması	F	p
GA	7,500	2	3,750	1,089	0,344
Gİ	192,805	56	3,443		
Toplam	200,305	58			

Tablo 3.2'deki bilişsel ön-test sonuçlarına bakıldığında deney ve kontrol grupları arasında yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi sonuçlarına göre anlamlı bir fark bulunmamıştır ($F_{(2-56)}=1,089$, $p>0,05$). Bu sonuca göre deney ve kontrol gruplarını meydana getiren öğrencilerin cimnastik ünitesi ile ilgili sahip oldukları bilgilerin benzer düzeyde oldukları söylenebilir.

Tablo 3.3. Çalışma Gruplarının Cimnastik Testi Ön-Test Puanlarının Tek Yönlü Varyans Analizi Sonuçları

Beceriler	Varyansın Kaynağı	Kareler toplamı	Serbestlik derecesi	Kareler ortalaması	F	p
Öne takla	GA	7,466	2	3,733	0,256	0,775
	Gİ	817,382	56	14,596		
	Toplam	824,847	58			
Geriye takla	GA	10,018	2	5,009	0,610	0,547
	Gİ	459,982	56	8,214		
	Toplam	470,000	58			
Amut takla	GA	3,859	2	1,930	0,293	0,747
	Gİ	368,547	56	6,581		
	Toplam	372,407	58			

Tablo 3.3'teki psiko-motor cimnastik ön-test sonuçlarına bakıldığında deney ve kontrol grupları arasında yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi sonuçlarına göre anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu sonuca göre deney ve kontrol gruplarını meydana getiren öğrencilerin cimnastikteki öne takla, geriye takla ve amut takla becerilerindeki performanslarının benzer düzeyde oldukları söylenebilir (öne takla; $F_{(2-56)}=0,256$, $p>0,05$ geriye takla; $F_{(2-56)}=0,610$, $p>0,05$ amut takla; $F_{(2-56)}=0,293$, $p>0,05$).

Yapılan tüm bu istatistiksel sonuçlar incelendiğinde deney ve kontrol gruplarındaki öğrencilerin benzer nitelikler taşıdıkları görülmektedir.

3.3.VERİ TOPLAMA ARAÇLARI

Bu araştırma, 9. sınıf öğrencilerinin, işbirlikçi yöntem ve geleneksel yöntem ile hazırlanmış etkinliklerin cimnastik ünitesinde psikomotor alanda, bilişsel alanda ve duyuşsal alanda gelişimlerini ve erişti düzeyini incelemek üzere planlanmıştır. Araştırmaya katılan deneklerin beden eğitime karşı tutumlarını ölçmek için Demirhan'ın geliştirmiş olduğu Beden Eğitimi ve Spor Tutum ölçeği kullanılmıştır.

Deneklerin bilişsel alandaki erişilerini ölçmek için uzman denetiminde cimnastikteki temel bilgileri içeren bilişsel test hazırlanmış ve deneklere uygulanmıştır. Araştırmaya katılan deneklerin psikomotor erişi düzeyini belirlemek için ise uzman denetiminde her bir beceriye ait 3 gözlem formu geliştirilmiştir.

3.3.1.Beden Eğitimi Ve Spor Tutum Ölçeği

Araştırmaya katılan deneklerin beden eğitimine karşı tutumlarını ölçmek için Demirhan'ın geliştirmiş olduğu geçerliliği ve güvenilirliği hesaplanmış beden eğitimi ve spor tutum ölçeği (Ek 7) kullanılmıştır. Tutum ölçeğini kullanmak için araştırmacıdan izin alınmıştır. Likert tipi olarak geliştirilen bu ölçekte 12 olumlu 12 olumsuz olmak üzere toplam 24 madde bulunmaktadır. Beden Eğitimi ve Spor Tutum ölçeğindeki olumlu maddeler; 6,7,9,10,12,14,15,16,17,18,21,23 olumsuz maddeler ise; 1,2,3,4,5,8,11,13,19,20,22,24 soru numaralarından oluşmaktadır.

Ölçekten alınabilecek en düşük puan 24, en yüksek puan ise 120'dir. Ölçeğin puanlanmasında; 5-Tamamen katılıyorum, 4-Katılıyorum, 3-Kararsızım, 2-Katılmıyorum, 1-Tamamen katılmıyorum şeklinde değerlendirilmiştir. 1-24 arası puan en olumsuz tutumu, 25-48 arası puan olumsuz tutumu, 49-72 arası puan nötr tutumu, 73-94 arası puan olumlu tutumu, 95-120 arası puan ise en olumlu tutumu ifade etmektedir. Ölçeği cevaplama süresi 20 dakika verilmiştir. Ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0.93, sınıf içi korelasyon katsayısı 0,85, ölçüt geçerliği korelasyon katsayısı ise 0.83 olarak bulunmuştur.

3.3.2.Cimnastik Bilişsel Erişi Testi

Hazırlanan test, çoktan seçmeli bir test olup, çoktan seçmeli test esaslarına göre hazırlanmıştır. Öğrencilerin bilişsel alandaki erişilerini ölçmek için hazırlanan testte cimnastikte öne takla, geriye takla ve amut takla becerilerini kavrayabilme, cimnastikte araç gereç bilgisi ve cimnastikte sınıflamalar bilgisi düzeylerinde toplam 5 kritik davranış ölçülmeye çalışılmıştır. Ölçülmeye çalışılan davranışlar bilgi ve kavrama düzeyindedir. Cimnastik ünitesi için araştırmacı tarafından hazırlanan

eğitim programında yer alan hedefler ve Bloom'un bilişsel taksonomisi dikkate alınarak hazırlanan cimnastik dersindeki soru dağılımları tablo 3.4.'te verilmiştir.

Tablo 3.4.Cimnastik Ünitesinin Bilişsel Alan Taksonomisi ve Soru Dağılımı

HEDEFLER	Araç Gereç Bilgisi	Sınıflamalar Bilgisi	Temel Becerileri Kavrayabilme	TOPLAM
KONULAR	BİLİŞSEL ALAN			
CİMNASTİKLE İLGİLİ TEMEL BİLGİLER	1	1		2
GERİYE TAKLA			1	1
ÖNE TAKA			1	1
AMUT TAKLA			1	1
TOPLAM	1	1	3	5

Bilişsel alandaki gelişmeyi ve erişiyi ölçmek için geliştirilen bilişsel eriş testleri yıllık ve ünite belirtke tablolarında yer alan hedefler dikkate alınarak hazırlanmıştır. Bunun için, her davranışı ölçen 6 soru yazılmış ve toplam 30 çoktan seçmeli sorunun yer aldığı bir denemelik form (Ek 4) oluşturulmuştur. Kapsam geçerliliğini sağlamak için işlenen her konu ile ilgili sorulara yer verilmiştir. 30 maddelik deneme testinde oldukça anlaşılır sözcükler kullanılmıştır. Hazırlanan sorular 5 uzmanın görüşüne sunulmuştur. Bu uzmanlar, 2 program geliştirme uzmanı, 1 cimnastik uzmanı, 1 ölçme değerlendirme uzmanı ve 1 beden eğitimi spor alanında uzman kişilerden oluşmuştur. Bu uzmanlardan denemelik testte yer alan 30 maddelik bilişsel eriş testini incelemeleri ve görüşlerini sunmaları istenmiştir. Elde edilen düzeltmeler sonucunda, deneme formunda gerekli düzeltme çalışmaları yapılmış ve cimnastik dersini geçmiş yıllarda almış 10. sınıf öğrencilerinden 53 kişilik bir gruba uygulanmıştır. Deneme testi öğrencilere araştırmacının kendisi tarafından uygulanmış ve testin geçerlilik ve güvenilirliğini düşürecek durumlardan

mümkün olduğu kadar sakınılmıştır. Ön uygulamalardan sonra testte yer alan her doğru soru için 1, yanlış, boş bırakılmış veya birden fazla işaretlenmiş cevaplara ise 0 puan verilerek 30 maddelik bir matris (Ek 5) hazırlanmıştır. Bu matris üzerinden gerekli olan madde analizleri yapılmıştır. Madde analizleri içerisinde madde güçlük indeksi, madde güvenirlik katsayısı, madde ayrıcalık gücü indeksi her bir madde için tek tek hesaplanmıştır.

Yapılan hesaplamalar sonucunda denemelik teste cevap verenlerin aldıkları puanların aritmetik ortalaması 13,06 standart sapması 5,39, testin ortalama güçlüğü 0,43 ve KR-20 güvenirlik katsayısı ise 0,80 olarak bulunmuştur.

Deneme testinden sonra nihai teste alınan soruların madde analizi sonucundaki değerleri Tablo 3.5’ te verilmiştir.

Tablo 3.5. Deneme Testi Sonucunda Nihai Teste Alınan Soruların Madde Analizleri

Soru No	Madde güçlük indeksi (pj)	Madde ayrıcalık gücü indeksi (rjx)	Soru No	Madde güçlük indeksi (pj)	Madde ayrıcalık gücü indeksi (rjx)
1	0,71	0,50	11	0,81	0,50
2	0,45	0,35	12	0,64	0,64
3	0,49	0,35	13	0,60	0,42
4	0,39	0,34	14	0,67	0,64
5	0,66	0,50	15	0,47	0,57
6	0,54	0,78	16	0,47	0,64
7	0,37	0,35	17	0,62	0,64
8	0,58	0,71	18	0,60	0,71
9	0,56	0,57	19	0,62	0,50
10	0,43	0,21	20	0,41	0,28

Denemelik testten oluşturulan olan nihai teste (Ek 4) madde güçlük ve ayrıcalık gücü indeksleri bilen ile bilmeyeni ayırt ettiğine inanılan her davranış alanından toplam 4 soru seçilmiştir. Ayrıca yapılan tüm çalışmaların sonucunda oluşturulan 20 maddelik nihai teste konan sorularda gerekli düzeltme işlemleri yapılmıştır.

Deneme testinden elde edilen tüm bilgiler sonrasında ünite belirtke tablosundaki her davranış düzeyini yoklayan dörder sorunun yer aldığı, her soruda 5 seçeneğin bulunduğu 20 soruluk bir bilişsel cimmastik testi hazırlanmıştır. Hazırlanan cimmastik nihai testinin aritmetik ortalaması 11,09, ortalama güçlüğü 0,55, standart sapması 4,03 ve KR-20 güvenirlik katsayısı ise 0,75 olarak hesaplanmıştır. Bu doğrultuda cimmastik erişti testinin bu çalışmada kullanılabilecek düzeyde bir güvenirliğe ve geçerliliğe sahip olduğu söylenebilir.

3.3.3.Gözlem Formları

Öğrencilerin psikomotor alanlardaki becerilerini değerlendirmek amacıyla cimmastikteki öne takla, geriye takla ve amut takla becerilerinin her biri için gözlem formlarından yararlanılmıştır (Ek 8). Gözlem formları hazırlanırken her bir beceriye ait kritik elementler saptanmıştır. Kritik elementler saptanırken 3 cimmastik uzmanının görüşleri alınmıştır. Daha sonra her bir becerinin kritik elementlerinin gözlenmesini ve puanlanmasını kolaylaştıracak birer ölçme aracı hazırlanmıştır. Hazırlanan gözlem formları derecelendirme ölçeği şeklindedir. Gözlem formunda yer alan her bir kritik element 5’li kategori üzerinden değerlendirilmiştir. Gözlemciler tarafından verilecek puanlar 1 ‘başarısız ‘, 2 ‘kötü ‘, 3 ‘orta ‘, 4 ‘iyi ‘, 5 ‘çok iyi ‘ şeklinde derecelendirilmiştir. Kritik elementlerin gözlenmesi sırasında verilen ‘5 ‘ puan, o elementin tekniğe uygun şekilde gözlendiğini, ‘1 ‘ puan ise kritik elementin kazanılmamış veya gözlenmemiş olduğunu ifade etmektedir. Hazırlanan gözlem formlarında öne takla becerisi için 8, geriye takla becerisi için 8 ve amut takla becerisi için 9 kritik element saptanmıştır.

Öğrencilerin becerilere ait performanslarını ölçmek için görsel araçlardan (kamera ve video) yararlanılmıştır. Her bir öğrencinin tüm becerilerde göstermiş olduğu performanslar farklı açılardan 2 kamera ile kaydedilmiş ve daha sonra

kayıtlar araştırmacının dışında farklı 2 cimnastik uzmanı tarafından derecelendirme ölçekleri ile puanlanmıştır. Cimnastik uzmanları bireysel olarak öğrencilerin performanslarını değerlendirmişlerdir.

3.3.4.Gözlem Formlarının Geçerliği, Güvenirliği Ve Uygulanabilirliği

Cimnastik eğitim programında psikomotor olarak yer alan hedef ve hedef davranışlar göz önüne alınarak, her bir beceri için ölçülmesi gerekli olan kritik elementler belirlenmiştir. Kritik elementlerin kolay gözlenmesi için derecelendirme ölçekleri cimnastik uzmanları ile birlikte geliştirilmiştir. Yapılan tüm bu çalışmalar, ölçüğün kapsam geçerliliğini arttırdığı düşünülmektedir.

Hazırlanan gözlem formları deneysel işlem öncesinde ve sonrasında 2 cimnastik uzmanı tarafından kullanılmıştır. Farklı gözlemcilerin ön testte yaptıkları gözlemlerin tutarlı olup olmadığını sınamak amacı ile yapılan bağımlı örneklem t-test sonuçları Tablo 3.6’da yer almaktadır.

Tablo 3.6.Ön Test İçin Gözlemciler Arasındaki Tutarlılığa İlişkin Bağımlı Örneklem T-Test Sonuçları

Beceriler	Gözlemci	N	$\bar{X}$	Ss	t	p
Öne takla	1	59	11,949	3,771	1,012	0,316
	2	59	11,678	3,349		
Geriye takla	1	59	11,000	2,846	-0,497	0,621
	2	59	11,033	2,671		
Amut takla	1	59	10,576	2,533	-0,574	0,568
	2	59	10,610	2,470		

Tablo 3-6’da görüldüğü gibi yapılan bağımlı örneklem t- testi sonuçlarına göre, gözlemciler arasında hiçbir beceride istatistiksel bir fark bulunamamıştır (öne takla; t =1,012, p>0,05, geriye takla; t =-0,497, p>0,05, amut takla; t =-0,574, p>0,05). Bu sonuca göre, ön-testte gözlemcilerin farklı beceriler için yaptıkları ölçümler hemen hemen aynıdır. Dolayısıyla güvenilir olduğu söylenebilir.

Farklı gözlemcilerin son-testte yaptıkları ölçümler arasında farklılık olup olmadığının sınanması için yapılan bağımlı örneklem t-testi sonuçları tablo 3-7’de verilmiştir.

Tablo 3.7. Son-test İçin Gözlemciler Arasındaki Tutarlılığa İlişkin Bağımlı Örneklem t-test Sonuçları

Beceriler	Gözlemci	N	$\bar{X}$	Ss	t	p
Öne takla	1	59	27,864	11,658	-1,855	0,69
	2	59	28,440	11,819		
Geriye takla	1	59	24,135	9,689	1,176	0,224
	2	59	23,915	9,702		
Amut takla	1	59	21,033	8,890	-0,936	0,353
	2	59	21,203	8,932		

Tablo 3-7’ de görüldüğü gibi yapılan Bağımlı Örneklem t- testi sonuçlarına göre gözlemciler arasında hiçbir beceride istatistiksel fark bulunamamıştır (öne takla; $t = -1,855$, $p > 0,05$, geriye takla; $t = 1,176$, $p > 0,05$, amut takla; $t = -0,936$, $p > 0,05$). Bu sonuca göre son-testte gözlemcilerin farklı beceriler için yaptıkları ölçümleri hemen hemen aynıdır. Dolayısıyla güvenilir olduğu söylenebilir.

Ön-test ve son-testlerde öğrenci performanslarının kameraya kaydedilerek, daha sonra videodan izlenip, gözlem formlarının doldurulması puanlamanın objektifliğini arttırdığı düşünülmektedir.

3.4. VERİLERİN TOPLANMASI VE ÇÖZÜMÜ

Araştırmada yer alan problemlere cevap olacak verileri toplamak amacıyla yapılan işlemler aşağıda sırası ile verilmiştir.

1. 9. sınıflar Beden Eğitimi ünitelendirilmiş yıllık planı araştırmacı tarafından geliştirilmiştir (Ek-1).
2. Araştırmacı işbirlikçi öğrenme yöntemine göre günlük ders planları geliştirmiştir (Ek-10).

3. İşbirlikçi öğrenme yönteminde kullanılacak çalışma yaprakları, kısa sınavlar, bulmacalar ve kullanılacak tüm araç-gereçler hazır duruma getirilmiştir (Ek-11).
4. Araştırmacı geleneksel yönteme göre günlük ders planları geliştirmiştir (Ek-9).
5. Uygulama yapılacak ders ve öğrenciler için Milli Eğitim Bakanlığından izin alınmıştır (Ek. 12).
6. Hazırlanan Beden Eğitimi yıllık planına göre cimmastik ünitesinden 3 hafta önce bilişsel erişti testi 9. sınıf öğrencilerine ön-test olarak uygulanmıştır.
7. Hazırlanan Beden Eğitimi yıllık planına göre cimmastik ünitesinden 2 hafta önce Beden Eğitimi Ve Spor Tutum Ölçeği 9. sınıf öğrencilerine ön-test olarak uygulanmış, öğrencilerin psikomotor alandaki performansları (öne takla, geriye takla, amut takla) kameraya kayıt edilmiş ve cimmastik uzmanları tarafından gözlem formları ile ön-test olarak puanlanmıştır (Ek-8).
8. 9. sınıf öğrencilerinin ön-test puanlarına göre kura yoluyla deney ve kontrol grupları oluşturulmuştur.
9. Hazırlanan Beden Eğitimi yıllık planına göre cimmastik ünitesinden 1 hafta önce işbirlikçi öğrenme grubuna ve klasik yöntem ile uygulamalarını yürütecek gruba yöntemler hakkında bilgiler verilmiştir.
10. İşbirlikçi öğrenme grubunda işbirlikçi öğrenme yöntemiyle, geleneksel öğrenme grubunda geleneksel yöntem ile dersler işlenmiştir.
11. Kontrol grubuna ise cimmastik ünitesinin dışındaki ünitelerden teorik bilgiler verilmiştir.
12. Uygulama 1 saat teorik, 2 saat uygulama şeklinde haftada 3 saat olarak yürütülmüştür.
13. Uygulamanın ardından bilişsel erişti testi, Beden Eğitimi Ve Spor Tutum Ölçeği 9. sınıf öğrencilerine son-test olarak uygulanmıştır.
14. Daha sonra psikomotor alandaki performansları (öne takla, geriye takla, amut takla) kameraya kayıt edilmiş ve cimmastik uzmanları tarafından gözlem formları ile son-test olarak puanlanmıştır (Ek-8).

15. Deney ve kontrol gruplarının ön-test ve son-test puanlarının üzerinden istatistiksel analizler yapılarak probleme yanıt aranmaya çalışılmıştır.

3.5.İŞBİRLİKÇİ ÖĞRENME GRUBUNDA DERSLERİN İŞLENMESİ

İşbirlikçi öğrenme yöntemi ile ders işleyen deney grubundaki dersler 1 saat teorik ve 2 saat uygulama olmak üzere yürütülmüştür. İşbirlikçi öğrenme yöntemiyle ilgili günlük planlar bizzat araştırmacı tarafından geliştirilmiştir (Ek-10). Gruptaki öğrenciler teorik derslerde 5 kişilik çalışma gruplarına ayrılmışlardır. Derslerdeki temel bilgiler öğretmen tarafından kısaca açıklanarak öğrenciler grup çalışmasına yönlendirilmiştir. Öğrenciler her teorik derste öğretmen tarafından verilen bulmacaları grup arkadaşları ile beraber çözmüşler ve birbirlerine yardım etmişlerdir. Gruplardaki öğrenciler grup arkadaşları ile birlikte cimmastik becerilerini bir pano üzerinde sıraya koymuşlar ve bir duvar panosu oluşturmuşlardır. Etkinliklerin sonunda, gruplardaki öğrenciler bireysel olarak ayrılmışlar ve öğrenciler küçük kartlar halinde o günkü konu ile ilgili sorular sorulmuştur. Öğrenciler soruları bireysel olarak cevaplamışlardır. Öğretmen, bireysel olarak verilen cevapları ertesi gün kontrol ederek her bir öğrencinin bireysel puanını hesaplamıştır. Daha sonra bireysel puanlar hesaplanarak sınıftaki tüm grupların grup puanı hesaplanmıştır. Grup puanları hesaplanırken gruptaki öğrencilerin aldıkları puanlar toplanarak toplamın aritmetik ortalaması alınmıştır. Bu şekilde öğrencilerin işbirliği yapması, arkadaşının öğrenmesine yardımcı olması sağlanmaya çalışılmıştır. İşbirlikçi öğrenme yöntemindeki tüm teorik dersler bu şekilde yürütülmüştür. İşbirlikçi yöntem ile işlenen uygulamalı 2 saatlik derste ise her iki öğrencinin eş olması sağlanmıştır. Derste öğrencilere çalışma yaprakları dağıtılmıştır. Öğretmen tarafından dağıtılan çalışma yapraklarında o günkü becerinin kritik noktaları ve ölçüt tablosu bulunmaktadır. Öğrenciler bu çalışma yapraklarına göre ders esnasında çeşitli görevler almışlardır. Eşlerden biri uygulayıcı, diğeri gözlemci görevini almıştır. Uygulayıcı olan o günkü beceriyi uygularken, gözlemci, çalışma yaprağındaki kriterlere göre arkadaşını değerlendirmiş ve arkadaşına dönüt-pekiştireç sunmuştur. Daha sonra öğrencilerin görevleri öğretmenin işareti ile değişmiştir.

3.6.GELENEKSEL ÖĞRENME GRUBUNDA (KONTROL) DERSLERİN İŞLENMESİ

Geleneksel yöntem ile ders işlenen grupta dersler yine haftada 3 saat olmak üzere 1 saat teorik, 2 saat uygulama şeklinde yürütülmüştür. Klasik öğrenme yöntemiyle ilgili günlük planlar bizzat araştırmacı tarafından geliştirilmiştir (Ek-9). Teorik derslerde öğretmen o günkü dersle ilgili bilgileri düz anlatım şeklinde vermiş ve becerilerle ilgili kritik noktaları anlatmıştır. Dersin sonunda o günkü konu öğretmen tarafından özetlenmiştir. Uygulamalı olan 2 saatlik derste ise öğretmen becerileri göstermiş, komutla alıştırmaları yaptırmıştır. Dönüt ve pekiştireçler öğretmen tarafından verilmiştir.

3.7. CİMNASTİK EĞİTİMİ ALMAYAN KONTROL GRUBUNDA DERSLERİN İŞLENMESİ

Cimnastik eğitimi almayan kontrol grubundaki dersler, haftada 2 saat olmak üzere basketbol ve hentbol ünitelerinden teorik bilgi verilerek yürütülmüştür.

3.8.VERİLERİN ÇÖZÜMÜ

Araştırmada deney ve kontrol gruplarının oluşturulmasında, ölçme araçlarının geliştirilmesinde ve grupların ön-test ve son-test puanlarının karşılaştırılmasında, gözlemciler arasındaki tutarlılığın belirlenmesinde aşağıdaki istatistiksel analizler kullanılmıştır.

Araştırmada deney ve kontrol gruplarının oluşturulmasında ve gözlemciler arası tutarlılığın belirlenmesinde grupların testlerden aldıkları puanlar homojen olarak dağıldığından parametrik testlerden ön-test ve son-test puanlarının karşılaştırılmasında, grupların son test puanları homojen olarak dağılmadığından nonparametrik testlerden yararlanılmıştır.

İşbirlikçi öğrenme yöntemi kullanılarak yürütülen cimnastik dersindeki deney grubu öğrencilerinin, bilişsel, psikomotor ve duyuşsal ön-test puanları ile son-test

puanları arasındaki farkı karşılaştırmak için Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır.

Geleneksel yöntem kullanılarak yürütülen cimmastik dersindeki kontrol grubu öğrencilerinin, bilişsel, psikomotor ve duyuşsal ön-test puanları ile son-test puanları arasındaki farkı karşılaştırmak için Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır.

Cimmastik eğitimi almamış kontrol grubundaki öğrencilerin, bilişsel, psikomotor ve duyuşsal ön-test puanları ile son-test puanları arasındaki farkı karşılaştırmak için Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır.

İşbirlikçi yöntem ile ders işleyen deney grubunun, bilişsel, duyuşsal ve psikomotor erişim puanları ile geleneksel yöntem ile ders işleyen ve eğitim almayan kontrol gruplarının bilişsel, duyuşsal ve psikomotor erişim puanları arasındaki farkı karşılaştırmak için Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.

Psikomotor alanda gözlemcilerin ön-test ve son-testlerde yaptıkları puanlamanın tutarlılığı sınamak için; Bağımlı Gruplar t Testi kullanılmıştır.

Araştırmaya katılan deney ve kontrol gruplarının ön-test puanlarını karşılaştırmak için Tek Yönlü Varyans Analizi kullanılmıştır.

Araştırmada anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak alınmıştır.

BÖLÜM IV

BULGULAR VE TARTIŞMA

4.1.BULGULAR

Bu bölümde, deney ve kontrol gruplarından bilişsel test, Beden Eğitimi ve Spor tutum ölçeği ve cimmastik gözlem formlarından elde edilen bulgular ve yorumlarına yer verilmiştir.

4.1.1.ALT PROBLEM 1

İşbirlikçi öğrenme yöntemi kullanılarak yürütölmüş cimmastik dersindeki öğrencilerin, bilişsel, psikomotor ve duyuşsal ön-test puanları ile son-test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

İşbirlikçi yöntem ile ders işleyen deney grubu öğrencilerinin bilişsel, psikomotor ve tutum puanlarının farklılaşıp farklılaşmadığı Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ile yoklanmıştır.

İşbirlikçi yöntem ile ders işleyen deney grubunun bilişsel puanlarının karşılaştırılması tablo 4.1’de verilmiştir.

Tablo 4.1. İşbirlikçi Öğrenme Grubunun Bilişsel Ön-Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Son-ön test	N	Sıra ortalaması	Sıra toplamı	Z	p
Bilişsel test	Negatif sıra	0	0,00	0,00	-3,929	0,000*
	Pozitif sıra	20	10,50	210,00		
	Eşit	0				

Tablo 4.1'deki işbirlikçi öğrenme yöntemiyle ders işleyen deney grubunu oluşturan öğrencilerin bilişsel puanları incelendiğinde, öğrencilerin bilişsel puanlarının pozitif yönde arttığı ve 0,000 anlamlılık düzeyinde son-testler lehine anlamlı fark olduğu görülmektedir ($z = -3929$, $p < 0,05$).

Buna göre, işbirlikçi öğrenme grubundaki öğrencilerin bilişsel puanlarının anlamlı olarak pozitif yönde değiştiği söylenebilir. Başka bir ifadeyle işbirlikçi öğrenme grubundaki öğrencilerin bilişsel puanları deney öncesine göre gelişme göstermiştir. İşbirlikçi öğrenme yöntemi öğrencilerin bilişsel alanda gelişimlerini desteklemiştir.

Araştırmada elde edilen bulgular farklı araştırma sonuçlarıyla desteklenmektedir (Hevedanlı ve ark.,2005; Ernest ve Byra,1998; Sarıtaş,1998; Mirzeoğlu,2000; Ateş,2004; Altınparmak ve Nakiboğlu,2005; Bozdoğan ve ark.,2006; Avşar ve Alkış,2007).

Hevedanlı ve arkadaşları (2005), ortaöğretim biyoloji dersinde işbirlikçi öğrenme, tam öğrenme, tam öğrenmeye dayalı işbirlikçi öğrenme ve geleneksel öğretim yöntemlerinin başarıya etkisi karşılaştırmalı olarak incelemişlerdir. Elde edilen bulgulara göre işbirlikçi öğrenme ve tam öğrenmeye dayalı işbirlikli öğrenme kendi içlerinde karşılaştırıldıklarında, ön-test ve son-test puanları arasında anlamlı fark bulunmuştur. Ernst ve Byra (1998), oluşturdukları dört deney grubundan üçünde beceri tekniğini ölçmek için hazırlanan bilgi testinden aldıkları puanların ön-test ve son-testte farklılık gösterdiğini bulmuşlardır. Sarıtaş (1998), yaptığı çalışmada öğrencilerin akademik başarılarında işbirlikçi öğrenme grubu lehine anlamlı farklılıklar bulmuştur. Mirzeoğlu (2000), yaptığı çalışmada işbirlikçi grubu oluşturan öğrencilerin bilişsel ön-test-son-test puanları arasında, istatistiksel olarak anlamlı bir farka ulaşmıştır. Ateş (2004) yaptığı çalışmada işbirlikçi öğrenme yönteminin öğrencilerin fen bilgisi derslerindeki başarısını incelemiştir. Araştırma sonuçlarına göre işbirlikçi öğrenme grubundaki öğrencilerin fen bilgisi başarısı anlamlı olarak yüksek düzeyde bulunmuştur. Altınparmak ve Nakiboğlu (2005) yaptıkları çalışmada lise biyoloji laboratuvarlarında işbirlikli öğrenme yönteminin başarıya etkisini incelemişlerdir. Araştırmada, tekniğin uygulandığı deney grubunda akademik başarıda artış belirlenmiştir. Bozdoğan ve arkadaşları (2006) işbirlikli öğrenme yönteminin öğrencilerin bilimsel süreç becerilerine etkisini incelemişlerdir.

Araştırma sonucunda, her iki grup öğrencilerinin bilimsel süreç becerileri ön-test – son-test puanları arasında anlamlı farklılığın olduğu görülmüştür. Avşar ve Alkış (2007) işbirlikli öğrenme tekniklerinden biri olan “Birleştirme I” tekniğinin sosyal bilgiler derslerinde öğrenci başarısına etkisini incelemişlerdir. Sonuç olarak, hem deney hem de kontrol grubunun ön-test ve son-test puanları arasında anlamlı bir fark olduğu saptanmıştır.

Yapılan diğer araştırmalarda da görüldüğü gibi işbirlikçi öğrenme yöntemi öğrencilerin bilişsel alanda gelişimlerini desteklemektedir.

İşbirlikçi öğrenme yöntemi, yapısı gereği öğrencilerin birbirleri ile işbirliği yaparak bilgileri öğrenmelerine dayanır. Öğrenciler, grup arkadaşlarının öğrenmelerinden sorumludurlar. İşbirlikçi gruptan bir kişinin bilişsel performansının düşük olması grup puanını düşüreceğinden öğrenciler gruptaki arkadaşlarının verilen bilgileri öğrenmesi için çaba sarf ederler. İşbirlikçi öğrenmede öğrencilerin derslerde birbirleri ile bu şekilde etkileşime girmeleri, öğrenmeye güdülenmelerine ve bilişsel ön-test -son-test puanları arasında anlamlı farklılık çıkmasına neden olmuş olabilir.

İşbirlikçi yöntem ile ders işleyen deney grubunun tutum puanlarının karşılaştırılması tablo 4.2’de verilmiştir.

Tablo 4.2. İşbirlikçi Öğrenme Grubunun Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ön-Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Son-ön test	N	Sıra ortalaması	Sıra toplamı	Z	p
Tutum ölçeği	Negatif sıra	1	4,50	4,50	-1,205	0,206
	Pozitif sıra	5	3,30	16,50		
	Eşit	14				

Tablo 4.2’deki işbirlikçi öğrenme yöntemiyle ders işleyen deney grubunu oluşturan öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı geliştirdikleri tutum puanları incelendiğinde 14 öğrencinin tutum puanının eşit, 5 öğrencinin pozitif yönde ve 1 öğrencinin negatif yönde değiştiği görülmektedir. Tablo 4.2’ye bakıldığında, işbirlikçi öğrenme grubundaki öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı geliştirdikleri tutum puanlarının anlamlılık düzeyi 0,206 olduğu görülmektedir ($z = -1,205$, $p > 0,05$).

Buna göre işbirlikçi öğrenme grubundaki öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumlarının değişmediği söylenebilir.

Araştırma bulguları, Mirzeoğlu (2000)'nin araştırma sonuçlarıyla desteklenmektedir. Mirzeoğlu yaptığı çalışmada, deney grubunu oluşturan işbirlikçi yöntem ile ders işleyen öğrencilerin, voleybol dersine ait tutum puanları arasında zamana bağımlı olarak anlamlı bir farka ulaşamamıştır.

Cimnastik branşı yapısı gereği bazı spor branşlarında olduğu gibi oyun özelliğini taşımamaktadır. Özellikle cimnastikte öne takla, geriye takla ve amut takla becerileri kapalı becerilerdir. Taktiksel bir oyun özelliği taşımazlar. Öğrenciler becerileri öğrenmek için öğretmen tarafından sınırlandırılmış bir alanda çalışmalarını sürdürmek zorundadırlar. Yapılan araştırmanın cimnastik ünitesinde öne takla, geriye takla ve amut takla becerileri üzerinde olması öğrencilerin derslerden zevk almamalarına neden olmuş olabilir. Aynı şekilde başlangıç aşamasında voleyboldaki temel becerilerin öğretimi oldukça zor ve zaman zaman bir o kadar da sıkıcı olabilmektedir. Dolayısıyla Mirzeoğlu (2000)'nin araştırmasının voleybol branşı üzerine olması araştırma sonuçlarının benzerlik göstermesine neden olmuş olabilir.

Ayrıca, öğrencilerde tutumların değiştirilmesi oldukça zordur. Yapılan araştırmaların uygulama süresinin az olması öğrencilerde beden eğitime ait tutum puanlarının değişmemesine neden olmuş olabilir.

Araştırma bulguları Sarıtaş (1998) ve Oral (2000)'in yapmış olduğu araştırma sonuçlarıyla farklılıklar göstermektedir. Sarıtaş (1998) yaptığı çalışmada işbirlikçi öğrenme grubunun tutum puanlarında anlamlı olarak farklılıklar bulmuştur. Oral (2000), yaptığı çalışmada; ilköğretim beşinci sınıf Sosyal Bilgiler dersinde yer alan "Güzel Yurdumuz Türkiye" ünitesinin öğretiminde işbirlikli öğrenme ile küme çalışması yönteminin; öğrencilerin erişileri, öğrenilenlerin kalıcılığı ve derse yönelik tutumları üzerindeki etkileri araştırmıştır. Araştırmada; işbirlikli öğrenme (Birleştirme II) yönteminin uygulandığı deney grubu ile küme çalışması yönteminin uygulandığı kontrol grubunun uygulama sonunda tutum puanları arasında anlamlı farklar saptanmıştır. Yapılan araştırmaların farklı konu alanlarında olması, kullanılan tekniklerin farklı olması, araştırmaların farklı yaş düzeylerinde yapılmış olması bulguların benzerlik göstermemesine neden olmuş olabilir.

İşbirlikçi yöntem ile ders işleyen deney grubunun psikomotor puanlarının karşılaştırılması tablo 4.3'te verilmiştir.

Tablo 4.3.İşbirlikçi Öğrenme Grubunun Psikomotor Cimnastik Testi Ön-Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Son-ön test	N	Sıra ortalaması	Sıra toplamı	Z	p
Öne takla	Negatif sıra	0	0,00	0,00	-3,927	0,000*
	Pozitif sıra	20	10,50	210,00		
	Eşit	0	0			
Geriye takla	Negatif sıra	0	0,00	0,00	-3,932	0,000*
	Pozitif sıra	20	10,50	210,00		
	Eşit	0	0			
Amut takla	Negatif sıra	0	0,00	0,00	-3,924	0,000*
	Pozitif sıra	20	10,50	210,00		
	Eşit	0	0			

Tablo 4.3'teki işbirlikçi öğrenme yöntemiyle ders işleyen deney grubunu oluşturan öğrencilerin psikomotor (öne takla, geriye takla, amut takla) puanları incelendiğinde, tüm öğrencilerin psikomotor puanlarının pozitif yönde arttığı görülmektedir (öne takla; $z = -3,927$, $p < 0,05$, geriye takla; $z = -3,932$, $p < 0,05$, amut takla; $z = -3,924$, $p < 0,05$). Tablo 4.3'te işbirlikçi öğrenme grubundaki öğrencilerin öne takla, geriye takla ve amut takla becerilerinde son test lehine 0,000 anlamlılık düzeyinde fark olduğu görülmektedir.

Bu sonuçlara göre işbirlikçi öğrenme grubundaki öğrencilerin psikomotor puanlarının anlamlı olarak pozitif yönde değiştiği ve işbirlikçi öğrenme yönteminin öğrencilerin öne takla, geriye takla ve amut takla becerilerinin öğrenilmesinde olumlu bir etkiye sahip olduğu söylenebilir.

Araştırmadan elde edilen bulgular yapılan diğer araştırmalar ile benzerlikler göstermektedir (Wilson, 1998; Ernst ve Byra, 1998; Mirzeoğlu, 2000; Johnson ve Ward, 2001; Huang, 2000, Dyson,2001; Cadopi ve ark,2002; Barrett,2005; Ward ve Lee, 2005; Tunçel,2006).

Mirzeoğlu (2000)'nın yaptığı araştırmada, yapılanmacı öğrenme etkinlikleri ile desenlenmiş derslere katılan deney grubu öğrencileri, voleybolu oluşturan temel becerilerde zamana bağımlı olarak anlamlı bir artış göstermişlerdir. Wilson (1998), yaptığı çalışmada, psiko-motor becerilerde atış şeklinin kalitesi ile ilgili olarak ön-test-son-test ve hatırlama puanları arasında önemli farklılıklar bulunmuştur. Ön-test ile karşılaştırıldığında son-test ve hatırlama testlerinde büyük ölçüde yüksek sonuçlar elde edilmiştir. Ernst ve Byra (1998), yaptıkları çalışmada yüksek ve düşük becerili eşler ile çalışan düşük becerili öğrencilerin hem beceri tekniğinde, hem de beceri ürününde ön-test-son-test uygulamasında önemli gelişmeler gösterdiklerini bulmuşlardır. Johnson ve Ward (2001) yaptıkları araştırmada eşli çalışmanın doğru hücum beceri performansına etkilerini incelemişler ve öğrencilerin toplam deneme sayıları uygulama öncesine göre düşmüş ve öğrencilerin doğru deneme sayıları ve yüzdeleri ise artış göstermiştir. Huang (2000), yaptığı çalışmada golf becerilerinin öğretiminde öğrencilerin bireysel ve işbirlikçi çalışma yapmalarını incelemiş ve işbirlikçi çalışan öğrencilerin performanslarının bireysel çalışanlara göre üst düzeyde olduğunu bulmuştur. Dyson (2001), yaptığı çalışmada, Beden Eğitimi öğretmenleri ile yaptığı görüşmeler sonrasında işbirlikçi öğrenme yönteminin motor becerileri geliştirdiğini ve öğrencilerin arkadaşlarının becerilerinin gelişmesine yardımcı olduklarını vurgulamıştır. Cadopi ve arkadaşları (2002) yaptıkları araştırmada yüzme becerisinde eşin beceri seviyesinin öğrencinin motivasyonunu ve performansını nasıl etkilediğini incelemişlerdir. Araştırma sonuçlarına göre tüm gruplarda yüzme becerilerinde son-test puanlarında ve hatırlama testi puanlarında ön-test puanlarına göre artış gözlenmiştir. Barrett (2005) yaptığı araştırmada beden eğitimi hantbol becerilerinde işbirlikçi öğrenmenin akademik öğrenme zamanı, doğru deneme yüzdesi, toplam deneme sayısı ve doğru deneme sayısı üzerindeki etkisini incelemiştir. Gözlemlere göre yapılan bu girişim, toplam deneme sayısında bir değişiklik yaratmazken, doğru deneme yüzdesinde işbirlikçi öğrenme grubunda ki öğrencilerde istatistiksel bir artış görülmüştür. Doğru deneme sayısı ise yaklaşık olarak % 80 bir artış göstermiştir. Tunçel (2006) yaptığı çalışmada işbirlikli öğrenme ve alıştırma yönteminin ilköğretim yedinci sınıfların beden eğitimi başarısı, sosyal beceriler, bilişsel süreçler üzerindeki etkileri ve bu etkiler ile öğrenci cinsiyeti arasındaki ilişkileri incelemiştir. Araştırmada kontrol gruplu ön-test-son-test deney

deseni kullanılmıştır. Araştırmada deney grubunda, işbirlikli öğrenme etkinliklerinden “Birlikte öğrenme, Eşleş-Kontrol et- Uygula” tekniği, kontrol grubunda ise alıştırma yöntemi uygulanmıştır. Araştırma sonucunda; işbirlikli öğrenme yönteminin öğrencilerin beden eğitimi başarısını olumlu yönde etkilediği bulunmuştur.

Yapılan diğer araştırmalarda da görüldüğü gibi işbirlikçi öğrenme yöntemi psiko-motor becerilerin öğretilmesinde uygun ve etkili bir yöntemdir.

Yapılan araştırmada işbirlikçi öğrenme yöntemi ile yürütülen derslerde öğrenciler ikerli eş olarak öğretmenin verdiği çalışma yapraklarındaki alıştırmaları uygulayarak dersi sürdürürler ve dönüt ve düzeltmeler öğrenciler tarafından verilir. Araştırmanın sonuçlarına göre öğrencilerin bu şekilde organize edilmesinin öğrencilerin öne takla, geriye takla ve amut takla performanslarını olumlu yönde etkilediği söylenebilir. Bunun yanında cimmastikte becerilerin öğrenilmesinde yardım oldukça önemlidir. Öğrencilerin becerileri öğrenme aşamasında birbirlerinden yardım almaları becerileri öğrenmelerinde olumlu bir etkiye sahip olmuş olabilir. Ayrıca işbirlikçi öğrenme yöntemiyle işlenen derslerde her bir becerinin kritik noktaları çalışma yapraklarında öğrencilere verilmiştir ve öğrenciler kritik noktalara göre arkadaşlarına yardımda bulunmuşlardır. Öğrencilerin becerilerin kritik noktaları üzerinde bu şekilde çalışmanın becerinin öğrenilmesinde ve geliştirilmesinde olumlu etkiye sahip olduğu söylenebilir.

4.1.2.ALT PROBLEM 2

Geleneksel yöntem kullanılarak yürütölmüş cimmastik dersindeki öğrencilerin, bilişsel, devinişsel ve duyuşsal ön-test puanları ile son-test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Geleneksel yöntem ile ders işleyen kontrol grubu öğrencilerinin bilişsel, psikomotor ve tutum puanlarının farklılaşıp farklılaşmadığı Wilcoxon testi ile yoklanmıştır.

Geleneksel yöntem ile ders işleyen kontrol grubunun bilişsel puanlarının karşılaştırılması tablo 4.4'te verilmiştir.

Tablo 4.4.Geleneksel Öğrenme Grubunun Bilişsel Ön-Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Son-ön test	n	Sıra ortalaması	Sıra toplamı	Z	p
Bilişsel test	Negatif sıra	0	0,00	0,00	-3,729	0,000*
	Pozitif sıra	18	9,50	171,00		
	Eşit	2				

Tablo 4.4'teki geleneksel öğrenme yöntemiyle ders işleyen deney grubunu oluşturan öğrencilerin bilişsel puanları incelendiğinde, 2 öğrencinin bilişsel puanının eşit, 18 öğrencinin pozitif yönde değiştiği görülmektedir ($z = -3,729$, $p < 0,05$). Tablo 4.4'e bakıldığında geleneksel öğrenme grubu öğrencilerinin test puanlarının bilişsel son test lehine 0,000 anlamlılık düzeyinde fark olduğu görülmektedir. Buna göre geleneksel öğrenme grubundaki öğrencilerin bilişsel puanlarının anlamlı olarak pozitif yönde değiştiği söylenebilir. Geleneksel öğrenme yöntemi öğrencilerin bilişsel alanda gelişimlerini desteklemiştir. Dolayısıyla cimmastikteki temel bilgilerin öğretilmesinde geleneksel yöntemin kullanılmasının olumlu bir etkiye sahip olduğu söylenebilir.

Yapılan araştırmanın bulguları, yapılan diğer araştırmalarla benzerlikler göstermektedir (Heverdanlı, 2002; Mirzeoğlu, 2000, Konukman, 2001; Güneş ve ark., 2005; Çelen, 2006).

Konukman ve arkadaşları (2001) yaptıkları bir çalışmada üniversite düzeyindeki öğrencilere teniste forehand ve backhand becerileri üzerinde bilişsel ve psiko-motor test uygulayarak beceri analizi ve tenis beceri performanslarını incelemişlerdir. Deney grubundaki dersler bilgisayar destekli eğitim ve komut yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Kontrol grubundaki dersler ise komut yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Araştırma sonuçlarına göre, bilişsel alanda gruplar arasında anlamlı bir fark bulunamazken, gruplar kendi içlerinde son- test lehine anlamlı farklılıklar göstermiştir. Güneş ve arkadaşları (2005) yaptıkları bir

araştırmada, yönlendirilmiş buluş ve geleneksel yöntem ile işlenen Beden Eğitimi ve Spor derslerinde yöntemlerin bilişsel ve psiko-motor alanlardaki gelişimi incelemişlerdir. Araştırma voleybol ve basketbol üniteleri üzerinde sürdürülmüştür. Araştırmada ön-test, son-test deney- kontrol gruplu deneysel model kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre, deney ve kontrol grupları, kendi içlerinde değerlendirildiklerinde bilişsel alanda son-testler lehine gelişim göstermişlerdir. Çelen (2006) yaptığı çalışmada, İlköğretim Okulu altıncı sınıf öğrencileri üzerinde geleneksel yöntem ve çoklu zeka uygulamaları doğrultusunda işlenen Beden Eğitimi derslerinin sonunda öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor gelişimlerini incelemiştir. Araştırma voleybol ve cimnastik üniteleri üzerinde yürütülmüştür. Gruplar tüm alanlarda kendi içlerinde değerlendirildiklerinde son-testler lehine anlamlı farklar elde edilmiştir. Hevedanlı ve arkadaşlarının (2002) yaptıkları çalışmada, ortaöğretim biyoloji dersinde işbirlikli öğrenme, tam öğrenme, tam öğrenmeye dayalı işbirlikli öğrenme ve geleneksel öğretim yöntemlerinin başarıya etkisi karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Araştırmada ön-test-son-test kontrol gruplu model kullanılmıştır. Elde edilen bulgulara göre geleneksel öğretim yöntemi kendi içlerinde karşılaştırıldığında, ön-test ve son-test puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark bulunmuştur. Mirzeoğlu (2000)'nun, yaptığı araştırmada Bağımlı Gruplar "t" testi sonuçlarına göre, kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin bilişsel erişim düzeyleri açısından, istatistiksel olarak anlamlı bir farka ulaşılmıştır.

Geleneksel yöntem ile ders işleyen kontrol grubunun tutum puanlarının karşılaştırılması tablo 4.5'te verilmiştir.

Tablo 4.5. Geleneksel Öğrenme Grubunun Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ön-Test Puanları İle Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Son-ön test	n	Sıra ortalaması	Sıra toplamı	Z	p
Tutum ölçeği	Negatif sıra	2	6,25	12,50	-0,773	0,440
	Pozitif sıra	6	3,92	23,50		
	Eşit	12				

Tablo 4.5'teki geleneksel öğrenme yöntemiyle ders işleyen kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı geliştirdikleri tutum puanları incelendiğinde, 12 öğrencinin tutum puanının eşit, 6 öğrencinin pozitif yönde ve 2 öğrencinin negatif yönde değiştiği görülmektedir ($z = -0,773$, $p > 0,05$). Tablo 4.5'e bakıldığında geleneksel öğrenme grubundaki öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı geliştirdikleri tutum puanlarının ön-test ve son-test puanları arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Buna göre geleneksel öğrenme grubundaki öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumlarının değişmediği söylenebilir.

Araştırma bulguları, Mirzeoğlu (2000)'nin araştırma sonuçlarıyla desteklenirken Çelen (2006)'in yapmış olduğu araştırma ile farklılıklar göstermektedir. Mirzeoğlu (2000)'nin yaptığı çalışmada, Bağımlı Gruplar "t" testi sonuçları, kontrol grubunu oluşturan bütün sınıf yöntemiyle ders işleyen öğrencilerin, voleybol dersine ait ön test-son test tutum puanları arasında zamana bağımlı olarak anlamlı bir fark olmadığını göstermiştir. Çelen (2006) yaptığı çalışmada, İlköğretim Öğretim Okulu altıncı sınıf öğrencileri üzerinde geleneksel yöntem ve çoklu zeka uygulamaları doğrultusunda işlenen Beden Eğitimi derslerinin sonunda öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişimlerini incelemiştir. Araştırma voleybol ve cimmastik üniteleri üzerinde yürütülmüştür. Deney grubundaki dersler çoklu zeka uygulamaları ile yürütülürken, kontrol grubundaki dersler komut yöntemi ile işlenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre gruplar tüm alanlarda kendi içlerinde değerlendirildiklerinde son-testler lehine anlamlı farklar elde edilmiştir. Araştırmalarda öğrencilerin yaş seviyelerinin farklı olması, yapılan çalışmada voleybol, cimmastik ünitelerinin art arda kullanılarak tutum puanlarına bakılması araştırma sonuçları ile farklılıklar göstermesine neden olmuş olabilir.

Geleneksel yöntem ile ders işleyen kontrol grubunun psikomotor puanlarının karşılaştırılması tablo 4.6’da verilmiştir.

Tablo 4.6.Geleneksel Öğrenme Grubunun Psikomotor Cimnastik Testi Ön-Test Puanları ile Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Son-ön test	n	Sıra ortalaması	Sıra toplamı	Z	p
Öne takla	Negatif sıra	0	0,00	0,00	-3,925	0,000*
	Pozitif sıra	20	10,50	210,00		
	Eşit	0				
Geriye takla	Negatif sıra	0	0,00	0,00	-3,923	0,000*
	Pozitif sıra	20	10,50	210,00		
	Eşit	0				
Amut takla	Negatif sıra	0	0,00	0,00	-3,827	0,000*
	Pozitif sıra	19	10,50	190,00		
	Eşit	1				

Tablo 4.6’daki geleneksel öğrenme yöntemiyle ders işleyen kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin psikomotor (öne takla, geriye takla, amut takla) puanları incelendiğinde amut takla becerisinde 1 öğrencinin eşit puan alması dışında tüm öğrencilerin psikomotor puanlarının pozitif yönde arttığı görülmektedir. Tablo 4.3’te geleneksel öğrenme grubundaki öğrencilerin öne takla, geriye takla ve amut takla becerilerinde son-test lehine anlamlı fark olduğu görülmektedir (öne takla; $z = -3,925$, $p < 0,05$, geriye takla; $z = -3,923$, $p < 0,05$, amut takla; $z = -3,827$, $p < 0,05$). Sonuçlara göre, geleneksel öğrenme grubundaki öğrencilerin psikomotor puanları anlamlı olarak pozitif yönde artmıştır. Buna göre geleneksel öğrenme yönteminin cimnastikteki öne takla, geriye takla, amut takla becerilerinin öğretiminde olumlu etkiye sahip olduğu söylenebilir.

Araştırma bulguları, yapılan diğer araştırmalar ile benzerlikler göstermektedir (Mirzeoğlu,2000; Güneş ve ark,2005; Tuzcuoğlu,2006; Çelen,2006).

Mirzeoğlu (2000)’nun yaptığı araştırmada, bütün sınıf öğretimi yöntemi ile ders işleyen kontrol grubu öğrencileri, voleybolu oluşturan temel becerilerde zamana

bağımlı olarak anlamlı bir artış göstermişlerdir. Güneş ve arkadaşları (2005) yaptıkları bir araştırmada, yönlendirilmiş buluş ve geleneksel yöntem ile işlenen Beden Eğitimi ve Spor derslerinde yöntemlerin bilişsel ve psikomotor alanlardaki gelişimi incelemişlerdir. Araştırma sonuçlarına göre, deney ve kontrol grupları, kendi içlerinde değerlendirildiklerinde psikomotor alanlarda son-testler lehine gelişim göstermişlerdir. Tuzcuoğlu (2006) yaptığı bir araştırmada Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokul öğrencileri üzerinde geleneksel yaklaşım ve taktik oyun yaklaşımı doğrultusunda işlenen tenis dersleri sonunda deneklerin beceri analizi (forehand, backhand, servis) ve maç analizi değerleri açısından gelişim gösterip göstermedikleri incelenmiştir. Araştırma bulgularına göre, her iki grup ön-test ve son-test değerleri açısından üç beceride de kendi içlerinde gelişim göstermişlerdir Çelen (2006) yaptığı çalışmada, İlköğretim Öğretim Okulu altıncı sınıf öğrencileri üzerinde geleneksel yöntem ve çoklu zeka uygulamaları doğrultusunda işlenen Beden Eğitimi derslerinin sonunda öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor gelişimlerini incelemiştir. Gruplar psikomotor alanda kendi içlerinde değerlendirildiklerinde son-testler lehine anlamlı farklar elde edilmiştir.

Yapılan diğer araştırmalarda da görüldüğü gibi araştırmaların farklı konu alanlarından olmasının yanı sıra komut yöntemi psikomotor alandaki davranışların kazanılmasında etkili bir yöntemdir.

4.1.3.ALT PROBLEM 3

Cimnastik eğitimi almamış kontrol grubundaki öğrencilerin, bilişsel, psikomotor ve duyuşsal ön-test puanları ile son-test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Cimnastik eğitimi almayan kontrol grubu öğrencilerinin bilişsel, psikomotor ve tutum puanlarının farklılaşıp farklılaşmadığı Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ile yoklanmıştır.

Kontrol grubunun bilişsel puanlarının karşılaştırılması tablo 4.7’de verilmiştir.

Tablo 4.7.Kontrol Grubunun Bilişsel Ön-Test Puanları ile Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Son-ön test	n	Sıra ortalaması	Sıra toplamı	Z	p
Bilişsel test	Negatif sıra	3	3,00	9,00	-0,447	0,665
	Pozitif sıra	2	3,00	6,00		
	Eşit	14				

Tablo 4.7’deki kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin bilişsel puanları incelendiğinde 14 öğrencinin bilişsel puanının eşit, 2 öğrencinin pozitif yönde 3 öğrencinin negatif yönde değiştiği görülmektedir. Tablo 4.7’ye bakıldığında kontrol grubu öğrencilerinin ön-test son-test puanlarının anlamlı olarak değişmediği görülmektedir ($z = -0,447, p > 0,05$). Kontrol grubundaki öğrencilerin bilişsel puanlarında anlamlı bir fark olmaması, bilişsel deney ortamını çevresel faktörlerin anlamlı düzeyde etkilemediği şeklinde yorumlanabilir. Genel olarak eğitim ortamı, çevresel faktörlerin etkisi altındadır. Öğrenme sonucu davranış değişikliklerinin hangi uyarıcıların etkisi altında meydana geldiğinin belirlemek önemlidir. Bunun için yapılan araştırmada, ortamdaki cimmastik eğitim almayan bir kontrol grubu seçilmiş ve kontrol grubunun ön-test ve son-test puanları karşılaştırılmıştır. Kontrol grubundaki öğrencilerin bilişsel puanlarında bir fark olmaması, öğrencilerin davranışlarının değişmediğinin bir göstergesidir. Buna bağlı olarak öğrencilerin bilişsel puanları, cimmastik ünitesi için Beden Eğitimi cimmastik ünitesi dışında başka bir çevresel uyarıcıdan anlamlı olarak etkilenmediği söylenebilir. Başka bir ifade ile diğer gruplarda meydana gelen bilişsel alan davranış değişikliklerinin büyük ölçüde derste işe koşulan geleneksel yöntem ve işbirlikçi yöntemden kaynaklandığı söylenebilir.

Kontrol grubunun tutum puanlarının karşılaştırılması tablo 4.8’de verilmiştir.

Tablo 4.8.Kontrol Grubunun Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ön-Test Puanları ile Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Son-ön test	n	Sıra ortalaması	Sıra toplamı	Z	p
Tutum ölçeği	Negatif sıra	4	4,13	16,50	-0,426	0,670
	Pozitif sıra	3	3,83	16,50		
	Eşit	12				

Tablo 4.8’deki kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin tutum puanları incelendiğinde 12 öğrencinin tutum puanının eşit, 3 öğrencinin pozitif yönde 4 öğrencinin negatif yönde değiştiği görülmektedir. Tablo 4.8’e bakıldığında kontrol grubu öğrencilerinin ön-test ve son-test tutum puanlarının anlamlı olarak değişmediği görülmektedir ($z = -0,426$, $p > 0,05$).

Kontrol grubundaki öğrencilerin tutum puanlarında anlamlı bir fark olmaması, duyuşsal deney ortamını çevresel faktörlerin etkilemediği şeklinde yorumlanabilir. Deney ortamındaki öğrenciler yapılan uygulamalar dışında farklı bir uyarıcıdan etkilenmemişlerdir.

Kontrol grubunun psikomotor puanlarının karşılaştırılması tablo 4.9’da verilmiştir.

Tablo 4.9.Kontrol Grubunun Psikomotor Cimnastik Testi Ön-Test Puanları ile Son-Test Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Son-ön test	n	Sıra ortalaması	Sıra toplamı	Z	p
Öne takla	Negatif sıra	3	2,50	2,50	-0,921	0,357
	Pozitif sıra	1	2,50	7,50		
	Eşit	15				
Geriye takla	Negatif sıra	3	3,00	9,00	-0,447	0,655
	Pozitif sıra	2	3,00	6,00		
	Eşit	14				
Amut takla	Negatif sıra	4	3,50	14,00	-0,816	0,417
	Pozitif sıra	2	3,50	7,00		
	Eşit	13				

Tablo 4.9’deki kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin devinişsel puanları incelendiğinde öne takla becerisinde 15 öğrencinin puanının eşit, 1 öğrencinin puanının pozitif yönde, 3 öğrencinin puanının negatif yönde değiştiği görülmektedir. Tablo 4.9’a bakıldığında kontrol grubu öğrencilerinin öne takla becerisi ön-test son-test puanlarının anlamlı olarak değişmediği görülmektedir (öne takla; $z = -0,921$, $p > 0,05$). Geriye takla becerisinde 14 öğrencinin puanının eşit, 2 öğrencinin puanının pozitif yönde, 3 öğrencinin puanının negatif yönde değiştiği görülmektedir. Tablo 4.9’a bakıldığında kontrol grubu öğrencilerinin geriye takla becerisi ön-test son-test puanlarının anlamlı olarak değişmediği görülmektedir (geriye takla; $z = -0,447$, $p > 0,05$). Amut takla becerisinde ise 13 öğrencinin puanının eşit, 2 öğrencinin puanının pozitif yönde, 4 öğrencinin puanının negatif yönde değiştiği görülmektedir. Yine tablo 4.9’a bakıldığında kontrol grubu öğrencilerinin amut takla becerisi ön-test son test puanlarının anlamlı olarak değişmediği görülmektedir (amut takla; $z = -0,816$, $p > 0,05$). Bu sonuçlara göre kontrol grubundaki öğrencilerin psikomotor puanlarının anlamlı olarak değişmediği söylenebilir. Kontrol grubundaki

öğrencilerin psikomotor puanlarında anlamlı bir fark olmaması, psikomotor deney ortamını çevresel faktörlerin etkilemediği şeklinde yorumlanabilir. Deney ortamındaki öğrenciler, yapılan uygulamalar dışında farklı bir uyarıcıdan etkilenmemişlerdir. Başka bir ifadeyle ortamdaki öğrencilerin cimnastikteki becerilerin öğrenilmesinde sadece Beden Eğitimi dersinden etkilendikleri söylenebilir.

4.1.4.ALT PROBLEM 4

İşbirlikçi yöntem ile ders işleyen grup, geleneksel yöntem ile ders işleyen grup ve eğitim almayan kontrol grubunun bilişsel erişim puanları, tutum erişim puanları ve psikomotor erişim puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Grupların bilişsel erişim, duyuşsal erişim ve psikomotor erişim puanlarının farklılaşp farklılaşmadığı Kruskal Wallis testi ile yoklanmıştır.

Grupların bilişsel erişim puanlarının karşılaştırılması tablo 4.10’da verilmiştir.

Tablo 4.10.Grupların Bilişsel Erişim Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Gruplar	n	Sıra ortalaması	sd	χ^2	p	Anlamlı fark
Bilişsel test	Kontrol	19	11,00	2	38,893	0,000*	1-2*
	İşbirlikçi	20	44,22				1-3*
	Geleneksel	20	33,83				2-3*

Tablo 4.10’deki araştırmaya katılan deney ve kontrol gruplarının bilişsel alan erişim puanları incelendiğinde her üç grubunda birbirinden farklılıklar gösterdiği görülmektedir ($\chi^2(2)=38,893$, $p<0,05$). Tablo 4.10 incelendiğinde kontrol grubunun sıra ortalaması 11,00, işbirlikçi öğrenme grubunun sıra ortalaması 44,22, geleneksel öğrenme grubunun sıra ortalaması 33,83’tür. Gruplar ikili olarak karşılaştırıldığında, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Kontrol grubu ile işbirlikçi öğrenme grubu karşılaştırıldığında, işbirlikçi öğrenme grubu lehine ($p<0,05$); kontrol grubu ile geleneksel öğrenme grubu karşılaştırıldığında, geleneksel öğrenme grubu lehine ($p<0,05$) ve işbirlikçi öğrenme

grubu ile geleneksel öğrenme grupları karşılaştırıldığında, işbirlikçi öğrenme grubu lehine ($p<0,05$) anlamlı farklar olduğu görülmektedir.

Bu sonuçlara göre işbirlikçi öğrenme yöntemi ve geleneksel öğrenme yönteminin öğrencilerin bilişsel alanda erişilerine katkıda bulunduğu, ancak işbirlikçi öğrenme yönteminin bilişsel alanı, geleneksel öğrenme yöntemine göre daha fazla geliştirdiği söylenebilir. Yapılan araştırmaların büyük bir çoğunluğunda geleneksel yöntemle göre işbirlikçi öğrenme yönteminin daha etkili olduğu bulunmuştur.

Araştırmanın bilişsel alandaki bulguları, Hevedanlı ve ark. (2002) Altıparmak ve Nakiboğlu (2005), Sarıtaş (1998), Tunçel (2006), Oral (2000), Ateş (2004), Bozdoğan ve ark. (2006) tarafından yapılan çalışmaların bulguları ile paralellik göstermektedir.

Hevedanlı ve arkadaşlarının (2005) yaptıkları çalışmada. Söz konusu yöntemler birbirleri ile karşılaştırıldıklarında son-test puanları bakımından tam öğrenme, tam öğrenmeye dayalı işbirlikçi öğrenme ve işbirlikçi öğrenme yöntemlerinin geleneksel öğretim yöntemine göre başarıyı daha fazla etkilediği gözlenmiştir. Altıparmak ve Nakiboğlu (2005) yaptıkları çalışmada, işbirlikçi öğrenme grubunda akademik başarıda artış belirlemişlerdir. Bozdoğan ve arkadaşları (2006) işbirlikli öğrenme yönteminin öğrencilerin bilimsel süreç becerilerine etkisini incelemişlerdir. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin bilimsel süreç becerileri son-test puanları arasındaki ilişki incelenmiş, deney grubundaki öğrencilerin son-test puanlarının kontrol grubundaki öğrencilerin son-test puanlarından yüksek olduğu görülmüştür. Avşar ve Alkış (2007) yaptıkları çalışmada işbirlikli öğrenme yönteminin, geleneksel yöntemle göre çok daha etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Oral (2000)'ın, yaptığı çalışmada; İşbirlikçi öğrenmenin uygulandığı deney grubu ile küme çalışması yönteminin uygulandığı kontrol grubunun son-test erişim puanları ve öğrenilenlerin kalıcılığına ilişkin puanları arasında anlamlı fark gözlenmiş ve burada da işbirlikli grubundaki öğrencilerin son-test puanlarının ve öğrenilenlerin kalıcılığına ilişkin puanlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Ateş (2004)'ın araştırma sonuçlarına göre işbirlikçi öğrenme grubundaki öğrencilerin fen bilgisi başarıları ve geleneksel yöntemle göre anlamlı olarak daha yüksek düzeyde bulunmuştur. Bozdoğan ve ark. (2006) yaptıkları çalışmada, deney ve kontrol grubu öğrencilerinin bilimsel süreç becerileri son-test puanları arasındaki ilişki

incelenmiş, deney grubundaki öğrencilerin son-test puanlarının kontrol grubundaki öğrencilerin son-test puanlarından yüksek olduğu görülmüştür. Sarıtaş (1998)'ın, yaptığı bir araştırmada, işbirlikçi öğrenme yönteminin uygulandığı deney grubu öğrencilerinin, akademik başarılarında deney grubu lehine anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır.

Yapılan bu çalışmada, işbirlikçi öğrenme için gerekli olan koşulların öğretmen tarafından işe koşulması ve öğrencilerin birbirlerinin öğrenmesi üzerinde sorumluluk almaları, öğrencileri bilgileri öğrenmeye yönelik motive ederek bilişsel alanda işbirlikçi öğrenme lehine fark çıkmasına neden olmuş olabilir. Bunun yanında işbirlikçi öğrenme yöntemi ile işlenen derslerde, öğrencilere resimli ve açıklayıcı çalışma yapraklarının verilmesi, öğrencilerin öğrenmeye güdülenmelerine neden olup başarının üst seviyelere çıkmasını sağlamış olabilir. Araştırmanın bilişsel alandaki bulgularına etki eden başka bir faktör de, öğrencilerin dersler esnasında işbirlikçi yöntemin yapısı gereği bilişsel süreçlerde aktif olmaları olabilir.

Ancak araştırmanın bulguları, Mirzeoğlu (2000) ve Bilgin ve Akbayır (2003)'ın tarafından yapılan araştırmalar ile farklılıklar göstermektedir. Mirzeoğlu (2000)'nun yaptığı çalışmada deney ve kontrol gruplarını oluşturan öğrencilerin bilişsel alan testindeki erişim değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bilgin ve Akbayır (2003)'ın yapmış olduğu çalışmada, işbirlikçi öğrenme yöntemi ve geleneksel öğrenme yöntemlerinin genel matematik konularından dizi ve seriler konusunda akademik başarı ve hatırd tutma üzerindeki etkilerini incelemişlerdir. Yapılan değerlendirme sonucunda geleneksel öğretim yönteminin uygulandığı kontrol grubundaki denekler dizi ve seri başarı testinde işbirlikçi öğrenme yönteminin uygulandığı deney grubundaki deneklerden daha başarılı olmuştur.

Yapılan çalışmaların farklı konu alanlarında olması, çalışmalarda öğrencilere sorulan soruların farklı düzeylerde olması, uygulamaların sürelerinin farklı olması bulguların farklılıklar göstermesine neden olmuş olabilir. İşbirlikçi öğrenme yönteminde bilgilerin öğrenilmesi öğrencilerin sosyal becerilerinin etkisi altındadır. Smith (1996) araştırmasında işbirlikçi öğrenme ile yürütülen derslerde öğrencilerin verilen görevi yerine getirebilmeleri için sosyal becerilerin öğrenilmesi gerektiğini vurgulamıştır. Yapılan araştırmalardaki öğrencilerin sosyal beceri

düzeylerinde farklılıkların olması ihtimali sonuçların farklı çıkmasına neden olmuş olabilir.

Grupların tutum erişim puanlarının karşılaştırılması tablo 4.11’de verilmiştir.

Tablo 4.11.Grupların Tutum Erişim Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Gruplar	n	Sıra ortalaması	sd	χ^2	p
Tutum ölçeği	Kontrol	19	26,00	2	2,077	0,354
	İşbirlikçi	20	31,95			
	Geleneksel	20	31,85			

Tablo 4.11’deki araştırmaya katılan deney ve kontrol gruplarının tutum erişim puanları incelendiğinde her üç grubun birbirine benzer olduğu görülmektedir ($\chi^2(2)=2,077$, $p>0,05$). Tablo 4.11 incelendiğinde kontrol grubunun sıra ortalaması 26,00, işbirlikçi öğrenme grubun sıra ortalaması 31,95, geleneksel öğrenme grubunun sıra ortalaması 31,85’tir.

Bu sonuçlara göre, grupların duyuşsal erişim puanları karşılaştırıldığında, işbirlikçi öğrenme yöntemi ve geleneksel öğrenme yönteminin öğrencilerin tutum puanlarında bir değişmeye neden olmadığı, yöntemlerin her ikisinde benzer etkiyi yarattığı söylenebilir.

Tutuma ait erişim puanları ve Mirzeoğlu (2000)’nin yapmış olduğu araştırma ile paralellik göstermektedir. Mirzeoğlu yaptığı çalışmada deney ve kontrol grupları arasında tutum erişim puanları arasında bir gelişme bulamamıştır. Ancak yapılan diğer çalışmalarda ise işbirlikçi öğrenmenin, öğrencilerin duyuşsal özellikleri üzerinde olumlu etkileri olduğu bulunmuştur (Dyson, 2002; Dyson, 2001; Sarıtaş, 1997; Ernst ve Byra, 1998; Cai,1997). Bu çalışma yapılan çalışmalar ile farklılıklar göstermektedir. Yapılan çalışmada öğrencilerin aldıkları, işbirlikçi öğrenme ve geleneksel yöntem ile yürütülen eğitim, öğrencilerin tutumlarını benzer düzeyde etkilemiştir. Yapılan uygulamaların hem deney hem de kontrol gruplarında üç hafta olması ve öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutum geliştirmesinde yetersiz kalmış olabilir. Bununla beraber araştırmanın bulgularına etki eden başka bir faktör de araştırmanın cimmastik becerileri üzerinde yapılmış olmasından kaynaklanabilir.

Beden eğitimi derslerinde öğrenciler genellikle mücadeleyi gerektiren oyun ve maçlardan hoşlanmaktadırlar. Cimnastiğin yapısı gereği öğrencilerin dersten zevk almalarını sağlayacak oyun özelliği taşımaması, öğrencilerin her iki yöntemde de tutumlarının gelişmemesine neden olmuş olabilir.

Grupların psikomotor erişki puanlarının karşılaştırılması tablo 4.12’de verilmiştir.

Tablo 4.12.Grupların Psikomotor Cimnastik Testi Erişki Puanlarının Karşılaştırılması

Davranış alanı	Gruplar	n	Sıra ortalaması	sd	χ^2	p	Anlamlı fark
Öne takla	Kontrol	19	10,05	2	38,778	0,000*	1-2*
	İşbirlikçi	20	40,88				1-3*
	Geleneksel	20	38,08				
Geriye takla	Kontrol	19	10,00	2	39,893	0,000*	1-2*
	İşbirlikçi	20	42,50				1-3*
	Geleneksel	20	36,50				
Amut takla	Kontrol	19	10,50	2	37,123	0,000*	1-2*
	İşbirlikçi	20	41,03				1-3*
	Geleneksel	20	37,50				

Tablo 4.12’deki araştırmaya katılan deney ve kontrol gruplarının psikomotor erişki puanları incelendiğinde, her üç grubun birbirinden istatistiksel farklılıklar gösterdiği görülmektedir (öne takla; $\chi^2(2)= 38,778$, $p<0,05$, geriye takla; $\chi^2(2)= 39,893$, $p<0,05$, amut takla; $\chi^2(2)= 37,123$, $p<0,05$). Tablo 4.12 incelendiğinde, öne takla becerisinde kontrol grubunun sıra ortalaması 10,05, işbirlikçi öğrenme grubu sıra ortalaması 40,88, geleneksel kontrol grubunun sıra ortalaması 38,08’dir. Öne takla becerisinde gruplar ikili olarak karşılaştırıldığında; işbirlikçi öğrenme grubu ile kontrol grubu arasında, işbirlikçi öğrenme grubu lehine ($p<0,05$); geleneksel kontrol grubu ile kontrol grubu karşılaştırıldığında, geleneksel kontrol grubu lehine ($p<0,05$) istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. İşbirlikçi öğrenme

grubu ile geleneksel kontrol grubu karşılaştırıldığında her iki grubun da benzer olduğu görülmektedir ($p>0,05$).

Geriye takla becerisinde, kontrol grubunun sıra ortalaması 10,00, işbirlikçi öğrenme grubun sıra ortalaması 42,50, geleneksel kontrol grubunun sıra ortalaması 36,50'dir. Geriye takla becerisinde gruplar ikili olarak karşılaştırıldığında; işbirlikçi öğrenme grubu ile kontrol grubu arasında işbirlikçi öğrenme grubu lehine ($p<0,05$); geleneksel kontrol grubu ile kontrol grubu karşılaştırıldığında, geleneksel kontrol grubu lehine ($p<0,05$) istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. İşbirlikçi öğrenme grubu ile geleneksel kontrol grubu karşılaştırıldığında, her iki grubun da benzer olduğu görülmektedir ($p>0,05$).

Amut takla becerisinde, kontrol grubunun sıra ortalaması 10,50, işbirlikçi öğrenme grubun sıra ortalaması 41,03, geleneksel kontrol grubunun sıra ortalaması 37,50'dir. Amut takla becerisinde gruplar ikili olarak karşılaştırıldığında; işbirlikçi öğrenme grubu ile kontrol grubu arasında, işbirlikçi öğrenme grubu lehine ($p<0,05$), geleneksel kontrol grubu ile kontrol grubu karşılaştırıldığında, geleneksel kontrol grubu lehine ($p<0,05$) anlamlı istatistiksel farklılıklar olduğu görülmektedir. İşbirlikçi öğrenme grubu ile geleneksel kontrol grubu karşılaştırıldığında, her iki grubun da benzer olduğu görülmektedir ($p>0,05$).

Bu sonuçlara göre, deney ortamını mümkün olduğu kadar çevresel faktörlerin etkilemediği, yani öğrencilerdeki değişmelerin beden eğitimi derslerinden kaynaklandığı, işbirlikçi öğrenme yönteminin ve geleneksel öğrenme yönteminin cimmastikte öne takla, geriye takla ve amut takla becerilerini geliştirdiği ve her iki yöntemin cimmastikte bu üç becerinin gelişiminde benzer etkiye sahip olduğu söylenebilir.

Araştırma bulguları Mirzeoğlu (2000)'nin yapmış olduğu araştırma ile benzerlikler göstermektedir.

Mirzeoğlu (2000), yaptığı çalışmada deney ve kontrol gruplarını oluşturan öğrencilerin voleybolda temel becerilerdeki farklılıklarını incelemiştir. Çalışmada deney grubundaki öğrencilerin parmak pas ve blok becerilerinde, kontrol grubundaki öğrencilerden anlamlı düzeyde farklılık olduğu görülmüştür. Diğer becerilerde ise (manşet pas, tenis servis, smaç, yana planjon) iki grup arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir sonuç elde edilememiştir.

Ancak araştırma bulguları, Huang (2000) ve Tunçel (2006)'in yapmış oldukları araştırma bulguları ile uyuşmamaktadır. Huang (2000) yaptığı çalışmada, işbirlikçi öğrenme ve demonstrasyon stratejilerinin video kullanılan derslerde motor beceri performansına etkilerini incelemiştir. Araştırma 120 üniversite öğrencisinin katıldığı, golf becerileri üzerinde uygulanmıştır. Huang, oluşturduğu üç öğretme modeli üzerinde, işbirlikçi çalışma ve bireysel çalışma yöntemlerini karşılaştırmıştır. Araştırmanın sonucunda, her üç modelde de işbirlikçi çalışan öğrencilerin performansları, bireysel çalışanlara göre üst düzeyde çıkmıştır. Tunçel (2006) yaptığı çalışmada, işbirlikçi öğrenme ve alıştırmaya yönteminin ilköğretim yedinci sınıfların Beden Eğitimi başarıları üzerindeki etkileri ve bu etkiler ile öğrenci cinsiyeti arasındaki ilişkileri incelemiştir. Araştırma sonucunda; işbirlikçi öğrenme yönteminin öğrencilerin Beden Eğitimi başarıları üzerinde geleneksel öğretime göre daha etkili olduğu belirlenmiştir.

Ward ve Lee (2005) yaptıkları çalışmada, Beden Eğitiminde eşlerin kullanımı ile ilgili teori ve araştırmaları gözden geçirmişlerdir. İşbirlikçi öğrenme ile ilgili olarak üç deneysel, üç nitel araştırma üzerinde durulmuştur (Rattigan,1997; Smith,1996; Barrett, 2000; Dyson, 2001, 2002; Dyson ve Strachan, 2000). Araştırma sonuçları işbirlikçi öğrenme ile yürütülen derslerde, araştırmaların üzerinde durdukları alanlara göre, motor beceri gelişimi, derse katılım ve sosyal iletişim becerilerinde işbirlikçi öğrenme lehine yüksek sonuçlar elde edilmiştir. Eşli çalışma ile ilgili çeşitli stratejilerin kullanıldığı pek çok araştırma yapıldığını ve genelinde eşli çalışma yönteminin beden eğitimi için elverişli ve etkin bir yöntem olduğuna dair olumlu sonuçlar elde edilmiştir.

İşbirlikçi yöntem ile ilgili yapılan çalışmalar incelendiğinde işbirlikçi yöntemin beden eğitiminde motor beceri gelişiminde etkili bir yöntem olduğu görülmektedir. Yapılan bu araştırma da geleneksel öğrenme yönteminin ve işbirlikçi öğrenme yönteminin psikomotor gelişimi benzer düzeyde geliştirdikleri ve aynı etkiyi paylaştıkları bulunmuştur. Çalışmada özellikle işbirlikçi öğrenme grubundaki öğrencilerin sosyal davranışları iyi bir şekilde sergileyememe ihtimallerinin bulunması araştırma sonuçlarını etkilemiş olabilir. Smith (1996)'e göre öğrencilere verilen görevlerin yerine getirilebilmesi için sosyal davranışların öğrenilmesi şarttır. Başka bir ifadeyle öğrenciler başarılı olabilmek için sosyal becerileri iyi bir şekilde

kullanılmalıdır. İşbirlikçi öğrenme yapısı gereği öğrencilerin sosyal davranışlarını geliştirmektedir. Ancak sosyal davranışların gelişmesi için uzun uygulamalara ihtiyaç vardır. Yapılan uygulamanın kısa süre içinde gerçekleştirilmesi, öğrencilerin daha önce böyle uygulamalara alışık olmaması öğrencilerin performansını etkilemiş olabilir. Yapılan çalışmada işbirlikçi öğrenme grubundaki bazı öğrencilerin arkadaşlarına dönüt ve düzeltme vermede çekindikleri uygulamayı yapan öğretmen tarafından gözlenmiştir. Ancak bu yargıya varılırken, geleneksel öğrenme yöntemini uygulayan öğretmenin tüm öğrencilere yeterli dönüt ve düzeltmeyi sunma zamanının olup olmadığı düşünülmelidir.

Araştırmada öğrencilerin sıra ortalamalarına bakıldığında tüm becerilerde işbirlikçi öğrenme grubu puanlarının yüksek olduğu görülmektedir. Öğrencilerin uygulama esnasında çalışma yaprakları ile çalışmaları ve çalışma yapraklarındaki kritik elementleri iyi bir şekilde algılamaları, performanslarını olumlu yönde etkilemiş olabilir.

Araştırma bulgularına etki eden başka bir faktör de işbirlikçi öğrenme yönteminde öğrencilerin dönüt ve pekiştireç ilkelerini iyi bir şekilde kullanamama ihtimallerinin bulunması olabilir. Bunun yanında, öğrencilerin eşli çalışma yaparken uygulama sürelerinin geleneksel öğrenme yöntemine göre daha az olması, işbirlikçi öğrenme lehine istatistiksel bir fark çıkmamasına neden olmuş olabilir.

BÖLÜM V

SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1.SONUÇLAR

Bu araştırmada, Beden Eğitimi dersinde cimnastik ünitesinde bilişsel, duyuşsal ve psikomotor davranışların öğretiminde işbirlikçi öğrenme ve klasik öğrenme etkinliklerinin öğrenci erişimi düzeylerine etkisi incelenmeye çalışılmıştır.

Araştırmadan elde edilen verilere uygulanan istatistiksel analizler sonucunda elde edilen bulgulardan ulaşılan sonuçlar aşağıdaki şekilde özetlenebilir:

1. İşbirlikçi öğrenme yöntemi kullanılarak yürütülmüş cimnastik dersini alan öğrencilerin bilişsel alanda ön-test-son-test puanları arasında son-test lehine istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu bulunmuştur.

2. İşbirlikçi öğrenme yöntemi kullanılarak yürütülmüş cimnastik dersini alan öğrencilerin duyuşsal alanda ön test-son test puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı bulunmuştur.

3. İşbirlikçi öğrenme yöntemi kullanılarak yürütülmüş cimnastik dersini alan öğrencilerin psikomotor alanda ön-test-son test puanları arasında son-test lehine istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu bulunmuştur.

4. Geleneksel öğrenme yöntemi kullanılarak yürütülmüş cimnastik dersini alan öğrencilerin bilişsel alanda ön-test-son-test puanları arasında son-test lehine istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu bulunmuştur.

5. Geleneksel öğrenme yöntemi kullanılarak yürütülmüş cimnastik dersini alan öğrencilerin duyuşsal alanda ön-test-son-test puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı bulunmuştur.

6. Geleneksel öğrenme yöntemi kullanılarak yürütülmüş cimnastik dersini alan öğrencilerin psikomotor alanda ön-test-son-test puanları arasında son-test lehine istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu bulunmuştur.

7. Cimnastik eğitimi almayan kontrol grubu öğrencilerinin bilişsel alanda ön-test-son-test puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.

8. Cimnastik eğitimi almayan kontrol grubu öğrencilerinin duyuşsal alanda ön-test-son-test puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.

9. Cimnastik eğitimi almayan kontrol grubu öğrencilerinin psikomotor alanda ön-test-son-test puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.

10.İşbirlikçi öğrenme grubu, geleneksel öğrenme grubu ve eğitim almayan kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin bilişsel erişim düzeylerine bakıldığında her üç grupta da istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Geleneksel öğrenme grubu ile işbirlikçi öğrenme grubu kendi aralarında karşılaştırıldığında, işbirlikçi grup lehine; geleneksel öğrenme grubu ile eğitim almayan kontrol grubu kendi aralarında karşılaştırıldığında, geleneksel öğrenme grubu lehine; işbirlikçi öğrenme grubu ile kontrol grubu kendi aralarında değerlendirildiğinde, işbirlikçi öğrenme grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

11.İşbirlikçi öğrenme grubu, geleneksel öğrenme grubu ve eğitim almayan kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin duyuşsal erişim düzeylerine bakıldığında her üç grupta da anlamlı istatistiksel fark bulunamamıştır.

12. İşbirlikçi öğrenme grubu, geleneksel öğrenme grubu ve eğitim almayan kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin psikomotor erişim düzeylerine bakıldığında üç grupta da birbirinden farklılıklar gösterdiği bulunmuştur. Gruplar ikiserli olarak kendi aralarında değerlendirildiğinde, işbirlikçi öğrenme grubunun ve geleneksel öğrenme grubunun erişim düzeylerinde anlamlı bir fark bulunamazken, eğitim almayan kontrol grubunun erişim düzeyi geleneksel ve işbirlikçi öğrenme gruplarına göre kontrol grubunun aleyhine anlamlı olarak farklı çıkmıştır.

5.2.ÖNERİLER

Araştırmanın bulgularına dayanarak geliştirilen öneriler alt başlıklar haline aşağıda sunulmuştur.

- 1.İşbirliğine yönelik araştırmalar farklı sınıf düzeylerinde de yapılabilir.
- 2.Cimnastik tutum ölçeği geliştirilerek öğrencilerin duyuşsal davranışlarının gelişimi işbirlikçi öğrenme yönteminde incelenebilir.
- 3.Kalabalık sınıflarda işbirlikçi öğrenme ve klasik öğrenme yöntemiyle yürütülen cimnastik derslerinde öğrencilerin hareket ile meşgul olma zamanları araştırılıp bunun erişkiye etkisi incelenebilir.
- 4.İşbirlikçi öğrenmeye dayalı etkinliklerin farklı bir spor branşındaki davranış alanlarına etkisi incelenebilir.
- 5.Cimnastik öğretiminde işbirlikçi öğrenmenin davranış alanlarının hangisini daha fazla geliştirdiği incelenebilir.
- 6.Beden Eğitimi dersleri işbirlikçi öğrenmeye dayalı planlanarak, işbirlikçi öğrenmenin hangi ünitelerde etkili olduğu araştırılabilir.
- 7.Bir eğitim-öğretim yılı boyunca işbirlikçi öğrenme yöntemiyle ders işlenerek öğrencilerin beden eğitimine karşı geliştirdikleri tutum incelenebilir.

5.2.1.İŞBİRLİĞİNE DAYALI ÖĞRENME YAKLAŞIMINA İLİŞKİN ÖNERİLER

- 1.Yapılan çalışmada işbirlikçi öğrenme yaklaşımının önceden iyi bir şekilde planlanması, gerekli araç-gereç ve materyallerin önceden hazırlanması gerekliliği görülmüştür.
- 2.İşbirlikçi grupların oluşturulmasında, grupların akademik başarılarının ortalamalarının benzer olması gerekliliği görülmüştür.
- 3.İşbirlikçi grupların oluşturulmasından önce gruptaki öğrencilerin, işbirlikçi öğrenmenin ilkelerini gerçekleştirmiş olması gerekliliği görülmüştür. Gruptaki öğrencilerin kendi başarısının grubunun başarısı olduğuna, gruptaki arkadaşlarının ne kadar fazla öğrenirse kendisinin de o kadar fazla öğreneceğine inanması gerekmektedir.

4.İşbirlikçi öğrenmenin ilk defa uygulanacağı sınıflarda, öğrencilere işbirlikli öğrenmenin hedeflerinin ve öğrencide bulunması gereken özelliklerin kavratılması gerekliliği görülmüştür.

5.İşbirlikçi öğrenmenin psikomotor alanda kullanılmasında hazırlanan çalışma yapraklarının öğrencilerin anlayabileceği şekilde hazırlanması ve gerekli resim ve çizimler ile desteklenmesi gerekmektedir.

6.İşbirlikçi öğrenmenin psikomotor alandaki davranışların gelişiminde kullanılmasında öğrencilere üstlenecekleri roller hakkında geniş bilgi verilmesi gerekmektedir. Öğrenciler yaptıkları çalışmada üstlendikleri rollerin sorumluluklarını yerine getirmelilerdir. Aksi takdirde psikomotor uygulamalarda dönüt ve pekiştirme vermede sorunlar yaşanabilir.

7.İşbirlikçi öğrenmenin psikomotor alanda uygulanmasında alıştırma sayısının ve zamanının iyi bir şekilde önceden planlanması gerekmektedir. Öğrencilere becerilerini geliştirebilmeleri ve arkadaşlarına gerekli dönüt ve düzeltmeleri sunabilmeleri için gerekli zamanın verilmesi gerekir.

8.İşbirlikçi öğrenmenin psikomotor alanda uygulanmasında rollerin nasıl paylaşılacağı, nasıl değişeceği öğrencilere daha önceden anlatılmalı ve öğrenciler bu konuda bilgilendirilmelidir. Çalışma öncesinde kısa uygulamalar yapılmalıdır. Aksi takdirde gerçek uygulama esnasında rol karmaşası yaşanabilir.

9.Beden Eğitimi öğretiminde yeterli araç ve gerecin bulunmadığı kalabalık sınıflarda işbirlikçi çalışma rahatlıkla uygulanabilir. Beden Eğitimi öğretmenleri öğrencilere çeşitli roller vererek öğrencinin hareket için sıra beklemesi yerine, onların ders içerisinde sorumluluk almalarını sağlayabilirler.

5.2.2.GELENEKSEL ÖĞRENME YÖNTEMİNE İLİŞKİN ÖNERİLER

1.Yapılan çalışmada geleneksel öğrenme yönteminin önceden iyi bir şekilde planlanması, gerekli araç-gereç ve materyallerin önceden hazırlanması gerekliliği görülmüştür.

2.Geleneksel öğrenme yönteminde öğretmenin beceriyi öğretirken, becerinin kritiksel noktalarını iyi bir şekilde açıklaması gerekliliği görülmüştür.

3. Öğretmenin beceriye hakim olması ve iyi bir şekilde gösterebilmesi gerekliliği görülmüştür.

4.Öğretmenin dönüt ve düzeltmeleri etkili bir şekilde kullanması gerekliliği görülmüştür.

KAYNAKÇA

AÇIKGÖZ, Ün Kamile, **Aktif Öğrenme**, İzmir: Eğitim Dünyası Yayınları, 2003.

ALTINPARMAK, Melek-NAKİBOĞLU, Mahmure, “Lise Biyoloji laboratuvarında İşbirlikli Öğrenme Yönteminin Başarı Ve Tutuma Etkisi” **Türk Eğitim Bilimleri Dergisi**,3,1,2005,49.

ATEŞ, Mustafa, “İşbirlikli Öğrenme Yönteminin İlköğretim İkinci Kademe Madde ve Özellikleri Ünitesinde Öğrenci Başarısına Etkisi” Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, **Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü**,2004,1.

AVŞAR, Züleyha-ALKIŞ, Seçil, “İşbirlikli Öğrenme Yöntemi “Birleştirme I” Tekniğinin Sosyal Bilgiler Derslerinde Öğrenci Başarısına Etkisi” <http://ilkogretim-online.org.tr/vol6say2/v6s2m14.pdf>, 2007,(09.03.2007).

BARRETT, Tim, “Effects of Cooperative Learning on The Performance of Sixth-Grade Physical Education Students”, **Journal of Teaching in Physical Education**, 2005, 24, 88-102.

“_____, Tim, “Effects of two Cooperative Learning Strategies on Academic Learning Time, Student Performance, and Social Behavior of Sixth-Grade Physical Education Students”, 2000” Aktaran WARD, Phillip-LEE, Myung-Ah, Peer-assisted Learning in Physical Education: A Review of Theory and Research” **Journal of Teaching in Physical Education**, 2005, 24, 205-225.

BİLEN, Mürüvvet, **Plandan Uygulamaya Öğretim**, Ankara: Anı Yayıncılık, 2002.

BİLGİN, Tunay-AKBAYIR, Kamil. “İşbirlikli Öğrenme Ve Geleneksel Öğrenme Yöntemlerinin Akademik Başarı Ve Hatırd Tutma Üzerine Etkisi,”
<http://www.fedu.metu.edu.tr/UFBMEK5/6> 2003. (02.10.2007)

BOZDOĞAN, Aykut, Emre-TAŞDEMİR, Adem-DEMİRBAŞ, Murat, “Fen Bilgisi Öğretiminde İşbirlikli Öğrenme Yönteminin Öğrencilerin Bilimsel Süreç Becerilerini Geliştirmeye Yönelik Etkisi”,**Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi**,7,11,2006,23–36.

CADOPI, Marielle ve ark. “Peer Tutoring in a Physical Education Setting: Influence of Tutor Skill Level on Novice Learners’ Motivation and Performance” **Journal of Physical Education**, 2002, 22, 105-123.

“CAI, Sean, X. Collage Student Attitude Toward Three Teaching Styles in Physical Education Classes. **Collage Student Journal**, 1997,31,251-261.”Aktaran Mirzeoğlu, Dilşad. Voleybol Dersindeki Davranışların Öğreniminde, Yapılandırıcı Öğrenme Etkinliklerinin Öğrenci Erişi Düzeyine Etkisi. Yayımlanmamış Doktora Tezi,**Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü**,2000.

“CAI, Sean X., “Student Enjoyment of Physical Education Class in Three Teaching Styles Environments.” **Education**, 1998,118, 412-421.” Aktaran Mirzeoğlu, Dilşad.Voleybol dersindeki davranışların öğreniminde, Yapılandırıcı Öğrenme Etkinliklerinin Öğrenci Erişi Düzeyine Etkisi. Yayımlanmamış Doktora Tezi, **Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü**,2000.

“CLARCK, Leonard-STAR Irvins, **Secondary School Teaching Method.** New York: MacMillan Co., London: Collier-McMillan Lt.,1968.” BİLEN, Mürüvvet, **Plandan Uygulamaya Öğretim,** Ankara: Anı Yayıncılık, 2002.

ÇELEN, Aylin, “İlköğretim Beden Eğitimi Derslerinde Çoklu Zeka Kuramı Doğrultusunda Yapılan Etkinliklerin Öğrencilerin Bilişsel, Duyuşsal ve Devinişsel Erişi Düzeylerine Etkisi”, Yayımlanmamış Yüksek lisans Tezi, **Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü,** 2006.

DELINE, Jim, “ Why Can’t They Get Along ? Developing cooperative Skills Through Physical Education” **Joperd,** 1991,62,21-26.

DEMİREL, Özcan, **Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme,** Ankara : Pagem Yayıncılık, 2002.

DEMİRHAN, Gıyasettin, “Spor Eğitiminde Yöntem, Strateji, Teknik Kavram Ve Uygulamaları,”*7.Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Seminerler kitapçığı,* 2002,27-29 Ekim, 79-81.

DEMİRHAN, Gıyasettin, **Spor Eğitiminin Temelleri** Ankara: Bağırhan yayım,2006.

DUNN, Steven-WILSON, Rolayne, “Cooperetive Learning in the Physical Education Classroom” **JOPERD,** August, 1991, 22-23.

DYSON, Ben, “ Cooperative Learning in an Elemantary Physical Education Program” **Journal Of Teaching In Physical Education**, 2001,20,264-281.

_____, Ben, “The Implementation of Cooperative Learning in an Elementary Physical Education Program” **Journal of Teaching in Physical Education**,2002,22,69-85.

_____, Ben-RUBIN Allisson, “Implementing Cooperative Learning in Elementary Physical Education” **Joperd**, 2003, 74,1,48-53.

_____, Ben-GRINESKI, Steve, “Using Cooperative Learning Structures in Physical Education” **Joperd**,2001,72,2,28-31.

“_____, Ben- STRACHAN K. Cooperative Learning in a High School Physical Education Programme, **Waikato Journal of Education**, 6,19-37, 2000” Aktaran WARD Phillip- LEE Myung-Ah, Peer-Assisted Learning in Physical Education: A Review of Theory and Research, **Journal of Teaching in Physical Education**, 2005, 24, 205-225.

“ERNST, M.-Byra, M., Pairing Learners in the Reciprocal Style of Teaching Influence on Student Skill, Knowledge and Socialization. **Physical Educator**, 1998, 55,24-38.” Aktaran Mirzeoğlu, Dilşad, Voleybol dersindeki davranışların öğreniminde, Yapılandırmacı Öğrenme Etkinliklerinin Öğrenci Erişi Düzeyine Etkisi. Yayımlanmamış Doktora Tezi, **Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü**,2000.

ERTÜRK, Selahattin, **Eğitimde Program Geliştirme**, Meteksan A. Ş., Ankara, 1998.

FİDAN, Nurettin, **Okulda Öğrenme ve Öğretme**, Ankara: Kadioğlu matbaası, 1986.

“GRÖSSİNG, S., “Beden- Spor-Hareket” **Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu**. Ankara, 1991: Milli Eğitim Basım Evi” Aktaran
DEMİRHAN, Gıyaseddin, **Dünyada Beden Eğitimi Öğretmeni Yetiştirme. Çağdaş Eğitim**, 2003, Temmuz- Ağustos, 300, 13-22.

GÜNEŞ, Burak- MİRZEOĞLU, Dilşad- DİRİK İlker, “The Effects of the Guided Discovery Styles on Cognitive and Psychomotor Domains in Physical Education”, **The 46th Ichper –SD, Anniverssary World Congress**, Nov. 9-13, 2005, 399-401.

HEVEDANLI, Murat – ORAL, Behçet-AKBAYIR, Hasan “Ortaöğretim Biyoloji Dersinde İşbirlikli Öğrenme, Tam Öğrenme, Tam Öğrenmeye Dayalı İşbirlikli Öğrenme Ve Geleneksel Öğretim Yöntemlerinin Başarıya Etkisi”
<http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/166>. 2005.(13.11.2006).

HUANG, Chin, Yun, “The Effects of Cooperative Learning and Model Demonstration Stragies on Motor Skill Performance During Video Instruction”
Proceeding National Sciences Council, 2000, 2, 255-268.

“JACOBSEN, David ve ark., **Methods for Teaching a Skill Approach**. London: A belle and Howel co.,1985” BİLEN, Mürüvvet, **Plandan Uygulamaya Öğretim**, Ankara: Anı Yayıncılık, 2002.

JOHNSON, David ve ark., “The Effects of Cooperative, Competitive and Individualistic goal Structures on Achievement:A Meta-analysis”, **Pshycological Bulletin**, 1981,89,47-62.

“JOHNSON, David - JOHNSON, Roger, **Cooperation and Competition: Theory and Research**. MN: Instruction Book Company,1989” Aktaran AÇIKGÖZ, Ün Kamile, **Aktif Öğrenme**, İzmir: Eğitim Dünyası Yayınları, 2003.

JOHNSON, David-JOHNSON, Roger- JOHNSON, Holubec, **Cooperation in the Classroom (7th edition)**, Edina,MN:Interaction,1998.

JOHNSON, David-JOHNSON, Roger- SMITH, Carl, “Cooperative Learning Returns to College What Evidence is There That is Works?” **Change**. 30(4), 26-35, 1998.

JOHNSON, Melisa – WARD, Philip, “Effects of Classwide Peer Tutoring on Correct Performance of Strinking Skills in 3rd Grade Physical Education” **Journal of Teaching in Physical Education**,2001,20,247-263.

JOYCE, Bruce-WEILL, Marsha, **Models of Teaching 5th Edition**, Asimon & Schuster Company, Needhan Heights, Mass,1996,67-69.

KONUKMAN, Ferman ve ark., “The Effects of Multimedia Tennis Computer Assisted Instruction (CAI) on Tennis Forehand, Backhand and Knowledge and Psychomotor Skills in a Collagiate Tennis Basic Instruction Course”, **Research Quarterly Egsercise and Sport**, 2001, 1, 72.

KONUKMAN, Ferman ve ark., “The Effects of Multimedia Computer Assisted Instruction (CAI) on Skill and Task Analysis in a Physical Education Teacher (PETE) Programme”, **Research Quarterly Egsercise and Sport**, 2005, 1, 76.

“MOSSTON Muska-ASWORTH Sara, **Teaching Physical Education**. New York: Macmillan Publishing Company, 1986.” Aktaran DEMİRHAN, Gıyasettin, “Spor Eğitiminde Yöntem, Strateji, Teknik Kavram Ve Uygulamaları,”*7.Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Seminerler kitapçığı*, 2002,27-29 Ekim, 79-81.

MOSSTON Muska- ASWORTH Sara, **Beden Eğitimi Öğretimi**.(Edt:Gıyasettin Demirhan). Ankara: Bağırhan Yayımevi,2001.

MİRZEOĞLU, Dilşad, “Voleybol Dersindeki Davranışların Öğreniminde, Yapılandırmacı Öğrenme Etkinliklerinin Öğrenci Erişi Düzeyine Etkisi.” Yayımlanmamış Doktora Tezi, **Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü**,2000,66–68,138–139.

OKTAR, İlhan, “Geleneksel, İşbirliği ve Ödüllü Değişim Ekonomisine Dayalı Öğrenmenin Öğrenci Erişisine Etkisi.” Yayımlanmamış Doktora Tezi.**H.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü**.1995.

ORAL, Behçet, “Sosyal Bilgiler Dersinde İşbirlikli Öğrenme İle Küme Çalışması Yöntemlerinin Öğrencilerin Erişileri, Derse Yönelik Tutumları Ve Öğrenilenlerin Kalıcılığı Üzerindeki Etkileri”, **Ç. Ü. Eğitim Fakültesi Dergisi**,2,19,2000,23-49.

ÖZDER, Hasan,”Tam Öğrenmeye dayalı İşbirlikli Öğrenme Modelinin Etkililiği.”Yayımlanmamış Doktora Tezi. **H.Ü.Sosyal Bilimler Enstitüsü**.1996.

ÖZTÜRK, Füsün, **Toplumsal Boyutlarıyla Spor**, Ankara: Bağırhan yayımevi, 1998.

“RATTIGAN, P. “A Study of the Effects of Cooperative, Competitive and Individualistic Goal Structures on Skill Development, Effect, and Social Integration in Physical Education Classes.” **Doctoral Dissertation, University of Minnesota**, 1997” Aktaran WARD Phillip- LEE Myung-Ah, Peer-Assisted Learning in Physical Education: A Review of Theory and Research, **Journal of Teaching in Physical Education**, 2005, 24, 205-225.

SARITAŞ, Mehmet, “İlköğretim Okulları 4. sınıf Beden Eğitimi Dersi Öğretimine İşbirlikli Öğrenme Yöntemi Ve Yarışmalı Öğrenme Yönteminin Etkileri.” Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, **Denizli Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü**.1998.

SENEMOĞLU, Nuray, **Kuramdan Uygulamaya Gelişim Öğrenme ve Öğretim**. Ankara:Gazi Kitabevi,2004.

SMITH, Barbara, Tyree, “The Effect of a Cooperative Learning Intervention on the Social Skills Enhancement of a Thirth Grade Physical Education Class”, **Doctoral Dissertation, University of Idaho**, Dissertation Abstract Intertational, 1996,1,57, 4306.

SÖNMEZ, Veysel, **Program Geliştirmede Öğretmen El Kitabı**. Ankara: Anı Yayıncılık,2001.

ŞAHİNEL, Melek, **Etkin Öğrenme**, Ankara: Pagem Yayıncılık, 2003.

ŞENİŞİK, Yalçın, “İlköğretim Okullarında Uygulanan Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Kullanılan Farklı Öğretim Yöntemlerinin Sosyal Yetkinlik Beklentisi Üzerine Etkisi”, Yayımlanmamış Yüksek Lisan Tezi, **Uludağ Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü**, 2006, 63.

TANEL, Zafer, “Manyetizma Konularının Lisans Düzeyindeki Öğretiminde, Geleneksel Öğretim Yöntemi İle İşbirlikli Öğrenme Yönteminin Etkilerinin Karşılaştırılması”, Yayımlanmamış Doktora Tezi, **Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü**, 2006, 23-26.

TUNÇEL, Zehra, “İşbirlikli Öğrenmenin Beden Eğitimi Başarısı, Bilişsel Süreçler Ve Sosyal Davranışlar Üzerindeki Etkileri”, Yayımlanmamış Doktora Tezi, **Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü**,2006,1.

TUZCUOĞLU, Suna, “Taktik Oyun Yaklaşımının Tenis Öğretimi Üzerine Etkisi”, Yayınlanmamış Yüksek lisans Tezi, **Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü**, 2006, 1.

WARD, Phillip-LEE, Myung-Ah, “Peer-assisted Learning in Physical Education: A Review of Theory and Research” **Journal of Teaching in Physical Education**, 2005, 24, 205-225.

WEBB, Noreen “Student Interaction and Learning in Small Groups”, **Review of Educational Research**. 1982,52, 421-445.

“WILSON, S. “The Effect of Two Teaching Styles on Children’s Skill Performance and Task Analyses ability Related to Skill Observation.” **Research Quarterly for Exercise and Sport; Abstract of Completed Research**,1998,69, A107–108” Aktaran Mirzeoğlu, Dilşad, Voleybol Dersindeki Davranışların Öğreniminde, Yapılandırmacı Öğrenme Etkinliklerinin Öğrenci Erişi Düzeyine Etkisi.Yayımlanmamış Doktora Tezi, **Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü**,2000.

YAVAŞ Mehmet – İLHAN Atilla, **Beden Eğitimi Ve Sporda Özel Öğretim Yöntemleri**, Bursa: Melisa Matbaacılık,1997.

YEŞİLYAPRAK, Binnur, “İşbirliğiyle Öğrenme Yönteminin Bazı Öğrenci Niteliklerine Etkisi”. **Yayımlanmamış Araştırma Raporu. Gazi Üniversitesi**.1995.

EKLER LİSTESİ

EKLER

- 1.Yıllık Beden Eğitimi Planı
- 2.Yıllık Belirtke Tablosu
- 3.Ünite Belirtke Tablosu
4. Cimnastik Denemelik Bilişsel Test
- 5.Soru Matrisi
- 6.Nihai Cimnastik Bilişsel Testi
- 7.Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği
- 8.Psikomotor Gözlem Formları
- 9.Geleneksel Yöntem Günlük Ders Planları
- 10.İşbirlikçi Yöntem Günlük Ders Planları
- 11.İşbirlikçi Yöntem Çalışma Yaprakları
- 12.Milli Eğitim Bakanlığı İzni
- 13.Özgeçmiş

EK 1: 9. SINIFLAR ÜNİTELENDİRİLMİŞ YILLIK PLANI

AY	HEDEF VE DAVRANIŞLAR	16. KONULAR	ATATÜRK İLKE VE İNKILAP LARI	Öğrenme-Öğretme Yöntem Ve Teknikleri	Kullanılan Eğitim Teknolojileri, Araç Ve Gereçleri	Değerlendirme (Hedef ve davranışlara Ulaşma Düzeyi)
EYLÜL	Hedef: Beden eğitimi ve sporla ilgili söylenen sözleri açıklayabilme Kullandığı spor alanları ve ders araçları bilgisi Araçları doğru kullanma ve koruyabilme Davranışlar: 1. Atatürk'ün Bed.Eğ.ve Sp. ile ilgili söylediği sözleri bilme ve anladığını söyleme, yazma	- Tanışma - Bed. Eğt. Ders konuları hakkında bilgi vermek. - Spor başkanları seçimi. - Beden Eğitimi nedir? - Spor nedir?	Atatürk'ün Bed.Eğ.ve Sp. ile ilgili vecizeleri	-Katılım Yöntemi - Yönlendirme Buluş Yöntemi - Anlatım	Atatürk'ün spor ve sporcu hakkında özdeyişleri kitabı Sınıf	
Ünite 1: DÜZEN ALIŞTIRMALARI						
EYLÜL	Hedef: 1:Düzen alıştırma ile ilgili çeşitli şekillerde dizilme ve sıralanabilme 2: Düzen alıştırma ile ilgili koordinasyonu geliştirebilme Davranışlar: 1.Çeşitli dizilişlerde aralık alma ve hizaya gelme. 2.Çeşitli dizilişlerde açılma ve yayılma. 3.Yürüyüş temposunda uygun adım yürüme. 4 Tempo eşliğinde koşma. 5.Yürürken ve koşarken dönme. 6.Komutla bir dizilişten diğerine geçme.	- Duruş ve dönüşler - Yürüyüş ve koşular	İstiklal Marşı, Bayrağa Saygı	-Komutla Öğretim Yöntemi -İşbirliğine Dayalı Öğretim Yöntemi	- Düdük	

EYLÜL	Hedef: 1:Düzen alıştırmaları ile ilgili çeşitli şekillerde dizilme ve sıralanabilme 2: Düzen alıştırmaları ile ilgili koordinasyonu geliştirebilme Davranışlar: 1.Çeşitli dizilişlerde aralık alma ve hizaya gelme. 2.Çeşitli dizilişlerde açılma ve yayılma. 3.Yürüyüş temposunda uygun adım yürüme. 4 Tempo eşliğinde koşma. 5.Yürürken ve koşarken dönme. 6.Komutla bir dizilişten diğerine geçme.	-Sıralanma ve dizilişler - Açılma ve yayılmalar	Bayrak törenlerinin önemi, Bayrağı selamlama	-Komutla öğretim yöntemi -İşbirliğine Dayalı Öğretim Yöntemi -Kendine denetleme yöntemi	- Düdük	
ÜNİTE 2 : ATLETİZM						
EKİM	Hedef: 4:Atletizm yarışma ve oyun kuralları bilgisi 5:Atletizm ile ilgili koordinasyonu geliştirebilme Davranışlar: 1.Hız koşuları, orta ve uzun mesafe koşuları, engelli koşular, bayrak koşuları yarışma kurallarını söyleme. 2.Alçak çıkışla 80-100 Metre hızlı koşma. 3.Takoz ve benzeri araçlardan çıkış yapma. 4.Kısa mesafe engelli koşma.	- Koşu oyunları - Hafif tempolu koşular - Engel koşuları		-Gösterip yaptırma -Soru Yanıt	- Düdük - Koşu Bayrağı	

EKİM	Hedef: 6: Atletizm ile ilgili sürat ve çabukluğu geliştirebilme Davranışlar: 1.Yüksek çıkışla kademeli hız artırarak 60-80 metre koşma. 2.Çeşitli duruşlarda; verilen uyarı ile çıkış yaparak 20-40 metre hızlı koşma. 3. Aralıklı olarak yavaş ve hızlı tempoda koşma. 4.Belirlenmiş alanda serbest bayrak değiştirme.	- Hız koşuları - Bayrak koşuları		-Gösterip yaptırma -Soru Yanıt	- Düdük - İşaret levhası	
EKİM	Hedef: 7:Atletizm ile ilgili dayanıklılığı geliştirebilme Davranışlar: 1.Ara dinlenmelerle 20-30 dakika koşma. 2.Değişik tempolarda koşarak merdiven çıkma. 3.Hafif tempoda koşarken verilen uyarı ile yavaş yavaş tempoyu artırarak koşma	-Ara dinlenmeli orta mesafe koşuları	Atatürk'ün Bed.Eğ.ve Sp. İle ilgili vecizeleri	-Gösterip yaptırma -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi	- Düdük - Tebeşir	
EKİM	Hedef: 3:Milli Bayram ve Törenlere katılmaya istekli olabilme 8:Atletizm ile ilgili kuvveti geliştirebilme Davranışlar: 1.Atatürk'ü tanımak ilkeleri doğrultusunda yürümeyi aşlamak. 2.Katıldığı kutlama ve anma törenlerinin anlam ve önemini söyleme. 3.Sağlık topu vb. araçları; kaldırma, taşıma, atma, tutma, itme ve fırlatma. 4.Çeşitli şekillerde ip atlama. 5.Durarak cirit atma.	Düzgün yürüyüş için kol ve bacakları çalıştırma, çarklar, - Atmalar (Cirit)	29 Ekim Cumhuriyet Bayramının Anlam ve Önemi	-Komutla öğretim yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi	- Düdük - Cirit uzunluğunda tahta çitalar	

KASIM	Hedef: Öğrendiklerini doğru yapabilmek	Ölçe değerlendirme		Kendini Değerlendirme Yöntemi		1.Uygulamalı Sınav: Düzen Alıştırmaları & Atletizm
ÜNİTE 3 : VOLEYBOL						
KASIM	Hedef: 27:Voleybol yarışma ve oyun kuralları bilgisi 28:Voleybol ile ilgili temel beceriler edinebilme Davranışlar: 1.Saha içinde bulunduğu bölgenin numarasını söyleme. 2.Vuruş hatalarını söyleme. 3.Bir setin kaç sayıdan ibaret olduğunu söyleme. 4.Kaç set kazanıldığında oyunun sona ereceğini söyleme. 5.Çeşitli şekillerde parmakla manşetle paslaşma. 6.Çeşitli şekillerde servis atma.	- Voleybol oyun kuralları - Paslaşmalar (parmak ve manşet pas çalışmaları) - Servis tekniği	10 Kasım Atatürk Haftası	-Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi	- Voleybol Topu	
KASIM	Hedef: 27:Voleybol yarışma ve oyun kuralları bilgisi 28:Voleybol ile ilgili temel beceriler edinebilme Davranışlar: 1.Saha içinde bulunduğu bölgenin numarasını söyleme. 2.Vuruş hatalarını söyleme. 3.Bir setin kaç sayıdan ibaret olduğunu söyleme. 4.Kaç set kazanıldığında oyunun sona ereceğini söyleme. 5.Çeşitli şekillerde parmakla manşetle paslaşma. 6.Çeşitli şekillerde servis atma.	- Voleybol oyun kuralları - Paslaşmalar (parmak ve manşet pas çalışmaları, servis)		-Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi	- Voleybol Topu	

KASIM	Hedef: 29:Voleybol ile ilgili koordinasyonu geliştirebilme Davranışlar: 1.Değişik dizilişlerle çeşitli şekillerde paslaşma. 2.Servis karşılama ve ardından file üzeri vuruş yapma. 3.Öne ve yana hız alarak file üstü engelleme yapma.	- Voleybol Tekniği (Smaç, Blok)	24 Kasım Öğretmenler Günü	-Komutla Öğretim yöntemi -Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi	- Voleybol Topu	
ARALIK	Hedef: 29,30:Voleybolu dostça oynama kazanma kutlama, kaybetmeyi kabullenebilme Davranışlar: 1.Grupla oynamaya istekli olma. 2.Oyun içerisinde kendi ve rakip takım oyuncularına saygılı olma. 3.Başarılı olduğunda aşırı öğünmeme. 4. Kazanmak için kural dışı yollara baş vurmama.	- Voleybol Tekniği (Paslaşma, Servis, Smaç,Blok)	Atatürk'ün Bed.Eğ.ve Spor ile ilgili vecizeleri	-Komutla Öğretim yöntemi -Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi	- Voleybol Topu	
ARALIK	Hedef: Öğrendiklerini doğru yapabilme	Ölçme değerlendirme		Kendini Değerlendirme Yöntemi		2.Uygulamalı Sınav: Voleybol
ÜNİTE 4: SERBEST CIMNASTİK						
ARALIK	Hedef: 12:Serbest Cimnastikte iyi duruş alışkanlığı edinebilme Davranışlar: 1.Gövde dik, kollar önde, yanda ve yukarıda gergin olarak yürüme. 2.Dizler bükülü sırt üstü yatışta, kalça ve omuzları kaldırma ve bir süre bekleme. 3.Yüz üstü yatışta ellere dayanarak gövdeyi geriye bükme. 4.Çeşitli duruşlarda gövdeyi esnetme, çevirme, döndürme ve dalgalandırma.	- Serbest hareketler - Eklem ve Kas gruplarını açıcı hareketler		-Komutla Öğretim yöntemi -Katılım yöntemi -Yönlendirilmiş buluş yöntemi	- Okul bahçesi, - Döğük	

ARALIK	Hedef: 13:Serbest Cimnastik ile ilgili koordinasyonu geliştirebilme Davranışlar: 1.Birbiri ile bağlantılı çeşitli adım şekilleri ile değişik ritim ve tempolarda yürüme. 2.Ritim ve tempo eşliğinde birbiri ile bağlantılı olarak çeşitli şekillerde yürüme, sekme, sıçrama, kayma ve koşma. 3.Çeşitli şekillerde ip atlama.	- Yürüme, Sekme ve Sıçrama çalışmaları - Araçlı hareketler		-Komutla Öğretim yöntemi -Katılım yöntemi -Yönlendirilmiş buluş yöntemi	- Atlama İpi - Düdük	
ARALIK	Hedef: 14:Serbest cimnastikte kas kuvveti ve esnekliği ile eklem hareketliliğini geliştirebilme Davranışlar: 1.Tek ve eşli olarak ip ile çeşitli hareketler yapma. 2.Sağlık topunu çeşitli şekilde itme, tutma, kaldırma, taşıma, yuvarlama.	- Serbest Cimnastik hareketleri	Atatürk Koşusu'nun Önemi	-Katılım yöntemi -Yönlendirilmiş buluş yöntemi	- Atlama İpi - Sağlık topu	
OCAK	Hedef: Öğrendiklerini doğru yapabilme	Ölçme değerlendirme		Kendini Değerlendirme Yöntemi		3.Uygulamalı Sınav: Serbest Cimnastik

ŞUBAT	Hedef: 15:Ritim ve müzik eşliğinde serbest Cimnastik hareketlerini yapabilmek Davranışlar: 1.Verilen ritimlere hareket uyarlama. 2.Gösterilen bir hareketin ritmini verme veya söyleme. 3.El ve ayaklarla ritim vererek hareket yapma. 4.Ritim araçlarını (tef, zil, kaşık, çubuk vb.) kullanarak hareket yapma. 5.Müzik eşliğinde kısa süreli hareket kompozisyonları yapma. 6.Müzik parçası içerisindeki bir motife hareket uyarlama. 7.Olayları ve bir konu ile ilgili kurgularını hareketle ifade etme.	- Ritim ve müzik eşliğinde tekli ve grupla kompozisyonlar	Atatürk ve Havacılık	Yönlendirilmiş buluş yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi -Katılım yöntemi	-Müzik Seti -Kaset -İp -Tef, zil, kaşık, çubuk -Tahta, Taş dolu kola kutusu	
ÜNİTE 5: CIMNASTİK						
ŞUBAT	Hedef:Cimnastikte öne takla becerisini uygulayabilme. Davranışlar: 1-Selamlamayı yapma. 2-Dizleri hafif bükme. 3-Elleri omuz genişliğinde mindere koyma. 4-Enseyi eller arasına koyma. 5-Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme. 6-Bacakları toplanış pozisyonuna kadar gergin tutma. 7-Dizleri karna çekme. 8-Toplanışta ellerle, dizlerden tutma. Eller yere değmeden dengeli bir şekilde ayağa kalkma	Öne takla becerisi		-İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi	Cimnastik minderi	

ŞUBAT	Hedef Cimdastikte geriye takla becerisini uygulayabilme. Davranışlar: 1-Selamlamayı yapma. 2-Çömelik duruşa geçme 3-Elleri, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma 4-Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme. 5-Sırt üzerinde yuvarlanma 6-Dizleri karna çekme 7-Elleri mindere yerleştirme 8-Başı vücuda yaklaşturma 9-Ellerle yeri itme 10-Dengeli bir şekilde ayağa kalkma	Geriye takla becerisi	Türk sporunda Kadın ve Atatürk	-İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi	Cimdastik minderi	
ŞUBAT	Hedef Cimdastikte amut takla becerisini uygulayabilme. Davranışlar: 1-Selamlamayı yapma. 2-Giriş adımının atılması ile kolları geriden öne getirerek ileri uzanma 3-Elleri mindere omuz genişliğinde yerleştirme 4-Savurma bacağına yukarıya savurma 5-Destek bacağına savurma bacağının yanına getirme 6-Vücudu sıkılı tutma Amutta iki saniye bekleme 7-Her iki eli dirseklerden hafifçe bükme. 8-Baş ve boyunu içeri çekme. 9-Ense ve sırt üzerinde yuvarlanma. 10-Eller ile dizlerden tutarak ayağa kalkma.	Amut takla becerisi		-İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi	Cimdastik minderi	

MART	Hedef: Kazalara karşı gerekli tedbirleri alabilmek, spor sakatlıklarını önlemek için gerekli tedbirleri alabilme ve ilk yardım yapabilme Davranışlar: 1.Ders veya çalışmaların yapıldığı alanda tehlikeli olabilecek araç, gereç ve artıkları kaldırma. 2.Vücudu ısıtmadan ağır hareketler yapmama. 3.Tehlikeli olabilecek hareketleri izin alarak ve yardımcı yapma.	- Spor sakatlıkları ve İlk yardım bilgisi	Atatürk ve İzcilik	-İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi	- Spor sakatlıkları kitabı	
MART	Hedef: Öğrendiklerini doğru yapabilme	Ölçme değerlendirme		Kendini Değerlendirme Yöntemi		.Uygulamalı Sınav: Aletli Cimnastik

ÜNİTE 6: BASKETBOL						
MART	Hedef: 23:Basketbol yarışma ve oyun kuralları bilgisi 24:Basketbol ile ilgili temel beceriler edinebilme. Davranışlar: 1.3,5,10,24 Sn. Kurallarını söyleme. 2.5. Hatayı yapan oyuncunun durmunu söyleme. 3.Çeşitli şekillerde paslaşma. 4.Çeşitli şekillerde top sürme.	- Basketbol oyun kuralları - Hazırlayıcı oyun ve eğlenceli yarışmalar - Basketbol tekniği (top tutuş, top sürüş, paslaşmalar).	İstiklal Marşının kabulü ve önemi	-Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi - Yönlendirilmiş buluş yöntemi	- Basketbol topları	
MART	Hedef: 25:Basketbol ile ilgili koordinasyonu geliştirebilme Davranışlar: 1.Paslaşma, top sürme ve turnike hareketlerini bağlantılı yapma. 2.Potadan dönen topu yakalama, pas verme veya atış yapma. 3.Pas, tek ayak sabit dönme, top sürme ve turnike atışını bağlantılı yapma.	- Basketbol tekniği (top sürüşü, stop, top sürerek paslaşmalar, turnike).		-Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi - Yönlendirilmiş buluş yöntemi	- Basketbol topları	
MART	Hedef: 25,26:Basketbolu dostça oynama, kazananı kutlama, kaybetmeyi kabullenebilme Davranışlar: 1.Çeşitli yerleşme düzenlerinde kendi alanını savunma. 2.Adam adama savunma yapma. 3.Grupla oynamaya istekli olma. 4.Başarılı olduğunda aşırı öğünmeme. 5.Oyun ve yarışmalarda başarının sevincini, kaybetmenin üzüntüsünü arkadaşları ile paylaşma	- Basketbol tekniği (hücum ve savunma taktikleri). - Grupla yapılan kısa süreli basketbol oyunu		-Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi - Yönlendirilmiş buluş yöntemi	-Basketbol topları	

NİSAN	Hedef: Öğrendiklerini doğru yapabilme	Ölçme değerlendirme		Kendini Değerlendirme Yöntemi		2.Uygulamalı Sınav: Basketbol
ÜNİTE 7: HENTBOL						
NİSAN	Hedef: 31:Hentbol yarışma ve oyun kuralları bilgisi 32:Hentbol ile ilgili temel beceriler edinebilme Davranışlar: 1.Oyuncu forma numaralarını söyleme. 2.Oyunun devre ve sürelerini söyleme. 3.Oyuncu değiştirme kurallarını söyleme. 4.Çeşitli şekillerde paslaşma. 5.Çeşitli şekillerde top sürme. 6.Çeşitli aldatma hareketleri yapma. 7.Çeşitli şekillerde perdeleme.	- Hazırlayıcı oyun ve eğlenceli yarışmalar - Hentbol oyun kuralları - Hentbol tekniği (temel duruş hareketi, paslaşmalar, top sürüşleri, aldatmalar)		-Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi -Yönlendirilmiş buluş yöntemi -Problem çözme	- Hentbol topları	
NİSAN	Hedef: 31:Hentbol yarışma ve oyun kuralları bilgisi 32:Hentbol ile ilgili temel beceriler edinebilme Davranışlar: 1.Oyuncu forma numaralarını söyleme. 2.Oyunun devre ve sürelerini söyleme. 3.Oyuncu değiştirme kurallarını söyleme. 4.Çeşitli şekillerde paslaşma. 5.Çeşitli şekillerde top sürme. 6.Çeşitli aldatma hareketleri yapma. 7.Çeşitli şekillerde perdeleme.	- Hazırlayıcı oyun ve eğlenceli yarışmalar - Hentbol oyun kuralları - Hentbol tekniği (temel duruş hareketi, paslaşmalar, top sürüşleri, aldatmalar)		-Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi -Yönlendirilmiş buluş yöntemi -Problem çözme	- Hentbol topları	

NİSAN	Hedef: 33:Hentbol ile ilgili koordinasyonu geliştirebilme 34:Hentbolü dostça oynama, kazananı kutlama, kaybetmeyi kabullenebilme Davranışlar: 1.Top sürme pas ve kale atışını bağlantılı yapma. 2.Koşarken bilek pası yapma. 3.Koşarak çapraz geçiş, pas ve kale atışını bağlantılı yapma. 4. Pas, aldatma, top sürme ve kale atışını bağlantılı yapma 5.Grupla oynamaya istekli olma. 6.Oyun ve yarışmalarda kaybettiğinde, ileride başarılı olmak için daha çok çalışmaya istekli olma.	- Hentbol tekniği (top sürüşleri, kazanılan becerilerin uygulanması)	23Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramının önemi	-Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi Yönlendirilmiş buluş yöntemi -Problem çözme	Hentbol topları	
ÜNİTE 8: FUTBOL						
MAYIS	Hedef: 35:Futbol yarışma ve oyun kuralları bilgisi 36:Futbol ile ilgili temel beceriler edinebilme Davranışlar: 1.Oyuncu sayısını söyleme. 2.Hakem sayısını söyleme. 3.Ayağın değişik bölümleriyle topa vurma. 4.Çeşitli şekillerde paslaşma	- Futbol oyun kuralları - Hazırlayıcı oyun ve eğlenceli yarışmalar		-Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi Yönlendirilmiş buluş yöntemi -Problem çözme	- Futbol topları	

MAYIS	Hedef: 3:Milli Bayram ve Törenlere katılmaya istekli olabilme 37:Futbol ile ilgili koordinasyonu geliştirebilme 38:Futbolu dostça oynama kazanma kutlama kaybetmeyi kabullenebilme. Davranışlar: 1.Atatürk'ü tanımak ilkeleri doğrultusunda yürümeyi aşılama. 2.Katıldığı kutlama ve anma törenlerinin anlam ve önemini söyleme. 3.Gelen topu kontrol etme, engeller arasında "S" çizerek top sürme ve kaleye vuruş yapma. 4.Gelen toplara kafa ile vuruş yapma. 5.Gelen topları bekletmeden vuruş yapma. 6.Grup ile oynamaya istekli olma. 7.Kazanmak için kural dışı yollara baş vurmama.	- Tören yürüyüşü çalışmaları - Futbol Tekniği (top sürüşleri ve paslaşmalar) - Basit taktik uygulamalar	Atatürk'ün Samsun'a Çıkışı 19 Mayıs Atatürk'ü Anma ve Gençlik ve Spor Bayramı	-Alıştırma yöntemi -İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi -Yönlendirilmiş buluş yöntemi -Problem çözme	- Futbol topları	
MAYIS	Hedef: Öğrendiklerini doğru yapabilme	Ölçme değerlendirme		Kendini Değerlendirme Yöntemi		3.Uygulama Sınav: Hentbol ve Futbol
MAYIS	Hedef: Temiz hava ve güneşten faydalanabilme. Davranışlar: 1.Temiz hava ve güneşin sağlığa faydalarını söyleme. 2.Uygun havalarda soyunarak güneşten faydalanma. 3.Ders yapılan kapalı yerleri havalandırma. 4.Güneşte aşırı derecede kalmanın zararlarını söyleme. 5.Sporcu beslenmesinin önemini kavrama.	- Hava şartlarına göre giyinme bilgisi - Sporcu beslenmesi		-Anlatım -Soru yanıt -Katılım yöntemi	Sporcu beslenmesi kitabı	

ÜNİTE 9: BASKETBOL, VOLEYBOL, HENTBOL, FUTBOL						
MAYIS	Hedef: 26,30,34,38:Basketbolu,Voleybolu, Hentbolu,Futbolu dostça oynama, kazananı kutlama, kaybetmeyi kabullenebilme Davranışlar: 1.Grupla oynamaya istekli olma. 2.Oyun içerisinde, kendi ve rakip takım oyuncularına saygılı olma. 3.Yöneticilerin uyarılarına ve hakem kararlarına saygılı olma. 4.Başarılı olduğunda aşırı öğünmeme. 5.Kazanmak için kural dışı yollara başvurmama. 6.Oyun ve yarışmalarda kaybettiğinde, ileride başarılı olmak için daha çok çalışmaya istekli olma. 7.Oyun ve yarışmalarda, başarının sevincini, kaybetmenin üzüntüsünü arkadaşları ile paylaşma.	- Kısa sürelili Basketbol, Voleybol, Hentbol, Futbol oyunları		-Katılım yöntemi İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi		
HAZİRAN	Hedef: 27,31,35,39:Basketbolu,Voleybolu, Hentbolu,Futbolu dostça oynama, kazananı kutlama, kaybetmeyi kabullenebilme Davranışlar: 1.Grupla oynamaya istekli olma. 2.Oyun içerisinde, kendi ve rakip takım oyuncularına saygılı olma. 3.Yöneticilerin uyarılarına ve hakem kararlarına saygılı olma. 4.Başarılı olduğunda aşırı öğünmeme. 5.Kazanmak için kural dışı yollara başvurmama. 6.Oyun ve yarışmalarda kaybettiğinde, ileride başarılı olmak için daha çok çalışmaya istekli olma. 7.Oyun ve yarışmalarda, başarının sevincini, kaybetmenin üzüntüsünü arkadaşları ile paylaşma.	- Kısa sürelili Basketbol, Voleybol, Hentbol, Futbol oyunları		-Katılım yöntemi İşbirliğine dayalı öğretim yöntemi		

Bu plan Millî Eğitim Bakanlığı Okul İçi Bed. Eğt. Spor ve İzcilik Daire Başkanlığı İlk Öğretim Okulları, Orta Öğretim Lise ve Dengi Okullar Bed. Eğt. Öğrt. Ders İçi ve Dışı Çalışmaları Talimatı, 2488 Sayılı Tebliğler Dergisi doğrultusunda hazırlanmıştır. Yıllık plana alınan konuların işlenişinde zaman, çevre ve iklim şartlarına göre değişiklik yapılabilir.

BURAK GÜNEŞ	ADNAN ERARSLAN	12.09.2005
BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ	OKUL MÜDÜRÜ	UYGUNDUR

EK 2: YILLIK BELİRTKE TABLOSU

HEDFLER		KAVRAMLAR BİLGİSİ								OLGULAR BİLGİSİ				ARAÇ GERÇLER BİLGİSİ				ALIŞILAR BİLGİSİ				OYUN KURALLARI BİLGİSİ				SINIFLAMALAR BİLBİSİ				ÖLÇÜTLER BİLGİSİ				TEMEL BECERİLERİ KAVRAYABİLME				TOPLAM				İŞBİRLİĞİNİN ÖNEMİNİ TAKTİR EDİŞ				BENİMSEMEDE KARARLILIK				İŞBİRLİĞİ ALIŞKANLIKLARI EDİNEBİLME				TOPLAM				VÜCUDUNU UYGUN DURUMA G.				KOORDINASYONU GELİŞTİREBİLME				İZLEDİĞİ TEMEL BECERİLERİ UY.				TEMEL BECERİLERİ EDİNEBİLME				BECERİLERİ OYUN ORTAMINDA UY.				TOPLAM				GENEL TOPLAM			
ÜNİTELER		BİLİŞSEL ALAN								DUYUSAL A.				PSİKOMOTOR ALAN																																																																							
DÜZEN ALIŞ.		1								1	1			1	1	1	1	1		4	6																																																																
ATLETİZM			1	1	1	1	1			5	1	2	1	4	2	2	2	2		8	17																																																																
VOLEYBOL		1				1		1		3	1	1		2	2	1	2	2	1	8	13																																																																
SER. CİMNASTİK				1						1	1	1		2	2	2	1	1		6	9																																																																
CİMNASTİK				1			1		3	5	2		2	4	2	2	2	3		9	18																																																																
BASKETBOL		1				1			1	3	1	1	1	3	2	2	2	1	1	8	14																																																																
HENTBOL		1				1			1	3	1	1		2	1		2	2	1	6	11																																																																
FUTBOL		1				1	1		1	4	1		1	2	2		1	2	1	6	12																																																																
TOPLAM		5	1	3	1	5	2	2	6	25	9	6	5	20	15	11	14	13	7	55	100																																																																

EK 3: CİMNASTİK ÜNİTESİ BELİRTKE TABLOSU

	HDEFLER												
	Araç Gerç Bilgisi												
	Sınıflamalar Bilbisi												
	Temel Becerileri Kavrayabilme												
	TOPLAM												
	İşbirliğinin Önemini Taktir Ediş												
	İşbirliği Alışkanlıkları Edinebilme												
	TOPLAM												
	Vücutunu Uygun Duruma Getirebilme												
	Koordinasyonu Geliştirebilme												
	İzlediği Temel Beceriyi Uygulayabilme												
	Temel Becerileri Edinebilme												
	TOPLAM												
GENEL TOPLAM													
KONULAR	BİLİŞSEL ALAN				DUY. AL.				PSİKOMOTOR ALAN				
CİMNASTİKLE İLGİLİ TEMEL BİLGİLER	1	1		2	1		1	1				1	4
GERİYE TAKLA			1	1		1	1	1	1	1	1	4	6
ÖNE TAKA			1	1		1	1			1	1	2	4
AMUT TAKLA			1	1		1	1			1	1	2	4
TOPLAM	1	1	3	5	1	3	4	2	1	3	3	9	18

EK 4:

CİMNASTİK DENEMELİK BİLİŞSEL TESTİ

1- Öne takla becerisini uygularken yapılması gerekli olan ilk hareket aşağıdaki seçeneklerin hangisinde verilmiştir?

- A)Elleri omuz genişliğinde mindere koyma
- B)Selamlamayı yapma ve duruş
- C)Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme.
- D)Enseyi ellerin ilerisine koyma
- E)Dizleri hafif bükme

2- Ellerin yere temas ettirilmesiyle ve bunu öne doğru yuvarlanmanın izlemesiyle yapılan cimnastik becerisi aşağıdakilerden hangisidir?

- A)Öne takla
- B)Geriye takla
- C)Flik-Flak
- D)Amut takla
- E)Çember

3- Aşağıdaki seçeneklerin hangisinde öne takla becerisinin önemli noktalarından birisi yanlış verilmiştir?

- A)Selamlamayı yapma ve duruş
- B)Enseyi ellerin ilerisine koyma
- C)Elleri omuz genişliğinde mindere koyma
- D>Sırtta akıcı bir şekilde yuvarlanma
- E)Elleri yere değdirerek dengeli bir şekilde ayağa kalkma

4- Aşağıda öne takla becerisi için verilen önemli noktalardan hangisi doğrudur?

- A)Dizleri gergin tutma
- B)Enseyi ellerin yanına koyma
- C)Elleri omuz genişliğini biraz geçecek şekilde mindere koyma
- D)Elleri yere değdirerek ayağa kalkma
- E)Toplanışta ellerle dizlerden tutma

5- Öne takla becerisini uygularken yapılması gerekli olan son hareket aşağıdaki seçeneklerin hangisinde verilmiştir?

- A)Selamlamayı yapma ve duruş
- B)Toplanışta ellerle, dizlerden tutma
- C)Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme
- D)Eller yere değmeden dengeli bir şekilde ayağa kalkma
- E) Sırtta akıcı bir şekilde yuvarlanma

6- Çömelik duruşta elleri, el ayaları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutulmasıyla ve bunu bir yuvarlanmanın izlemesiyle yapılan cimnastik becerisi aşağıdakilerden hangisidir?

- A)Öne takla
- B)Geriye takla
- C)Amut
- D)Çember
- E)Kartvil

7- Geriye takla becerisini uygularken yapılması gerekli olan ilk hareket aşağıdaki seçeneklerin hangisinde verilmiştir?

- A)Çömelik duruşa geçme
- B)Elleri mindere yerleştirme
- C)Elleri, el ayaları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma
- D)Selamlamayı yapma ve duruş
- E)Eller ile yeri itme

8- Aşağıdaki seçeneklerin hangisinde geriye takla becerisinin önemli noktalarından birisi yanlış verilmiştir?

- A)Başı vücuttan uzaklaştırma
- B)Çömelik duruşa geçme
- C)Elleri, el ayaları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma
- D)Dengeli bir şekilde ayağa kalkma
- E)Sırt üzerinde akıcı bir şekilde yuvarlanma

9- Geriye takla becerisini uygularken yapılması gerekli olan son hareket aşağıdaki seçeneklerin hangisinde verilmiştir?

- A)Selamlamayı yapma ve duruş
- B)Dengeli bir şekilde ayağa kalkma
- C)Elleri mindere yerleştirme
- D)Başı vücuttan uzaklaştırma
- E)Eller ile yeri itme

10- Aşağıda geriye takla becerisi için verilen önemli noktalardan hangisi doğrudur?

- A)Başı vücuttan uzaklaştırma
- B)Elleri yere koyarak ayağa dengeli bir şekilde kalkma
- C)Elleri, el ayakları aşağı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma
- D)Ayaklarla yeri itme
- E)Sırt üzerinde akıcı bir şekilde yuvarlanma

11- Amut takla becerisini uygularken yapılması gerekli olan ilk hareket aşağıdaki seçeneklerin hangisinde verilmiştir?

- A)Başı kollar arasında tutma
- B)Vücudu sıkılı tutma
- C)Selamlamayı yapma ve duruş
- D)Elleri mindere omuz genişliğinde yerleştirme
- E)Destek bacağına savurma bacağının yanına getirme

12- Amut takla becerisini uygularken yapılması gerekli olan son hareket aşağıdaki seçeneklerin hangisinde verilmiştir?

- A)Savurma bacağına yukarıya kaldırma
- B)Öne takla hareketini tamamlama
- C)Destek bacağına savurma bacağının yanına getirme
- D)Dayanma bacağının öne adımlanması ile kolları yukarı kaldırarak öne uzanma
- E)Vücudu sıkılı tutma

13- Dayanma bacağının öne adımlanarak, kolların yukarı kaldırılıp öne uzanılır. Bunu, savurma bacağının yukarıya kaldırılması izler. Vücut sıkılı tutulur. Bu cimnastik becerisi aşağıdakilerden hangisidir?

- A)Öne takla
- B)Geriye takla
- C)Çember
- D)Kartvil
- E)Amut

14- Aşağıda amut takla becerisi için verilen önemli noktalardan hangisi doğrudur?

- A)Savurma bacağına aşağıya indirme
- B)Vücudu serbest bırakma
- C)Başı kolların gerisinde tutma
- D)Elleri mindere birbirine bitişik şekilde yerleştirme
- E)Destek bacağına savurma bacağının yanına getirme

15- Aşağıdaki seçeneklerin hangisinde amut takla becerisinin önemli noktalarından birisi yanlış verilmiştir?

- A) Destek bacağına savurma bacağının yanına getirme
- B) Başı kolların ilerisinde tutma
- C) Vücudu sıkılı tutma
- D) Dirsekleri hafifçe bükerek enseyi mindere yerleştirme
- E) Dayanma bacağının öne adımlanması ile kolları yukarı kaldırarak öne uzanma

16- Aşağıdaki seçeneklerin hangisinde bayanların yarıştığı aletler doğru olarak verilmiştir?

- A)Atlama Masası - Asimetrik Paralel - Denge- Yer
- B)Atlama Masası - Paralel - Denge - Yer - Barfiks
- C)Yer - Kulplu Beygir – Halka - Asimetrik Paralel
- D)Yer -Asimetrik Paralel - Denge - Halka
- E) Atlama Masası - Paralel - Asimetrik Paralel –Halka

17- Cimnastik yarışmalarındaki aletlerde yarışmacılar belirli bir sıra ile yarışır.Buna olimpiik sıralama denir. Aşağıdaki seçeneklerin hangisinde erkelere ait olan olimpiik sıralama doğru olarak verilmiştir?

- A)Atlama Masası - Asimetrik Paralel - Denge- Yer – Barfiks – Kulplu Beygir
- B)Atlama Masası - Paralel - Denge - Yer – Barfiks – Kulplu Beygir
- C)Yer - Kulplu Beygir – Halka – Atlama Masası – Paralel - Barfiks
- D)Yer - Paralel – Atlama Beygiri – Halka – Barfiks – Kulplu Beygir
- E) Atlama Masası- Paralel - Asimetrik Paralel –Halka – Denge -Yer

18) I.Yer

II.Paralel

III.Denge

IV.Atlama Masası

Yukarıda verilen cimnastik aletlerinden hangilerini bayanlar kullanmaktadır?

- A) yalnız I
- B) I, II, IV
- C) I, III, IV
- D) I, III
- E)II, III

19) I.Barfiks

II.Yer

III.Denge

IV.Atlama Masası

Yukarıda verilen cimnastik aletlerinden hangilerini erkekler kullanmaktadır?

A)yalnız I B)I, III C)I, II, III D)I, II, IV E)I, II, III, IV

20- Cimnastik yarışmalarında bayanların ve erkeklerin yarıştığı veya kullandığı ortak aletler hangi seçenekte doğru olarak verilmiştir?

A)Yer-Atlama Masası

B)Kulplu Betgir-Yer

C)Asimetrik paralel-Paralel

D)Atlama Masası-Paralel

E)Denge-Yer

21) -Halka

-Paralel

-Denge

-Asimetrik Paralel

-Barfiks

Yukarıda bazı cimnastik aletleri verilmiştir. Verilen cimnastik aletleri aşağıdaki seçeneklerin hangisinde bayanlar ve erkeklerin kullandığı veya yarıştığı aletler olarak doğru sınıflandırılmıştır?

A)Bayanlar: halka, paralel, barfiks

Erkekler: denge, asimetrik paralel

B)Bayanlar: denge, asimetrik paralel

Erkekler: halka, paralel, barfiks

C)Bayanlar: halka, denge

Erkekler: paralel, asimetrik paralel, barfiks

D)Bayanlar: halka, asimetrik paralel

Erkekler: paralel, denge, barfiks

E)Bayanlar: barfiks, paralel, denge

Erkekler: asimetrik paralel, halka

22- Hız alma koşusunun ardından üzerinden überslak, kartvil veya çeşitli tekniklerle geçilen ve daha sonra yere düşüş ile bitirilen hareketlerin yapıldığı alet aşağıdakilerin hangisidir?

A)Atlama Masası

B)Denge

C)Paralel

D)Asimetrik Paralel

E)Yer

23- Cimnastik yarışmalarında bayanların kullandığı, yaklaşık olarak 10 cm eninde olan ve üzerine ayaklar ile çıkılarak çeşitli cimnastik hareketlerinin yapıldığı alet aşağıdakilerden hangisidir?

A)Atlama Masası

B)Denge

C)Paralel

D)Asimetrik Paralel

E)Yer

24- Yarışmalarda erkeklerin kullandığı yerden yüksekliği 1,75 cm olan ve birbiriyle aynı yüksekliğe sahip iki bardan oluşan cimnastik aleti aşağıdakilerden hangisidir?

A)Barfiks

B)Denge

C)Paralel

D)Asimetrik Paralel

E)Kulplu Beygir

25- Cimnastik yarışmalarında bayanların kullandığı birbirine paralel iki bardan oluşan ancak barların yükseklikleri birbirinden farklı olan cimnastik aleti aşağıdaki seçeneklerden hangisinde doğru olarak verilmiştir.

- A)Barfiks
- B)Asimetrik paralel
- C)Denge
- D)Halka
- E)Kulplu beygir

26- Aşağıdaki araçlardan hangisi erkeklerin yarışmalarında kullanılmaz?

- A)Atlama Masası
- B)Denge
- C)Paralel
- D)Barfiks
- E)Kulplu Beygir

27- Aşağıdaki araçlardan hangisi bayanların yarışmalarında kullanılmaz?

- A)Atlama Masası
- B)Denge
- C)Paralel
- D)Asimetrik Paralel
- E)Yer

28- 1-Enseyi ellerin ilerisine koyma

2-Dizleri hafif bükme.

3-Selamlamayı yapma ve duruş

4-Elleri omuz genişliğinde mindere koyma

5-Sırtta akıcı bir şekilde yuvarlanma

6-Eller yere değmeden dengeli bir şekilde ayağa kalkma.

7-Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme.

8-Toplanışta ellerle, dizlerden tutma.

Yukarıdaki numaralandırılmış cümlelerde öne takla becerisinin önemli noktaları karışık bir sıra halinde verilmiştir. Buna göre aşağıdaki seçeneklerin hangisinde öne takla becerisinin doğru sıralaması yapılmıştır?

- A)3,4,2,1,7,5,8,6
- B)3,2,4,7,1,5,8,6
- C)3,6,8,5,4,1,2,7
- D)3,2,5,1,7,4,6,8
- E)2,3,5,1,7,8,4,6

29- 1-Çömelik duruşa geçme

2-Selamlamayı yapma ve duruş.

3-Elleri mindere yerleştirme

4-Elleri, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma

5-Dengeli bir şekilde ayağa kalkma

6-Başı vücuda yaklaşturma

7-Ellerle yeri itirme

8-Sırt üzerinde akıcı bir şekilde yuvarlanma

Yukarıdaki numaralandırılmış cümlelerde geriye takla becerisinin önemli noktaları karışık bir sıra halinde verilmiştir. Buna göre aşağıdaki seçeneklerin hangisinde geriye takla becerisinin doğru sıralaması yapılmıştır?

- A)2,4,3,8,1,6,7,5
- B)3,6,4,1,7,2,5,8
- C)3,5,7,8,4,1,6,2
- D)2,4,1,8,3,6,7,5
- E)3,6,8,5,2,7,1,4

- 30- 1-Başı kollar arasında tutma
 2-Savurma bacağını yukarıya kaldırma
 3-Vücudu sıkılı tutma
 4-Selamlamayı yapma ve duruş
 5-Dayanma bacağının öne adımlanması ile kolları yukarı kaldırarak öne uzanma
 6-Öne takla hareketini tamamlama
 7-Elleri mindere omuz genişliğinde yerleştirme
 8-Destek bacağını savurma bacağının yanına getirme
 9-Dirsekleri hafifçe bükerek enseyi mindere yerleştirme

Yukarıdaki numaralandırılmış cümlelerde amut takla becerisinin önemli noktaları karışık bir sıra halinde verilmiştir. Buna göre aşağıdaki seçeneklerin hangisinde amut takla becerisinin doğru sıralaması yapılmıştır?

- A)4,5,7,2,8,3,1,9,6
 B)1,2,6,7,9,3,4,5,8
 C)4,5,1,2,8,7,3,9,6
 D)4,7,5,2,3,1,9,8,6
 E)9,6,3,2,1,7,4,8,5

EK 5: Soru Matrisi

öğrenci	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	Ara Toplam
1.soru	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	1	13
2.soru	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	16
3.soru	1	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	1	0	1	1	0	0	0	10
4.soru	1	0	0	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	11
5.soru	1	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	7
6.soru	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	14
7.soru	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0	1	0	1	1	10
8.soru	1	0	1	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	13
9.soru	1	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	7
10.soru	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	7
11.soru	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	0	1	0	1	0	11
12.soru	0	0	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0	9
13.soru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	16
14.soru	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	0	1	1	0	1	0	10
15.soru	0	0	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	0	9
16.soru	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	14
17.soru	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	1	1	1	10
18.soru	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	1	13
19.soru	1	1	1	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	11
20.soru	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	0	1	1	0	1	11
21.soru	1	1	1	1	0	0	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	12
22.soru	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	7
23.soru	1	0	0	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	11
24.soru	1	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	9
25.soru	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	10
26.soru	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	12
27.soru	1	1	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	1	0	0	9
28.soru	1	1	1	1	0	0	1	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	1	9
29.soru	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	11
30.soru	1	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	0	1	8
Toplam	27	21	19	24	14	19	9	16	13	9	24	18	15	15	23	16	17	21	320

öğrenci	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	Ara Toplam
1.soru	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	1	12
2.soru	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	16
3.soru	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	1	7
4.soru	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	6
5.soru	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	0	6
6.soru	1	0	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	9
7.soru	0	1	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	7
8.soru	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	14
9.soru	1	0	0	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	12
10.soru	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	3
11.soru	0	1	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	8
12.soru	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	10
13.soru	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	15
14.soru	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	0	0	1	0	0	10
15.soru	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	6
16.soru	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	16
17.soru	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	16
18.soru	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	12
19.soru	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	12
20.soru	1	1	1	0	1	1	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	13
21.soru	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	14
22.soru	0	1	1	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	5
23.soru	1	1	1	0	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	12
24.soru	0	1	0	1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	12
25.soru	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1	0	13
26.soru	0	1	1	1	1	0	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	12
27.soru	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	0	0	11
28.soru	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	12
29.soru	1	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	0	0	9
30.soru	1	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	1	0	1	0	7
Toplam	14	22	19	21	21	17	19	6	17	13	11	17	11	21	20	21	20	14	304

öğrenci	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	Ara toplam	Genel toplam
1.soru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	0	1	13	38
2.soru	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	16	48
3.soru	1	1	0	1	1	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	7	24
4.soru	1	0	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	8	26
5.soru	1	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	9	21
6.soru	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	0	12	35
7.soru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	0	1	12	29
8.soru	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	0	0	0	1	11	38
9.soru	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	13	32
10.soru	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	10	20
11.soru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0	0	1	1	12	31
12.soru	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	8	27
13.soru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	14	45
14.soru	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	1	10	30
15.soru	0	1	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	0	1	8	23
16.soru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	13	43
17.soru	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1	12	38
18.soru	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	7	34
19.soru	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	0	0	0	1	10	32
20.soru	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	13	37
21.soru	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	10	36
22.soru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	13	25
23.soru	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	1	1	1	12	35
24.soru	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	10	25
25.soru	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	10	33
26.soru	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	11	35
27.soru	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	1	0	1	0	11	32
28.soru	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	3	17
29.soru	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	13	33
30.soru	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1	1	10	22
Toplam	20	27	25	27	28	27	18	20	14	13	12	22	16	11	12	8	20	320	944

EK 6:

CİMNASTİK NİHAİ BİLİŞSEL TESTİ

- 1- Öne takla becerisini uygularken yapılması gerekli olan ilk hareket aşağıdaki seçeneklerin hangisinde verilmiştir?
 - A)Elleri omuz genişliğinde mindere koyma
 - B)Selamlamayı yapma ve duruş
 - C)Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme.
 - D)Enseyi ellerin ilerisine koyma
 - E)Dizleri hafif bükme
- 2- Aşağıdaki seçeneklerin hangisinde öne takla becerisinin önemli noktalarından birisi yanlış verilmiştir?
 - A)Selamlamayı yapma ve duruş
 - B)Enseyi ellerin ilerisine koyma
 - C)Elleri omuz genişliğinde mindere koyma
 - D)Sırtta akıcı bir şekilde yuvarlanma
 - E)Elleri yere değdirerek dengeli bir şekilde ayağa kalkma
- 3- Aşağıda öne takla becerisi için verilen önemli noktalardan hangisi doğrudur?
 - A)Dizleri gergin tutma
 - B)Enseyi ellerin yanına koyma
 - C)Elleri omuz genişliğini biraz geçecek şekilde mindere koyma
 - D)Elleri yere değdirerek ayağa kalkma
 - E)Toplanışta ellerle dizlerden tutma
- 4- Öne takla becerisini uygularken yapılması gerekli olan son hareket aşağıdaki seçeneklerin hangisinde verilmiştir?
 - A)Selamlamayı yapma ve duruş
 - B)Toplanışta ellerle, dizlerden tutma
 - C)Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme
 - D)Eller yere değmeden dengeli bir şekilde ayağa kalkma
 - E) Sırtta akıcı bir şekilde yuvarlanma
- 5- Çömelik duruşta elleri, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutulmasıyla ve bunu bir yuvarlanmanın izlemesiyle yapılan cimnastik becerisi aşağıdakilerden hangisidir?
 - A)Öne takla
 - B)Geriye takla
 - C)Amut
 - D)Çember
 - E)Kartvil
- 6- Geriye takla becerisini uygularken yapılması gerekli olan ilk hareket aşağıdaki seçeneklerin hangisinde verilmiştir?
 - A)Çömelik duruşa geçme
 - B)Elleri mindere yerleştirme
 - C)Elleri, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma
 - D)Selamlamayı yapma ve duruş
 - E)Eller ile yeri itme
- 7- Aşağıda geriye takla becerisi için verilen önemli noktalardan hangisi doğrudur?
 - A)Başı vücuttan uzaklaştırma
 - B)Elleri yere koyarak ayağa dengeli bir şekilde kalkma
 - C)Elleri, el ayakları aşağı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma
 - D)Ayaklarla yeri itme
 - E)Sırt üzerinde akıcı bir şekilde yuvarlanma
- 8- Amut takla becerisini uygularken yapılması gerekli olan ilk hareket aşağıdaki seçeneklerin hangisinde verilmiştir?
 - A)Başı kollar arasında tutma
 - B)Vücudu sıkılı tutma
 - C)Selamlamayı yapma ve duruş
 - D)Elleri mindere omuz genişliğinde yerleştirme
 - E)Destek bacağına savurma bacağının yanına getirme
- 9- Aşağıda amut takla becerisi için verilen önemli noktalardan hangisi doğrudur?
 - A)Savurma bacağına aşağıya indirme
 - B)Vücudu serbest bırakma
 - C)Başı kolların gerisinde tutma
 - D)Elleri mindere birbirine bitişik şekilde yerleştirme
 - E)Destek bacağına savurma bacağının yanına getirme

10- Aşağıdaki seçeneklerin hangisinde amut takla becerisinin önemli noktalarından birisi yanlış verilmiştir?

- A) Destek bacağına savurma bacağının yanına getirme
- B) Baş kolların ilerisinde tutma
- C) Vücudu sıkı tutma
- D) Dirsekleri hafifçe bükerek enseyi mindere yerleştirme
- E) Dayanma bacağının öne adımlanması ile kolları yukarı kaldırarak öne uzanma

11- Aşağıdaki seçeneklerin hangisinde bayanların yarıştığı aletler doğru olarak verilmiştir?

- A) Atlama Masası - Asimetrik Paralel - Denge- Yer
- B) Atlama Masası - Paralel - Denge - Yer - Barfiks
- C) Yer - Kulplu Beygir – Halka - Asimetrik Paralel
- D) Yer - Asimetrik Paralel - Denge - Halka
- E) Atlama Masası - Paralel - Asimetrik Paralel –Halka

12) I.Yer

II.Paralel

III.Denge

IV.Atlama Masası

Yukarıda verilen cimnastik aletlerinden hangilerini bayanlar kullanmaktadır?

- A) yalnız I
- B) I, II, IV
- C) I, III, IV
- D) I, III
- E) II, III

13) I.Barfiks

II.Yer

III.Denge

IV.Atlama Masası

Yukarıda verilen cimnastik aletlerinden hangilerini erkekler kullanmaktadır?

- A) yalnız I
- B) I, III
- C) I, II, III
- D) I, II, IV
- E) I, II, III, IV

14) -Halka

-Paralel

-Denge

-Asimetrik Paralel

-Barfiks

Yukarıda bazı cimnastik aletleri verilmiştir. Verilen cimnastik aletleri aşağıdaki seçeneklerin hangisinde bayanlar ve erkeklerin kullandığı veya yarıştığı aletler olarak doğru sınıflandırılmıştır?

A) Bayanlar: halka, paralel, barfiks

Erkekler: denge, asimetrik paralel

B) Bayanlar: denge, asimetrik paralel

Erkekler: halka, paralel, barfiks

C) Bayanlar: halka, denge

Erkekler: paralel, asimetrik paralel, barfiks

D) Bayanlar: halka, asimetrik paralel

Erkekler: paralel, denge, barfiks

E) Bayanlar: barfiks, paralel, denge

Erkekler: asimetrik paralel, halka

15- Hız alma koşusunun ardından üzerinden überslak, kartvil veya çeşitli tekniklerle geçilen ve daha sonra yere düşüş ile bitirilen hareketlerin yapıldığı alet aşağıdakilerin hangisidir?

A) Atlama Masası

B) Denge

C) Paralel

D) Asimetrik Paralel

E) Yer

16- Yarışmalarda erkeklerin kullandığı yerden yüksekliği 1,75 cm olan ve birbiriyle aynı yüksekliğe sahip iki bardan oluşan cimnastik aleti aşağıdakilerden hangisidir?

A) Barfiks

B) Denge

C) Paralel

D) Asimetrik Paralel

E) Kulplu Beygir

17- Cimnastik yarışmalarında bayanların kullandığı birbirine paralel iki bardan oluşan ancak barların yükseklikleri birbirinden farklı olan cimnastik aleti aşağıdaki seçeneklerden hangisinde doğru olarak verilmiştir.

- A)Barfiks
- B)Asimetrik paralel
- C)Denge
- D)Halka
- E)Kulplu beygir

18- Aşağıdaki araçlardan hangisi bayanların yarışmalarında kullanılmaz?

- A)Atlama Masası
- B)Denge
- C)Paralel
- D)Asimetrik Paralel
- E)Yer

19- 1-Çömelik duruşa geçme

2-Selamlamayı yapma ve duruş.

3-Elleri mindere yerleştirme

4-Elleri, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma

5-Dengeli bir şekilde ayağa kalkma

6-Başı vücuda yaklaştırma

7-Ellerle yeri itirme

8-Sırt üzerinde akıcı bir şekilde yuvarlanma

Yukarıdaki numaralandırılmış cümlelerde geriye takla becerisinin önemli noktaları karışık bir sıra halinde verilmiştir. Buna göre aşağıdaki seçeneklerin hangisinde geriye takla becerisinin doğru sıralaması yapılmıştır?

- A)2,4,3,8,1,6,7,5
- B)3,6,4,1,7,2,5,8
- C)3,5,7,8,4,1,6,2
- D)2,4,1,8,3,6,7,5
- E)3,6,8,5,2,7,1,4

20- 1-Başı kollar arasında tutma

2-Savurma bacağını yukarıya kaldırma

3-Vücudu sıkılı tutma

4-Selamlamayı yapma ve duruş

5-Dayanma bacağının öne adımlanması ile kolları yukarı kaldırarak öne uzanma

6-Öne takla hareketini tamamlama

7-Elleri mindere omuz genişliğinde yerleştirme

8-Destek bacağını savurma bacağının yanına getirme

9-Dirsekleri hafifçe bükerek enseyi mindere yerleştirme

Yukarıdaki numaralandırılmış cümlelerde amut takla becerisinin önemli noktaları karışık bir sıra halinde verilmiştir. Buna göre aşağıdaki seçeneklerin hangisinde amut takla becerisinin doğru sıralaması yapılmıştır?

- A)4,5,7,2,8,3,1,9,6
- B)1,2,6,7,9,3,4,5,8
- C)4,5,1,2,8,7,3,9,6
- D)4,7,5,2,3,1,9,8,6
- E)9,6,3,2,1,7,4,8,5

EK 7:BEDEN EGİTİMİ VE SPOR TUTUM ÖLÇEĞİ

AÇIKLAMA: Aşağıda sizlerin beden eğitimi ve spora ilişkin görüşlerinizi ifade eden cümlelere yer verilmiştir. Her cümleyi dikkatlice okuyarak sizin için hangi düzeyde bir anlam ifade ediyorsa bu durumu aşağıdaki ölçütlere göre cümlelerin karşısındaki kutucuğu karalayarak belirtiniz. Anketi lütfen 20 dakika içerisinde tamamlayınız ve üzerine isim yazmayınız. Anket soruları sadece araştırma amaçlı kullanılacaktır. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

- (5) Tamamen katılıyorum
 (4) Katılıyorum
 (3) Kararsızım
 (2) Katılmıyorum
 (1) Tamamen katılmıyorum

MADDELER	5	4	3	2	1
1. Beden eğitimi ve spor derslerinde hep korku hissine kapılırım.....	()	()	()	()	()
2. Beden eğitimi ve spor etkinliklerinde çok sıkılırım.....	()	()	()	()	()
3. Beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılmaktan daima çekinirim.....	()	()	()	()	()
4. Beden eğitimi ve spor dersinde başarılı olmak için çaba sarfetmem.....	()	()	()	()	()
5. Beden eğitimi ve spor dersine diğer dersler gibi zorunlu olduğu için katılırım.....	()	()	()	()	()
6. Beden eğitimi ve sporla ilgili konuşmak zevklidir.....	()	()	()	()	()
7. Beden eğitimi ve spordan çok zevk aldığım için dersi özlemle beklerim.....	()	()	()	()	()
8. Beden eğitimi dersinde ön plana çıkmaktan sakılırım.....	()	()	()	()	()
9. Beden eğitimi dersinde işbirliği duygularım gelişir.....	()	()	()	()	()
10. Beden eğitimi ve spor dersi sağlıklı ve temiz olmayı öğretir.....	()	()	()	()	()
11. Gelecekteki öğrencilik yaşantımda beden eğitimi ve spor dersi almak istemem.....	()	()	()	()	()
12. Beden eğitimi ve spor etkinliklerinin insanın sağlıklı gelişmesine katkı sağladığına inanırım.....	()	()	()	()	()
13. Okul ders programlarının beden eğitimi ve spor dersi koymak gerekli değildir.....	()	()	()	()	()
14. Beden eğitimi ve spor uğraşının gelecek yaşamımda önemli yarar sağlayacağına inanırım.....	()	()	()	()	()
15. Okul ders programlarının her yılında beden eğitimi ve spor olmalıdır.....	()	()	()	()	()
16. Beden eğitimi ve spor etkinliklerini katılmak beni dinlendirir.....	()	()	()	()	()
17. Beden eğitimi ve sporla ilgili etkinliklerin dürüstlük ve demokratik yaşam davranışları kazandırdığına inanırım.....	()	()	()	()	()
18. Egzersiz ve spor yaparak serbest zamanların daha iyi değerlendirildiğine inanırım.....	()	()	()	()	()
19. Beden eğitimi ve spor etkinlikleri ile uğraşmanın zaman kaybı.. olduğu inanırım.....	()	()	()	()	()
20. Serbest zamanlarımda egzersiz ve spor yapmak içimden gelmez.....	()	()	()	()	()
21. Beden eğitimi ve spor etkinliklerine önemli bir zamanımı ayırıyorum.....	()	()	()	()	()
22. Beden eğitimi ve sporla ilgili hiçbir şeye ilgi duymam.....	()	()	()	()	()
23. Beden eğitimi ve spor etkinlikleri her zaman ilgimi çeker.....	()	()	()	()	()
24. Beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılmayı başkalarına önermem	()	()	()	()	()

GERİYE TAKLA GÖZLEM FORMU

ADI-SOYADI:

İsimler KRİTERLER																				
1. Selamlamayı yapma ve duruş.																				
2. Elleri, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma.																				
3. Çömelik duruşa geçme																				
4. Sırt üzerinde akıcı bir şekilde yuvarlanma.																				
5. Elleri mindere yerleştirme.																				
6. Baş vücuda yaklaştırma.																				
7. Ellerle yeri itirme.																				
8. Dengeli bir şekilde ayağa kalkma																				
TOPLAM																				

5 - Çok İyi
 5 - İyi
 4 - Orta
 3 - Kötü
 1 - Başarısız

33 – 40 Çok İyi
 25 – 32 İyi
 17 – 24 Orta
 9 – 16 Kötü
 1 – 8 Başarısız

AMUT TAKLA GÖZLEM FORMU

ADI SOYADI:

İSİMLER																						
KRİTERLER																						
1. Selamlamayı yapma ve duruş.																						
2. Dayanma bacağına öne adımlanması ile kolları yukarı kaldırarak öne uzanma.																						
3. Elleri mindere omuz genişliğinde yerleştirme																						
4. Savurma bacağına yukarıya savurma																						
5. Destek bacağına savurma bacağına yanına getirme																						
6. Vücudu sıkı tutma																						
7. Baş kollar arasında tutma																						
8. Dirsekleri hafifçe bükerek enseyi mindere yerleştirme																						
9. Öne takla ile hareketi tamamlama																						
TOPLAM																						

6 - Çok İyi

6 - İyi

5 - Orta

4 - Kötü

1 - Başarısız

37 – 45 Çok İyi

28 – 36 İyi

19 – 27 Orta

10 – 18 Kötü

1 – 9 Başarısız

EK 9:**GELENEKSEL YÖNTEM GÜNLÜK DERS PLANI****OKUL:** Mudurnu Çok programlı lisesi**DERS:** Beden Eğitimi**ÜNİTE:** Cimnastik**KONU:** Öne takla**SINIF:** 9**SÜRE:**40+40+40**YER:** Spor salonu, okul bahçesi**ARAÇ GEREÇLER:** cimnastik minderi**STRATEJİ:** Sunuş,**YÖNTEM:** Demonstrasyon, takrir, soru cevap, komut, ,eğitsel oyun**HEDEF I :** Cimnastikte öne takla becerisini kavrayabilme.**HEDEF DAVRANIŞLAR :**

1. Öne takla becerisinin tekniksel özelliklerini söyleme/yazma
2. Öne takla becerisine ait verilen basamaklamayı kağıt üzerinde sıraya koyma.
3. Öne takla becerisinde yapılan hataları söyleme.

HEDEF II : Cimnastikte öne takla becerisini uygulayabilmek için vücudu hazır hale getirebilme**HEDEF DAVRANIŞLAR :**

1. Isınma için koşu yapma
2. Genel ısınma hareketleri yapma
3. Cimnastiğe özgü ısınma hareketlerini yapma

HEDEF III : Cimnastikte öne takla becerisini uygulayabilme.**HEDEF DAVRANIŞLAR :**

1. Selamlamayı yapma ve duruş.
2. Dizleri hafif bükme.
3. Elleri omuz genişliğinde mindere koyma.
4. Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme.
5. Enseyi ellerin ilerisine koyma.
6. Sırtta akıcı bir şekilde yuvarlanma
7. Toplanışta ellerle, dizlerden tutma.
8. Eller yere değmeden dengeli bir şekilde ayağa kalkma.

HEDEF IV : Cimnastikte öne takla becerisini yapmaya istekli oluş**HEDEF DAVRANIŞLAR :**

1. Spor kıyafetleriyle ders alanında bulunma
2. Yapılan etkinliklere istekle katılma
3. Verilen farklı etkinlikleri en iyi şekilde yapma

DERSE GİRİŞ VE ÖN ISINMA	ETKİNLİKLER	ŞEKİLLER	ÖNEMLİ UYARILAR	EĞİTSEL OYUN VE DERSİ BİTİRİŞ
*Selamlaşma ve yoklamanın yapılması. *Sağlık problemi olan öğrencilerin belirlenmesi. Problemleri öğrencilere gerekli görevlerin verilmesi. *Öğretmenin yeni bir üniteye geçildiğini ve bu ünitenin cimmastik ünitesi olduğunu öğrencilere söylemesi *Öğretmenin bu günkü dersimizde öne takla becerisini işleyeceğiz diyerek öğrencileri konudan haberdar etmesi. *Öğretmenin öğrencilere cimmastik ile ilgili temel bilgileri anlatması ve sınıfta verilen bilgilerin tartışılması. *Öğretmenin öne takla becerisini anlatması ve uygulayarak öğrencilere göstermesi.	*Öğrencilerin tekrar içeriye alınması. *Öğretmenin minder üzerinde beşik sallantısı hareketini göstermesi ve öğrencilerin alıştırmayı uygulaması. *Öğretmenin Beşik sallantısı hareketi sonrası çömelik duruşa geçme hareketini göstermesi ve öğrencilerin hareketi uygulamaları *Öğretmenin Beşik sallantısı hareketi sonrası ayağa kalkma hareketini göstermesi ve öğrencilerin hareketi uygulaması *Öğretmenin Yardımlı olarak öne takla becerisini göstermesi ve öğrencilerin hareketi uygulamaları * Öğretmenin Öne takla becerisini göstermesi ve öğrencilerin öne takla becerisini uygulaması *Öğretmenin öğrencilere gerekli dönüt ve		*Ellerinizi ile bacaklarınızı tutun *Çömelik duruşa geçerken ellerinizi yere koymayın *Selamlama ve duruşu gösterin *Ellerinizi omuz genişliğinde mindere koyun *Enseyi ellerin ilerisine koyun *Toplanışta eller ile dizlerden tutun	*Eğitsel oyun: öğrenciler ile kedi-fare oyununun oynanması.(Öğrenciler İkişerli eş olurlar ve her eş birbirinin koluna girer.Eşler karışık olarak sahaya dağılırlar.Oyunda bir kedi ve fare seçilir fare kaçır ve kedi de onu kovalar. Fare kimin koluna girerse diğer taraftaki eş fare olur ve o kaçmaya devam eder. Oyundaki amaç başka birini yakalamaktır.) *Öğrencilerin U düzeninde toplanması ve öğretmenin derste en iyi çalışan, öğrenciyi seçmesi ve ona teşekkür ederek sınıfta alkışlatması. *Öğretmenin bir sonraki hafta geriye takla becerisini öğreneceksiniz diyerek öğrencileri bir sonraki konudan haberdar etmesi. *1 tur joğ atılması ve soğuma egzersizlerinin yapılması. *Öğrencilere ders katılımlarından dolayı teşekkür edilmesi ve dersin bitirilmesi.

*Öne takla becerisinin önemli noktalarının sınıfta tartışılması. *Öğrencilerin bahçeye çıkarak öğretmen eşliğinde sırasıyla aşağıdaki hareketleri yapmaları. *1 tur yürüme *4 tur koşu *Eller belde olacak şekilde küçük sıçramalar *Dizleri karna çekme *Topukları kalçaya çekme *Ayı yürüyüşü *Yengeç Yürüyüşü *Tavşan Sıçraması *Topal Köpek Yürüyüşü *Açma-germe egzersizleri	pekiştireçleri vermesi. *Çalışmanın öğretmenin işareti ile bitirilmesi. *Öğrencilerin bir araya gelerek cimnastik minderleri üzerine oturmaları ve öğretmenin tahta üzerinde öne takla becerisinin önemli noktalarını anlatması ve öğrenciler ile soru cevap yöntemi ile önemli noktaların tartışılması *Araç ve gereçlerin öğrenciler yardımıyla toplanması			
--	--	--	--	--

GELENEKSEL YÖNTEM GÜNLÜK DERS PLANI

OKUL: Mudurnu Çok programlı lisesi

DERS: Beden Eğitimi

ÜNİTE: Cimnastik

KONU: Geriye takla

SINIF: 9

SÜRE:40+40+40

YER: Spor salonu, okul bahçesi

ARAÇ GEREÇLER: cimnastik minderi,

STRATEJİ: Sunuş,

YÖNTEM: Demonstrasyon, takrir, soru cevap, komut,

HEDEF I : Cimnastikte geriye takla becerisini kavrayabilme.

HEDEF DAVRANIŞLAR :

1. Geriye takla becerisinin tekniksel özelliklerini söyleme/yazma
2. Geriye takla becerisine ait verilen tekniksel özellikleri kağıt üzerinde sıraya koyma.
3. Geriye takla becerisinde yapılan hataları söyleme.

HEDEF II : Cimnastikte geriye takla becerisini uygulayabilmek için vücudu hazır hale getirebilme

HEDEF DAVRANIŞLAR :

1. Isınma için koşu yapma
2. Genel ısınma hareketleri yapma
3. Cimnastiğe özgü ısınma hareketlerini yapma

HEDEF III : Cimnastikte geriye takla becerisini uygulayabilme.

HEDEF DAVRANIŞLAR :

1. Selamlamayı yapma.
2. Çömelik duruşa geçme
3. Elleri, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma
4. Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme.
5. Sırt üzerinde yuvarlanma
6. Dizleri karna çekme
7. Elleri mindere yerleştirme
8. Baş vücuda yaklaştırma
9. Ellerle yeri itme
10. Dengeli bir şekilde ayağa kalkma

HEDEF IV : Cimnastikte geriye takla becerisini yapmaya istekli oluş

HEDEF DAVRANIŞLAR :

1. Spor kıyafetleriyle ders alanında bulunma
2. Yapılan etkinliklere istekle katılma
3. Verilen farklı etkinlikleri en iyi şekilde yapma

DERSE GİRİŞ VE ÖN İSINMA	ETKİNLİKLER	ŞEKİLLER	ÖNEMLİ UYARILAR	EĞİTSEL OYUN VE DERSİ BİTİRİŞ
*Selamlaşma ve yoklamanın yapılması. *Sağlık problemi olan öğrencilerin belirlenmesi. Problemli öğrencilere gerekli görevlerin verilmesi. *Öğretmenin geçen hafta gerçekten iyi bir şekilde çalıştınız bu hafta sizden daha etkin bir şekilde derse katılmanızı bekliyorum diyerek dikkatlerin çekilmesi. *Öğretmenin dersteki temel amacım geriye takla becerisini öğrenmeniz. diyerek öğrencilerin hedeften haberdar edilmesi. *Öğretmenin geriye takla becerisini iyi bir şekilde uygulayan kişiyi ödüllendireceğim diyerek öğrencileri güdülemesi. *Öğretmenin öğrencilere cimnastik ile ilgili temel bilgileri anlatması. *Cimnastik ile ilgili temel bilgilerin soru cevap yöntemiyle sınıfta tartışılması.	*Öğrencilerin tekrar içeriye alınması. * Öğretmenin Minder üzerinde beşik sallantısı hareketini göstermesi ve öğrencilerin uygulaması. * Öğretmenin Beşik hareketi sonrası çömelik duruşa geçme hareketini göstermesi ve öğrencilerin uygulaması. * Öğretmenin Beşik hareketi sonrası ayağa kalkma hareketini göstermesi ve öğrencilerin uygulaması 4-Öğretmenin çömelik duruşa geçerek ellerini, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerine yerleştirme çalışmasını göstermesi ve öğrencilerin uygulaması * Öğretmenin Çömelik duruştan minder üzerine sırt üstü yuvarlanılarak, elleri mindere yerleştirme ve tekrar çömelik		*El ayaklarınız yukarıyı göstereceğiniz *Ellerinizi yeri itin *Dizlerinizi karna çekin	*Eğitsel oyun: öğrenciler ile kedi-fare oyununun oynanması.(Öğrenciler İkişerli eş olurlar ve her eş birbirinin koluna girer.Eşler karışık olarak sahaya dağılırlar.Oyun da bir kedi ve fare seçilir fare kaçır ve kedi de onu kovalar. Fare kimin koluna girerse diğer taraftaki eş fare olur ve o kaçmaya devam eder.Oyundaki amaç başka birini yakalamaktır.) *Öğrencilerin U düzeninde toplanması ve öğretmenin derste en iyi çalışan, beceriyi en iyi uygulayan öğrenciyi seçmesi ve ona teşekkür ederek sınıfta alkışlatması. *Öğretmenin bir sonraki hafta amut takla becerisini öğreneceksiniz diyerek öğrencileri bir

*Öğretmenin geriye takla becerisini anlatması ve uygulayarak öğrencilere göstermesi *Öğrencilerin bahçeye çıkarılarak öğretmen eşliğinde sırasıyla aşağıdaki hareketlerin yaptırılması. *1 tur yürüme *4 tur koşu *Eller belde olacak şekilde küçük sıçramalar *Dizleri karna çekme *Topukları kalçaya çekme *Ayı yürüyüşü *Yengeç Yürüyüşü *Tavşan Sıçraması *Topal Köpek Yürüyüşü *Açma-germe egzersizleri	duruşa geçme çalışmasını göstermesi ve öğrencilerin uygulaması. * Öğretmenin Yardımlı geriye takla becerisini göstermesi ve öğrencilerin uygulaması * Öğretmenin Geriye takla becerisini göstermesi ve öğrencilerin uygulaması *Öğretmenin öğrencilere gerekli dönüt ve pekiştireçleri vermesi. *Çalışmanın öğretmenin işareti ile bitirilmesi. *Öğrencilerin cimmastik minderleri üzerine oturmaları *Öğretmenin geriye takla becerisinin önemli noktalarını yazı tahtası üzerinde bir kez daha açıklaması ve soru cevap yöntemiyle önemli noktaların tartışılması *Araç ve gereçlerin öğrenciler yardımıyla toplanması			sonraki konudan haberdar etmesi *1 tur joğ atılması ve soğuma egzersizlerinin yapılması. *Öğrencilere ders katılımlarından dolayı teşekkür edilmesi ve dersin bitirilmesi.
--	--	--	--	---

GELENEKSEL YÖNTEM GÜNLÜK DERS PLANI

OKUL: Mudurnu Çok programlı lisesi

DERS: Beden Eğitimi

ÜNİTE: Cimnastik

KONU: Amut takla

SINIF: 9

SÜRE:40+40+40

YER: Spor salonu, okul bahçesi

ARAÇ GEREÇLER:cimnastik minderi

STRATEJİ: Sunuş,

YÖNTEM: Demonstrasyon, takrir, soru cevap, komut

HEDEF I : Cimnastikte amut takla becerisini kavrayabilme.

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.Amut takla becerisinin tekniksel özelliklerini söyleme/yazma
- 2.Amut takla becerisine ait verilen basamaklamayı kağıt üzerinde sıraya koyma.
- 3.Amut takla becerisinde yapılan hataları söyleme.

HEDEF II : Cimnastikte amut takla becerisini uygulayabilmek için vücudu hazır hale getirebilme

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.Isınma için koşu yapma
- 2.Genel ısınma hareketleri yapma
- 3.Cimnastiğe özgü ısınma hareketlerini yapma

HEDEF III : Cimnastikte amut takla becerisini uygulayabilme.

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.Selamlamayı yapma.
- 2.Giriş adımının atılması ile kolları geriden öne getirerek ileri uzanma
- 3.Elleri mindere omuz genişliğinde yerleştirme
- 4.Savurma bacağına yukarıya savurma
- 5.Destek bacağına savurma bacağının yanına getirme
- 6.Vücudu sıkılı tutma
- 7.Amutta iki saniye bekleme
- 8.Her iki eli dirseklerden hafifçe bükme.
- 9.Baş ve boyunu içeri çekme.
- 10.Ense ve sırt üzerinde yuvarlanma.
- 11.Eller ile dizlerden tutarak ayağa kalkma.

HEDEF IV : Cimnastikte amut becerisini yapmaya istekli oluş

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.Spor kıyafetleriyle ders alanında bulunma
- 2.Yapılan etkinliklere istekle katılma
- 3.Verilen farklı etkinlikleri en iyi şekilde yapma

DERSE GİRİŞ VE ÖN İSINMA	ETKİNLİKLER	ŞEKİLLER	ÖNEMLİ UYARILAR	EĞİTSEL OYUN VE DERSİ BİTİRİŞ
*Selamlaşma ve yoklamanın yapılması. *Sağlık problemi olan öğrencilerin belirlenmesi. Problemlili öğrencilere gerekli görevlerin verilmesi. *Öğretmenin geçen hafta gerçekten iyi bir şekilde çalıştınız bu hafta sizden daha etkin bir şekilde derse katılmanızı bekliyorum diyerek dikkatlerin çekilmesi. *Öğretmenin dersteki temel amacım amut takla becerisini öğrenmeniz. diyerek öğrencilerin hedeften haberdar edilmesi. *Öğretmenin amut takla becerisini iyi bir şekilde uygulayan kişiyi ödüllendireceğimi diyerek öğrencileri güdülemesi. *Öğretmenin öğrencilere cimmastik ile ilgili temel bilgileri	*Öğrencilerin tekrar içeriye alınması. *Öğretmenin Topal köpek hareketini göstermesi ve öğrencilerin uygulaması *Öğretmenin Duvar da amut çalışması hareketini göstermesi ve öğrencilerin uygulaması *Öğretmenin Yardımlı amut çalışmasını göstermesi ve öğrencilerin uygulaması *Öğretmenin Amut yapma ve başı içeriye alarak ense ve sırt üzerinden yuvarlanma çalışmasını göstermesi ve öğrencilerin uygulaması(yardımlı) *Öğretmenin Amut yapma-yuvarlanma-dizlerden tutarak ayağa kalkma çalışmasını (yardımlı) göstermesi ve öğrencilerin uygulaması 6-Yardımsız amut takla çalışmasını göstermesi ve öğrencilerin uygulaması *Öğretmenin öğrencilere gerekli dönüt ve pekiştireçleri vermesi. *Çalışmanın öğretmenin işareti ile bitirilmesi. *Öğrencilerin cimmastik minderleri üzerine oturmaları * Öğretmenin amut		*Selamlamayı gösterin *Savurma bacağınızı yukarıya savurun *Vücudunuz u sıkılı tutun *Başınızı ve boynunuzu içeriye çekin *Ense ve sırt üzerinde yuvarlanın *Amutta iki saniye beklemeye çalışın	*Eğitsel oyun: öğrenciler ile kedi-fare oyununun oynanması.(Öğrenciler İkişerli eş olurlar ve her eş birbirinin koluna girer.Eşler karışık olarak sahaya dağılırlar.Oyunda bir kedi ve fare seçilir fare kaçır ve kedi de onu kovalar. Fare kimin koluna girerse diğer taraftaki eş fare olur ve o kaçmaya devam eder.Oyundaki amaç başka birini yakalatmaktır.) *Öğrencilerin U düzeninde toplanması ve öğretmenin derste en iyi çalışan, beceriyi en iyi uygulayan öğrenciyi seçmesi ve ona teşekkür ederek sınıfta alkışlatması. *Öğretmenin bir sonraki hafta spor sakatlıkları ve ilkyardım konusunu öğreneceksiniz diyerek öğrencileri bir sonraki konudan haberdar etmesi *1 tur joğ atılması ve soğuma egzersizlerinin yapılması. *Öğrencilere ders katılımlarından dolayı teşekkür edilmesi ve dersin bitirilmesi

anlatması. *Cimnastik ile ilgili temel bilgilerin soru cevap yöntemiyle sınıfta tartışılması. *Öğretmenin amut takla becerisini anlatması ve uygulayarak öğrencilere göstermesi *Öğrencilerin bahçeye çıkarılarak öğretmen eşliğinde sırasıyla aşağıdaki hareketlerin yaptırılması. *1 tur yürüme *4 tur koşu *Eller belde olacak şekilde küçük sıçramalar *Dizleri karna çekme *Topukları kalçaya çekme *Ayı yürüyüşü *Yengeç Yürüyüşü *Tavşan Sıçraması *Topal Köpek Yürüyüşü *Açma-germe egzersizleri	takla becerisinin önemli noktalarını yazı tahtası üzerinde bir kez daha açıklaması. *Araç ve gereçlerin öğrenciler yardımıyla toplanması			
---	---	--	--	--

EK 10:**İŞBİRLİKÇİ YÖNTEM GÜNLÜK DERS PLANI****OKUL:** Mudurnu Çok programlı lisesi**DERS:** Beden Eğitimi**ÜNİTE:** Cimnastik**KONU:** Öne takla**SINIF:** 9**SÜRE:**40+40+40**YER:** Spor salonu, okul bahçesi**ARAÇ GEREÇLER:**Çalışma yaprakları, cimnastik minderi, , resimler, kartonlar, fişler, yapıştırıcı**STRATEJİ:** Sunuş,**YÖNTEM:** Demonstrasyon, takrir, soru cevap, komut, eşli çalışma , pano hazırlama, eğitsel oyun**HEDEF I :** Cimnastikte öne takla becerisini kavrayabilme.**HEDEF DAVRANIŞLAR :**

- 1.Öne takla becerisinin tekniksel özelliklerini söyleme/yazma
- 2.Öne takla becerisine ait verilen basamaklamayı kağıt üzerinde sıraya koyma.
- 3.Öne takla becerisinde yapılan hataları söyleme.

HEDEF II : Cimnastikte öne takla becerisini uygulayabilmek için vücudu hazır hale getirebilme**HEDEF DAVRANIŞLAR :**

- 1.İsınma için koşu yapma
- 2.Genel ısınma hareketleri yapma
- 3.Cimnastiğe özgü ısınma hareketlerini yapma

HEDEF III : Cimnastikte öne takla becerisini uygulayabilme.**HEDEF DAVRANIŞLAR :**

- 1.Selamlamayı yapma ve duruş.
- 2.Dizleri hafif bükme.
- 3.Elleri omuz genişliğinde mindere koyma.
- 4.Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme.
- 5.Enseyi ellerin ilerisine koyma.
- 6.Sırtta akıcı bir şekilde yuvarlanma
- 7.Toplanışta ellerle, dizlerden tutma.
- 8.Eller yere değmeden dengeli bir şekilde ayağa kalkma.

HEDEF IV : Cimnastikte öne takla becerisini öğrenirken işbirliği yapmaya istekli oluş**HEDEF DAVRANIŞLAR :**

- 1.Arkadaşına dönüt-düzeltilme verme
- 2.Grup ile birlikte duvar panosu hazırlama
- 3.Eşyle birlikte verilen bulmacayı çözme

DERSE GİRİŞ VE ÖN ISINMA	ETKİNLİKLER	ŞEKİLLER	ÖNEMLİ UYARILAR	EĞİTSEL OYUN VE DERSİ BİTİRİŞ
*Selamlaşma ve yoklamanın yapılması. *Sağlık problemi olan öğrencilerin belirlenmesi. Problemli öğrencilere gerekli görevlerin verilmesi. *Öğretmenin yeni bir üniteye geçildiğini ve bu ünitenin cimnastik ünitesi olduğunu öğrencilere söylemesi *Öğretmenin bu günkü dersimizi farklı bir yöntem ile işleyeceğiz diyerek dikkat çekmesi. *Öğretmenin bu derste temel amacım işbirliği içinde çalışmanızı sağlamaktır. İşbirliği içinde çalışan kişileri ödüllendireceğim diyerek öğrencilerin güdülenmesi ve öğrencilerin hedeften haberdar edilmesi. *Öğretmenin bu günkü dersimizde öne takla becerisini	*Öğretmenin ‘dersimizi işbirlikçi öğrenme yöntemi olan eşli çalışma yöntemiyle işleyeceğiz, sizlere çalışma yaprakları dağıtacağım ve her biriniz ikişerli eş olacaksınız, eşlerden biri uygulayıcı diğeri gözlemci olacak ve çalışma yaprağında yazan alıştırmaları uygulayıcı olan eş uygulayacak, gözlemci olan eş ise uygulamayı yapan arkadaşını objektif olarak değerlendirecek. Daha sonra benim işaretim ile birlikte roller değiştirilecek’ diyerek öğrencileri bilgilendirmesi. *Öğretmenin size dağıtacağım çalışma yapraklarında öne takla becerisinin nasıl yapılacağı ve önemli noktaları yazıyor, arkadaşınızı değerlendirirken bu önemli noktalara dikkat ederek arkadaşınızı değerlendireceksiniz ve arkadaşınıza dönüt-pekistireçleri siz sunacaksınız diyerek açıklamalarına devam etmesi. *Öğrencilerin tekrar içeriye alınması. *Öğretmenin öne takla becerisinin yardım şeklini ve		*Arkadaşımı za dönüt ve pekistireç verin	*Eğitsel oyun: öğrenciler ile kedi-fare oyununun oynanması.(Öğrenciler İkişerli eş olurlar ve her eş birbirinin koluna girer.Eşler karışık olarak sahaya dağılırlar.Oyunda bir kedi ve fare seçilir fare kaçar ve kedi de onu kovalar. Fare kimin koluna girerse diğer taraftaki eş fare olur ve o kaçmaya devam eder. Oyundaki amaç başka birini yakalatmaktır.) *Öğrencilerin U düzeninde toplanması ve öğretmenin çalışma yapraklarını değerlendirmesi ve derste en iyi çalışan, en objektif değerlendirmeyi yaparak arkadaşının öğrenmesine yardımcı olan öğrenciyi seçmesi ve ona teşekkür ederek sınıfta alkışlatması. *Öğretmenin bir sonraki hafta geriye takla becerisini öğreneceksiniz diyerek öğrencileri bir sonraki konudan haberdar etmesi. *1 tur joğ atılması ve soğuma egzersizlerinin yapılması. *Öğrencilere ders katılımlarından

işleyeceğiz diyerek öğrencileri konudan haberdar etmesi. *Öğretmenin öğrencilere cimmastik ile ilgili temel bilgileri içeren puzzle dağıtması ve öğrencilerin ikiyeşerli eş olarak puzzle üzerinde işbirliği yaparak çalışmaları. *Öğrenciler ile birlikte puzzle üzerindeki bilgilerin tartışılması ve gerekli bilgilerin verilmesi. *Öğretmenin öne takla becerisini anlatması ve uygulayarak öğrencilere göstermesi *Öğrencilerin bahçeye çıkarak öğretmen eşliğinde sırasıyla aşağıdaki hareketleri yapmaları. *1 tur yürüme *4 tur koşu *Eller belde olacak şekilde küçük sıçramalar *Dizleri karna çekme	çalışma yaprağındaki alıştırma öğrencilere göstermesi. <u>Alıştırmalar</u> -Minder üzerinde beşik sallantısı hareketini uygulama -Beşik sallantısı hareketi sonrası çömelik duruşa geçme. - Beşik sallantısı hareketi sonrası ayağa kalkma. -Yardımlı olarak öne takla becerisini uygulama -Öne takla becerisini uygulama *Öğrencilere çalışma yapraklarının dağıtılması ve öğrencilerin ikiyeşerli eş olmaları. *Uygulayı ve gözlemci öğrencilerin belirlenmesi. *Uygulayıcıların çalışma yaprağındaki çalışmaları uygulaması ve gözlemci öğrencilerin arkadaşlarını değerlendirmesi. *Öne takla becerisini uygulayan öğrenciye gözlemci öğrencinin yardım etmesi. *Öğretmenin gözlemci öğrencilere gerekli dönüt ve pekiştireçleri vermesi. *Öğretmenin işareti ile rollerin değiştirilmesi ve çalışmaya devam edilmesi. *Öğretmenin yeni gözlemcilere dönüt ve pekiştireçler sunması. *Çalışmanın		*Objektif değerlendirme yapmanızı istiyorum.	dolayı teşekkür edilmesi ve dersin bitirilmesi.
---	--	--	---	--

*Topukları kalçaya çekme *Ayı yürüyüşü *Yengeç Yürüyüşü *Tavşan Sıçraması *Topal Köpek Yürüyüşü *Açma-germe egzersizleri	öğretmenin işareti ile bitirilmesi. *Çalışma yapraklarının öğrenciler yardımıyla toplanması. *Öğrencilerin 5 gruba ayrılması ve cimnastik minderleri üzerine oturmaları *Öğretmen tarafından her gruba karton,yapıştırıcı,renkli kalem,öne takla becerisinin önemli noktalarını içeren fişler,öne takla becerisinin resimlerinin verilmesi. *öğretmenin ‘verdiğim bu araç-gereçler ile her grup bir duvar panosu oluşturacak’ diyerek açıklama yapması. *öğretmenin duvar panolarını oluştururken resimleri istediğiniz gibi yapıştırabilirsiniz ancak önemli noktaları içeren fişleri doğru sıra ile yapıştırmanızı ve grup arkadaşlarınızla işbirliği yapmanızı istiyorum’ diyerek açıklamalarına devam etmesi. *Öğrencilerin grup arkadaşları ile birlikte duvar panolarını oluşturmaları. *duvar panolarının toplanması ve panoların salonun duvarına asılması. *Öğrenciler ile birlikte en doğru ve güzel duvar panosunun seçilmesi ve grubun			
--	---	--	--	--

	alkışlanması. *Öğretmenin öne takla becerisinin önemli noktalarını bu duvar panosu üzerinde bir kez daha açıklaması. *Araç ve gereçlerin öğrenciler yardımıyla toplanması			
--	--	--	--	--

İŞBİRLİKÇİ YÖNTEM GÜNLÜK DERS PLANI

OKUL: Mudurnu Çok programlı lisesi

DERS: Beden Eğitimi

ÜNİTE: Cimnastik

KONU: Geriye takla

SINIF: 9

SÜRE:40+40+40

YER: Spor salonu, okul bahçesi

ARAÇ GEREÇLER:Çalışma yaprakları, cimnastik minderi, , resimler, kartonlar, fişler, yapıştırıcı

STRATEJİ: Sunuş,

YÖNTEM: Demonstrasyon, takrir, soru cevap, komut, eşli çalışma , pano hazırlama

HEDEF I : Cimnastikte geriye takla becerisini kavrayabilme.

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.Geriye takla becerisinin tekniksel özelliklerini söyleme/yazma
- 2.Geriye takla becerisine ait verilen tekniksel özellikleri kağıt üzerinde sıraya koyma.
- 3.Geriye takla becerisinde yapılan hataları söyleme.

HEDEF II : Cimnastikte geriye takla becerisini uygulayabilmek için vücudu hazır hale getirebilme

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.İsınma için koşu yapma
- 2.Genel ısınma hareketleri yapma
- 3.Cimnastiğe özgü ısınma hareketlerini yapma

HEDEF III : Cimnastikte geriye takla becerisini uygulayabilme.

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.Selamlamayı yapma.
- 2.Çömelik duruşa geçme
- 3.Elleri, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma
- 4.Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme.
- 5.Sırt üzerinde yuvarlanma
- 6.Dizleri karna çekme
- 7.Elleri mindere yerleştirme
- 8.Başı vücuda yaklaştırma
- 9.Ellerle yeri itme
- 10.Dengeli bir şekilde ayağa kalkma

HEDEF IV : Cimnastikte öne takla becerisini öğrenirken işbirliği yapmaya istekli oluş

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.Arkadaşına dönüt-düzeltilme verme
- 2.Grup ile birlikte duvar panosu hazırlama
- 3.Eşle birlikte verilen bulmacayı çözme

DERSE GİRİŞ VE ÖN İSINMA	ETKİNLİKLER	ŞEKİLLER	ÖNEMLİ UYARILAR	EĞİTSEL OYUN VE DERSİ BİTİRİŞ
*Selamlaşma ve yoklamanın yapılması. *Sağlık problemi olan öğrencilerin belirlenmesi. Problemleri öğrencilere gerekli görevlerin verilmesi. *Öğretmenin bu günkü dersimizi eşli çalışma yöntemi ile işleyeceğiz diyerek öğrencileri bilgilendirmesi. *Öğretmenin bir önceki derste olduğu dibi sizlere çalışma yaprakları dağıtacağım demesi. Öğretmenin ‘dağıtacağım çalışma yapraklarında öğreneceğiniz becerinin nasıl yapılacağı ve önemli noktaları yazıyor, arkadaşınızı değerlendirirken bu önemli noktalara dikkat ederek arkadaşınızı değerlendireceksiniz ve arkadaşınıza dönüt-pekiştireçleri siz sunacaksınız’	*Öğrencilerin tekrar içeriye alınması. *Öğretmenin geriye takla becerisinin yardım şeklini ve çalışma yaprağında olan alıştırmaları öğrencilere göstermesi. Alıştırmalar 1-Minder üzerinde eşli hareketini uygulama, 2-Beşik hareketi sonrası çömelik duruşa geçme, 3-Beşik hareketi sonrası ayağa kalkma, 4-Öğrencilerin çömelik duruşa geçerek ellerini, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerine yerleştirme çalışması yapmaları. 5-Çömelik duruştan minder üzerine sırt üstü yuvarlanılarak, elleri mindere yerleştirme ve tekrar çömelik duruşa geçme çalışması. 6-Yardımlı geriye takla becerisini uygulama. 7-Geriye takla becerisini uygulama *Öğrencilere çalışma		*Arkadaşını za dönüt ve pekiştireç verin *Objektif değerlendirme yapmanızı istiyorum.	*Eğitsel oyun: öğrenciler ile kedi-fare oyununun oynanması.(Öğrenciler İkişerli eş olurlar ve her eş birbirinin koluna girer.Eşler karışık olarak sahaya dağılırlar.Oyunda bir kedi ve fare seçilir fare kaçır ve kedi de onu kovalar. Fare kimin koluna girerse diğer taraftaki eş fare olur ve o kaçmaya devam eder.Oyundaki amaç başka birini yakalatmaktır.) *Öğrencilerin U düzeninde toplanması ve öğretmenin çalışma yapraklarını değerlendirmesi ve derste en iyi çalışan, en objektif değerlendirmeyi yaparak arkadaşının öğrenmesine yardımcı olan öğrenciyi seçmesi ve ona teşekkür ederek sınıfta alkışlatması. *Öğretmenin bir sonraki hafta amut takla becerisini öğreneceksiniz diyerek öğrencileri bir sonraki konudan haberdar etmesi *1 tur joğ atılması ve soğuma egzersizlerinin yapılması. *Öğrencilere ders

diyerek açıklamalarına devam etmesi. *Öğretmenin geçen hafta gerçekten iyi bir şekilde çalıştınız ve birbiriniz ile işbirliği yaptınız bu hafta sizden daha etkin bir şekilde derse katılmanızı bekliyorum diyerek dikkatlerin çekilmesi. *Öğretmenin dersteki temel amacım işbirliği içinde çalışmanızı sağlamaktır. İşbirliği içinde çalışan kişileri ödüllendireceğim diyerek öğrencilerin güdülenmesi ve öğrencilerin hedeften haberdar edilmesi. *Öğretmenin öğrencilere cimmastik ile ilgili temel bilgileri içeren puzzle dağıtması ve öğrencilerin ikişerli eş olarak puzzle üzerinde işbirliği yaparak çalışmaları. *Öğrenciler ile birlikte puzzle üzerindeki bilgilerin tartışılması ve gerekli bilgilerin verilmesi.	yapraklarının dağıtılması ve öğrencilerin ikişerli eş olmaları. *Uygulayı ve gözlemci öğrencilerin belirlenmesi. *Uygulayıcıların çalışma yaprağındaki çalışmaları uygulaması ve gözlemci öğrencilerin arkadaşlarını değerlendirmesi. *Öğretmenin gözlemci öğrencilere gerekli dönüt ve pekiştireçleri vermesi. *Geriye takla becerisini uygulayan öğrenciye gözlemci öğrencinin yardım etmesi. *Öğretmenin işareti ile rollerin değiştirilmesi ve çalışmaya devam edilmesi. *Öğretmenin yeni gözlemcilere dönüt ve pekiştireçler sunması. *Çalışmanın öğretmenin işareti ile bitirilmesi. *Çalışma yapraklarının öğrenciler yardımıyla toplanması. *Öğrencilerin 5 gruba ayrılması ve cimmastik minderleri üzerine			katılımlarından dolayı teşekkür edilmesi ve dersin bitirilmesi.
			*Grup arkadaşlarını z ile yardımlaşın.	

*Öğretmenin bu günkü dersimizde geriye takla becerisini işleyeceğiz diyerek öğrencileri konudan haberdar etmesi. *Öğretmenin geriye takla becerisini anlatması ve uygulayarak öğrencilere göstermesi *Öğrencilerin bahçeye çıkarılarak öğretmen eşliğinde sırasıyla aşağıdaki hareketlerin yaptırılması. *1 tur yürüme *4 tur koşu *Eller belde olacak şekilde küçük sıçramalar *Dizleri karna çekme *Topukları kalçaya çekme *Ayı yürüyüşü *Yengeç Yürüyüşü *Tavşan Sıçraması *Topal Köpek Yürüyüşü *Açma-germe egzersizleri	oturmaları *Öğretmen tarafından her gruba karton, yapıştırıcı, renkli kalemler, geriye takla becerisinin önemli noktalarını içeren fişler, öne takla becerisinin resimlerinin verilmesi. *Öğretmenin ‘verdiğim bu araç-gereçler ile her grup bir duvar panosu oluşturacak’ diyerek açıklama yapması. *Öğretmenin duvar panolarını oluştururken resimleri istediğiniz gibi yapıştırabilirsiniz ancak önemli noktaları içeren fişleri doğru sıra ile yapıştırmanızı ve grup arkadaşlarınızla işbirliği yapmanızı istiyorum’ diyerek açıklamalarına devam etmesi. *Öğrencilerin grup arkadaşları ile birlikte duvar panolarını oluşturmaları. *Duvar panolarının toplanması ve panoların salonun duvarına asılması. *Öğrenciler ile birlikte en doğru ve güzel duvar panosunun seçilmesi ve grubun			
--	--	--	--	--

	alkışlanması. *Öğretmenin geriye takla becerisinin önemli noktalarını bu duvar panosu üzerinde bir kez daha açıklaması. *Araç ve gereçlerin öğrenciler yardımıyla toplanması			
--	--	--	--	--

İŞBİRLİKÇİ YÖNTEM GÜNLÜK DERS PLANI

OKUL: Mudurnu Çok programlı lisesi

DERS: Beden Eğitimi

ÜNİTE: Cimnastik

KONU: Amut takla

SINIF: 9

SÜRE:40+40+40

YER: Spor salonu, okul bahçesi

ARAÇ GEREÇLER: Çalışma yaprakları, cimnastik minderi, , resimler, kartonlar, fişler, yapıştırıcı

STRATEJİ: Sunuş,

YÖNTEM: Demonstrasyon, takrir, soru cevap, komut, eşli çalışma , pano hazırlama

HEDEF I : Cimnastikte amut takla becerisini kavrayabilme.

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.Amut takla becerisinin tekniksel özelliklerini söyleme/yazma
- 2.Amut takla becerisine ait verilen basamaklamayı kağıt üzerinde sıraya koyma.
- 3.Amut takla becerisinde yapılan hataları söyleme.

HEDEF II : Cimnastikte amut takla becerisini uygulayabilmek için vücudu hazır hale getirebilme

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.İsınma için koşu yapma
- 2.Genel ısınma hareketleri yapma
- 3.Cimnastiğe özgü ısınma hareketlerini yapma

HEDEF III : Cimnastikte amut takla becerisini uygulayabilme.

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.Selamlamayı yapma.
- 2.Giriş adımının atılması ile kolları geriden öne getirerek ileri uzanma
- 3.Elleri mindere omuz genişliğinde yerleştirme
- 4.Savurma bacağına yukarıya savurma
- 5.Destek bacağına savurma bacağının yanına getirme
- 6.Vücudu sıkılı tutma
- 7.Amutta iki saniye bekleme
- 8.Her iki eli dirseklerden hafifçe bükme.
- 9.Baş ve boyunu içeri çekme.
- 10.Ense ve sırt üzerinde yuvarlanma.
- 11.Eller ile dizlerden tutarak ayağa kalkma.

HEDEF IV : Cimnastikte öne takla becerisini öğrenirken işbirliği yapmaya istekli oluş

HEDEF DAVRANIŞLAR :

- 1.Arkadaşına dönüt-düzeltme verme
- 2.Grup ile birlikte duvar panosu hazırlama
- 3.Eşiyile birlikte verilen bulmacayı çözme

DERSE GİRİŞ VE ÖN ISINMA	ETKİNLİKLER	ŞEKİLLER	ÖNEMLİ UYARILAR	EĞİTSEL OYUN VE DERSİ BİTİRİŞ
Selamlama ve yoklamanın alınması. *Geçen ders işlenen geriye takla becerisinin soru-cevap yolu ile tekrar gözden geçirilmesi. *Öğretmenin “Bugün dersimizde cimnastikte amut takla becerisini işleyeceğiz.” demesi ve öğrencilerin konudan haberdar edilmesi. *Öğretmenin “Amut takla becerisi öne takla ve geriye takla becerilerinden daha zor bir beceridir. Bu nedenle dersi iyi dinleyin ve uygulamalara aktif katılım sağlayın.” demesi ve öğrencilerin dikkatlerinin çekilmesi. *Öğretmenin “Bugünkü ders sonunda artık amut takla becerisini öğrenecek ve uygulayabilecek hale geleceksiniz.” demesi ve dersin hedeflerinden haberdar etmesi.	*Öğrencilerin tekrar içeriye alınması. *Öğretmenin amut takla becerisinin yardım şeklini ve çalışma yaprağında olan alıştırmaları öğrencilere göstermesi. Alıştırmalar 1-Topal köpek hareketini yapma 2-Duvar da amut çalışması yapma 3-Yardımlı amut çalışması yapma 4-Amut yapma ve başı içeriye alarak ense ve sırt üzerinden yuvarlanma çalışmasını yapma (yardımlı) 5-Amut yapma-yuvarlanma-dizlerden tutarak ayağa kalkma çalışması(yardımlı) 6-Yardımsız amut takla *Öğrencilere çalışma yapraklarının dağıtılması ve öğrencilerin ikişerli eş olmaları. *Uygulayı ve gözlemci öğrencilerin belirlenmesi. *Uygulayıcıların çalışma yaprağındaki çalışmaları uygulaması ve gözlemci öğrencilerin		*Arkadaşını za dönüt ve pekiştireç verin *Objektif değerlendirme yapmanızı istiyorum.	*Eğitsel oyun: öğrenciler ile kedi-fare oyununun oynanması.(Öğrenciler ikişerli eş olurlar ve her eş birbirinin koluna girer.Eşler karışık olarak sahaya dağılırlar.Oyunda bir kedi ve fare seçilir fare kaçar ve kedi de onu kovalar. Fare kimin koluna girerse diğer taraftaki eş fare olur ve o kaçmaya devam eder.Oyundaki amaç başka birini yakalatmaktır.) *Öğrencilerin U düzeninde toplanması ve öğretmenin çalışma yapraklarını değerlendirmesi ve derste en iyi çalışan, en objektif değerlendirmeyi yaparak arkadaşının öğrenmesine yardımcı olan öğrenciyi seçmesi ve ona teşekkür ederek sınıfta alkışlatması. *Öğretmenin bir sonraki hafta çember becerisini öğreneceksiniz diyerek öğrencileri bir sonraki konudan haberdar etmesi *1 tur joğ atılması ve soğuma egzersizlerinin yapılması. *Öğrencilere ders katılımlarından

*Öğretmenin “Bugün yapacağımız etkinliklere en aktif katılım sağlayan ve işbirliği yapan bir öğrenciyi ödüllendireceğim .” demesi ve öğrencileri güdülemesi. *Öğretmenin bu günlük dersimizi eşli çalışma yöntemi ile işleyeceğiz diyerek öğrencileri yöntemden haberdar etmesi. *Öğretmenin ‘artık eşli çalışma yöntemini kavradınız ne yapacağınızı ve derste nasıl çalışmanız gerektiğini biliyorsunuz’ diyerek açıklamalarına devam etmesi. *Öğretmenin öğrencilere cımnastik ile ilgili temel bilgileri içeren puzzle dağıtması ve öğrencilerin ikiyeşerli eş olarak puzzle üzerinde işbirliği yaparak çalışmaları. *Öğrenciler ile birlikte puzzle üzerindeki bilgilerin tartışılması ve gerekli bilgilerin	arkadaşlarını değerlendirmesi. *Öğretmenin gözlemci öğrencilere gerekli dönüt ve pekiştireçleri vermesi. *Geriye takla becerisini uygulayan öğrenciye gözlemci öğrencinin yardım etmesi. *Öğretmenin işareti ile rollerin değiştirilmesi ve çalışmaya devam edilmesi. *Öğretmenin yeni gözlemcilere dönüt ve pekiştireçler sunması. *Çalışmanın öğretmenin işareti ile bitirilmesi. *Çalışma yapraklarının öğrenciler yardımıyla toplanması. *Öğrencilerin 5 gruba ayrılması ve cımnastik minderleri üzerine oturmaları *Öğretmen tarafından her gruba karton,yapıştırıcı,r enkli kalemler,amut takla becerisinin önemli noktalarını içeren fişler,öne takla becerisinin resimlerinin verilmesi. *Öğretmenin ‘verdiğim bu araç-			dolayı teşekkür edilmesi ve dersin bitirilmesi.
--	---	--	--	--

*Grup arkadaşlarını z ile yardımlaşın.

verilmesi. *Öğretmenin amut takla becerisini anlatması ve uygulayarak öğrencilere göstermesi *Öğrencilerin bahçeye çıkarılarak öğretmen eşliğinde sırasıyla aşağıdaki hareketlerin yaptırılması. *1 tur yürüme *4 tur koşu *Eller belde olacak şekilde küçük sıçramalar *Dizleri karna çekme *Topukları kalçaya çekme *Ayı yürüyüşü *Yengeç Yürüyüşü *Tavşan Sıçraması *Topal Köpek Yürüyüşü *Açma-germe egzersizleri	gereçler ile her grup bir duvar panosu oluşturacak' diyerek açıklama yapması. *Öğretmenin duvar panolarını oluştururken resimleri istediğiniz gibi yapıştırabilirsiniz ancak önemli noktaları içeren fişleri doğru sıra ile yapıştırmanızı ve grup arkadaşlarınızla işbirliği yapmanızı istiyorum' diyerek açıklamalarına devam etmesi. *Öğrencilerin grup arkadaşları ile birlikte duvar panolarını oluşturmaları. *Duvar panolarının toplanması ve panoların salonun duvarına asılması. *Öğrenciler ile birlikte en doğru ve güzel duvar panosunun seçilmesi ve grubun alkışlanması. *Öğretmenin amut takla becerisinin önemli noktalarını bu duvar panosu üzerinde bir kez daha açıklaması. *Araç ve gereçlerin öğrenciler yardımıyla toplanması			
--	--	--	--	--

CİMNASTİK

NOT: Verilen kelimeleri bulmaca içerisinde bularak, işaretleyiniz.

YER

AMUT TAKLA

PARALEL

HAKK

YER

B	A	M	U	T	T	A	K	L	A	B	F	K	A	G	N
A	K	B	G	R	T	A	D	E	E	E	R	F	L	E	K
R	M	P	A	R	Y	E	R	L	D	E	N	G	E	R	D
F	L	S	K	R	G	C	N	V	O	P	F	V	D	İ	G
İ	J	K	T	H	F	E	G	I	İ	M	E	E	Y	Y	H
K	O	D	İ	T	B	İ	E	N	S	E	A	Y	N	E	A
S	E	Ö	H	E	K	A	K	L	A	S	O	C	İ	T	L
M	Ö	N	K	R	İ	K	İ	S	K	H	A	L	K	A	K
B	K	U	L	P	L	U	B	E	Y	G	İ	R	A	K	A
E	Ö	K	P	A	R	A	L	E	L	L	A	K	D	L	D
R	A	L	E	L	T	Ş	K	E	C	S	S	E	C	A	A
S	K	A	T	L	A	M	A	M	A	S	A	S	I	Y	E
E	U	S	Ö	E	Ü	K	A	H	T	V	İ	L	O	B	O
Y	I	R	K	C	Ö	N	E	T	A	K	L	A	J	S	Y
A	S	İ	M	E	T	R	İ	K	P	A	R	A	L	E	L

BARFİKS

DENGE

ÖNE TAKLA

GERİYE TAKLA

ASİMETRİK PARALEL

ATLAMA MASASI

YER

Bayanların ve erkeklerin kullandığı cimnastik Aletlerini aşağıda verilen bölüme belirtiniz?

ATLAMA MASASI

PARALLEL

BARFIS

KEY-BLOCK

ASİMETRİK PARALEL

DENGUE

HALKA

ERKEKLER

BAYANLAR

Çalışma yaprağı

stil C

Aşağıdaki açıklamaları dikkatlice okuyunuz.

GÖZLEMÇİ; Arkadaşınızın uyguladığı alıştırmaları gözlemleyerek onu değerlendirin, gerekli dönüt ve düzeltmeleri kullanın. İlk altı alıştırmada gözlendi veya gözlenmedi şeklinde değerlendirme yapın. 7. alıştırmada ise ayrıntılı olarak geriye takla becerisinin değerlendirmesini yapın. Arkadaşınıza yardım gereken durumlarda yardım edin.

UYGULAYICI; Öğretmen tarafından söylenen alıştırmaları uygulayın ve arkadaşınızın söylediklerine göre beceri ve alıştırmaları yapmaya çalışın.

1.Uygulayıcı İsmi:

1.Gözlemci ismi:

2.Uygulayıcı İsmi:

2.Gözlemci ismi:

ALİŞTIRMALAR	1. Uygulayıcı					2.Uygulayıcı				
	G. di.		G.me di			G.di		G.medi		
Alıştırma 1: Minder üzerinde beşik sallantısı hareketini uygulama										
Alıştırma 2: Beşik sallantısı hareketi sonrası çömelik duruşa geçme										
Alıştırma 3. Beşik sallantısı hareketi sonrası ayağa kalkma										
Alıştırma 4: Yardımlı olarak öne takla becerisini uygulama										
Alıştırma 5:Öne takla becerisini uygulama (yardımsız)										
ÖLÇÜTLER										
1.Selamlamayı yapma ve duruş	1.Uygulayıcı					2. Uygulayıcı				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
2.Dizleri hafif bükme.										
3.Elleri omuz genişliğinde mindere koyma.										
4.Her iki bacak ile kuvvetli bir şekilde yeri itme.										
5.Enseyi ellerin ilerisine koyma.										
6.Sırtta akıcı bir şekilde yuvarlanma.										
7.Toplanışta ellerle, dizlerden tutma.										
8.Eller yere değmeden dengeli bir şekilde ayağa kalkma										
TOPLAM										

1-8 arası başarısız

9-16 arası kötü

17-24 arası orta

25-32 arası iyi

33-40 çok iyi

Çalışma yaprağı

stil C

Aşağıdaki açıklamaları dikkatlice okuyunuz.

GÖZLEMÇİ; Arkadaşınızın uyguladığı alıştırmaları gözlemleyerek onu değerlendirin, gerekli dönüt ve düzeltmeleri kullanın. İlk altı alıştırmada gözlendi veya gözlenmedi şeklinde değerlendirme yapın. 7. alıştırmada ise ayrıntılı olarak geriye takla becerisinin değerlendirmesini yapın. Arkadaşınıza yardım gereken durumlarda yardım edin.

UYGULAYICI; Öğretmen tarafından söylenen alıştırmaları uygulayın ve arkadaşınızın söylediklerine göre beceri ve alıştırmaları yapmaya çalışın.

- 1.Uygulayıcı İsimi:
1.Gözlemci ismi:
2.Uygulayıcı İsimi:
2.Gözlemci ismi:

ALİŞTİRMALAR	1. Uygulayıcı					2.Uygulayıcı				
	G.di		G.me di			G.di		G.medi		
Alıştırma 1: Minder üzerinde beşik sallantısı hareketini uygulama										
Alıştırma 2: Beşik sallantısı hareketi sonrası çömelik duruşa geçme										
Alıştırma 3: Beşik sallantısı hareketi sonrası ayağa kalkma										
Alıştırma 4: Öğrencilerin çömelik duruşa geçerek ellerini, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerine yerleştirme çalışması										
Alıştırma 5: Çömelik duruştan minder üzerine sırt üstü yuvarlanılarak, elleri mindere yerleştirme ve tekrar çömelik duruşa geçme çalışması										
Alıştırma 6: Yardımlı geriye takla becerisini uygulama.										
Alıştırma 7: Geriye takla becerisini uygulama (yardımsız) ÖLÇÜTLER	1.Uygulayıcı					2. Uygulayıcı				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1. Selamlamayı yapma ve duruş.										
2. Elleri, el ayakları yukarıyı gösterecek şekilde omuz üzerinde tutma.										
3. Çömelik duruşa geçme										
4. Sırt üzerinde akıcı bir şekilde yuvarlanma.										
5. Elleri mindere yerleştirme.										
6. Baş vücuda yaklaştırma.										
7. Ellerle yeri itirme.										
8. Dengeli bir şekilde ayağa kalkma										
TOPLAM										

1-8 arası başarısız
9-16 arası kötü
17-24 arası orta
25-32 arası iyi
33-40 çok iyi

Çalışma yaprağı

stil C

Aşağıdaki açıklamaları dikkatlice okuyunuz.

GÖZLEMCİ; Arkadaşınızın uyguladığı alıştırmaları gözlemleyerek onu değerlendirin, gerekli dönüt ve düzeltmeleri kullanın. İlk dört alıştırmada gözlendi veya gözlenmedi şeklinde değerlendirme yapın. 5. alıştırmada ise ayrıntılı olarak amut takla becerisinin değerlendirmesini yapın. Arkadaşınıza yardım gereken durumlarda yardım edin.

UYGULAYICI; Öğretmen tarafından söylenen alıştırmaları uygulayın ve arkadaşınızın söylediklerine göre beceri ve alıştırmaları yapmaya çalışın.

1.Uygulayıcı İsimi:

1.Gözlemci ismi:

2.Uygulayıcı İsimi:

2.Gözlemci ismi:

ALİŞTİRMALAR	1. Uygulayıcı					2.Uygulayıcı				
	Gözlen di		Gözlen medi			Gözlen di		Gözlen medi		
Alıştırma 1: Topal köpek çalışmasını uygulama										
Alıştırma 2: Duvarda amut çalışmasını uygulama										
Alıştırma 3: Yardımlı amut çalışmasını uygulama										
Alıştırma 4: Yardımlı amut çalışması yapma ve enseyi içeriye alarak yuvarlanma çalışması yapma										
Alıştırma 5: Amut takla becerisini uygulama (yardımsız) ÖLÇÜTLER	1.Uygulayıcı					2. Uygulayıcı				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1. Selamlamayı yapma ve duruş.										
2. Dayanma bacağının öne adımlanması ile kolları yukarı kaldırarak öne uzanma.										
3. Elleri mindere omuz genişliğinde yerleştirme										
4. Savurma bacağını yukarıya savurma										
5. Destek bacağını savurma bacağının yanına getirme										
6. Vücudu sıkılı tutma										
7. Baş kollar arasında tutma										
8. Dirsekleri hafifçe bükerek enseyi mindere yerleştirme										
9.Öne takla ile hareketi tamamlama										
TOPLAM										

1 – 9 Başarısız
 10 – 18 Kötü
 19 – 27 Orta
 28 – 36 İyi
 37 – 45 Çok İyi

EK 12:

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı

Sayı : B.08.0.EGD.0.33.05.311-527/1783
Konu : Araştırma İzni

28./04/2006

ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE
(Sosyal Bilimler Enstitüsü)

İlgi : 01.03.2006 tarih ve B.30.2.ÇAÜ.0.70.72.00.400-99 sayılı yazınız.

Üniversiteniz Sosyal Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi Öğretmenliği Ana Bilim Dalı yüksek lisans öğrencisi Burak GÜNEŞ'in "Beden Eğitimi Derslerinde Eşli Çalışma ve Klasik Yöntem Kullanılarak Yürütülen Jimnastik Çalışmalarının Öğrencilerdeki Bilişsel, Duyuşsal ve Psiko-motor Alanların Gelişimine Etkisi" konulu araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılacak anketin, Bolu İli Mudurnu İlçesi Mudurnu Çok Programlı Lisesinin 9. sınıflarında uygulama izin talebi incelenmiştir.

Üniversiteniz tarafından kabul edilen, onaylı bir örneği Bakanlığımızda muhafaza edilen (8 sayfa - 54 sorudan oluşan) anketin belirtilen okullarda uygulanmasında bir sakınca görülmemektedir.

Araştırmanın bitiminde sonuç raporunun iki örneğinin Bakanlığımıza gönderilmesi gerekmektedir.

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

Recep IŞIK
 Bakan a.
 Müsteşar Yardımcısı

EKLER :
 EK-1: Anket Örneği (1 Adet-8 Sayfa)

EK 13: ÖZGEÇMİŞ

Adı-Soyadı	: Burak GÜNEŞ
Sürekli Adresi	: Doğuş Mah. Ballıbaba Sok. 68/17 Küçükesat- Çankaya/ANKARA
Doğum yeri ve yılı	: Edremit- 1982
Yabancı Dili	: İngilizce
İlköğretim	: Çankaya İlkokulu-1993 Ümmühan Hatun İlköğretim Okulu-1996
Ortaöğretim	: İbrahim Bodur Lisesi-2000
Lisans	: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi- yatay geçiş-2001 Abant İzzet Baysal Üniversitesi-2004
Anabilim dalı	: Beden Eğitimi Öğretmenliği
E-mail	: gunesburak503@hotmail.com
Yayın	: GÜNEŞ, Burak- MİRZEOĞLU, Dilşad- DİRİK İlker, “The Effects of the Guided Discovery Styles on Cognitive and Psychomotor Domains in Physical Education”, The 46th Ichper –SD, Anniverssary World Congress , Nov. 9-13, 2005, 399-401.
Çalışma Hayatı	: 2004-2005 Eğitim-Öğretim yılı Mudurnu Çok Programlı Lisesi Beden Eğitimi Öğretmeni (kadrolu)

2004-2005 Eğitim-Öğretim yılı Dumlupınar İlköğretim Okulu Beden Eğitimi Öğretmeni (görevlendirme)

2005-2006 Eğitim-Öğretim yılı Mudurnu Çok Programlı Lisesi Beden Eğitimi Öğretmeni (kadrolu)

2005-2006 Eğitim-Öğretim yılı Dumlupınar İlköğretim Okulu Beden Eğitimi Öğretmeni (görevlendirme)

2005-2006 Eğitim-Öğretim yılı Güz Dönemi Abant Mudurnu İzzet Baysal Üniversitesi Mudurnu Meslek Yüksekokulu Öğretim Elemanı (görevlendirme)

2006-2007 Eğitim-Öğretim yılı Birinci Dönemi Mudurnu Çok Programlı Lisesi Beden Eğitimi Öğretmeni (kadrolu)

2006-2007 Eğitim-Öğretim yılı İkinci Dönem Cengizhan İlköğretim Okulu Beden Eğitimi Öğretmeni (kadrolu)

Kongreler

: The 46th Ichper-SD, Anniverssary World Congress, November,9-13, 2005, İstanbul.

The 10th Ichper-SD Anniversary Europe Congress&The TSSA 8th International Sports Science Congress November,17-20,2004, Antalya.